

Høringsudkast

NOTAT

Dato: 3. februar 2011
Kontor: Udlændingelovskontor
et
J.nr.: 10/27352
Sagsbeh.: LAU

Forslag
til
Lov om ændring af udlændingeloven
(Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 18. august 2010, som ændret ved lov nr. 1542 af 16. december 2010, lov nr. 1543 af 21. december 2010 og lov nr. 1604 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 1, affattes således:

"1) en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person, hvis den i Danmark fastboende person

- a) har dansk indfødsret,
- b) har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande,
- c) har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller
- d) har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år."

2. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres "prøve i dansk" til: "prøve i dansk på A2-niveau".

3. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres "50.000" til: "100.000" og "stk. 20." til: "stk. 25".

4. I § 9, stk. 4, 4. pkt., ændres "2002-niveau" til: "2011-niveau", og "2003" til: "2012".

5. I § 9, stk. 6, ændres "stk. 24" til: "stk. 28".

6. I § 9, stk. 7, 1. pkt., indsættes foran "større": "væsentlig", og 3. pkt. ophæves.

7. I § 9, stk. 11, ændres "stk. 16" til: "stk. 20".

8. I § 9 indsættes efter stk. 11 som nye stykker:

"Stk. 12. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra c og d, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

- 1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13,
- 3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,
- 4) ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven,
- 5) har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf,
- 6) har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau,
- 7) har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, medmindre den herboende person er førtidspensionist, og
- 8) enten har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark, eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Stk. 13. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, ved at have opnået mindst 100 point, eller efter § 11, stk. 10-12, uden at have opnået mindst 100 point, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-8, for opfyldt.

Stk. 14. Oppebærer den herboende person dansk folkepension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt. Har den herboende person over 18 år opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 11, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis udlændingen og den herboende er over 24 år, og udlændingen opnår 60 point, eller hvis udlændingen eller den herboende er under 24 år, og udlændingen opnår 120 point, efter følgende pointsystem:

- 1) Udlændingen kan opnå point på baggrund af dokumenteret erhvervserfaring. Udlændingen kan opnå:
 - a. 40 point for at have haft dokumenteret erhvervserfaring fra ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år, eller.
 - b. 60 point for at have haft dokumenteret kvalificeret erhvervserfaring (positivliste-job) i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år i udlandet, eller
 - c. 80 point for at have haft dokumenteret kvalificeret erhvervserfaring (positivliste-job) fra ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år i Danmark.
- 2) Udlændingen kan opnå point på baggrund af dokumenterede sproglige kvalifikationer. Udlændingen kan opnå:
 - a. 40 point for at dokumentere enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), eller
 - b. 50 point for at dokumentere enten dansk-, svensk- eller norsk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1).
- 3) Udlændingen kan opnå point på baggrund af dokumenteret færdiggjort uddannelse. Udlændingen kan opnå:
 - a. 40 point for at dokumentere at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en dansk erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse, eller
 - b. 50 point for at dokumentere at have færdiggjort en erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på tilsvarende niveau i Danmark, eller
 - c. 50 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet i udlandet, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse, jf. dog litra d, eller

- d. 70 point for at dokumentere at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 20 bedste i verden, eller
 - e. 80 point for at dokumentere at have færdiggjort en PhD eller en kandidatuddannelse på et universitet i udlandet, som er på niveau med en dansk PhD eller kandidatuddannelse, jf. dog litra f, eller
 - f. 120 point for at dokumentere at have færdiggjort en PhD eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 20 bedste i verden.
- 4) Udlændingen kan herudover supplerende opnå op til 20 point. Udlændingen kan opnå:
- a. 20 point for at dokumentere danskkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2), medmindre udlændingen har opnået point for danskkundskaber efter nr. 2, litra b,
 - b. 20 point for at dokumentere enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spanskundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2), medmindre udlændingen har opnået point for sprogkundskaber i samme sprog efter nr. 2, litra a,
 - c. 20 point, hvis udlændingen dokumenterer, at udlændingen ikke bosætter sig i et udsat boligområde, der er omfattet af § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger,
 - d. 10 point, hvis udlændingen dokumenterer at have deltaget aktivt i en global humanitær organisation, eller
 - e. 10 point, hvis udlændingen kan dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet. Udlændingen kan ikke opnå 10 point for selvforsørgelse, hvis udlændingen i øvrigt har opnået point på grund af erhvervserfaring, jf. nr. 1.

Stk. 12-25 bliver herefter stk. 16- 29.

9. I § 9, *stk. 12*, der bliver *stk. 16*, ændres "stk. 24" til: "stk. 28".

10. I § 9, *stk. 15*, der bliver *stk. 19*, ændres "stk. 25" til: "stk. 29".

11. I § 9, *stk. 17*, der bliver *stk. 21*, ændres "stk. 24" til: "stk. 28".

12. I § 9, *stk. 20*, der bliver *stk. 24*, ændres "stk. 19, 2. pkt.," til: "stk. 23, 2. pkt.,".

13. I § 9, *stk. 22*, der bliver *stk. 26*, ændres "stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt." til: "stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.".

14. I § 9, stk. 23, 1. pkt., der bliver stk. 27, 1. pkt., ændres "stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt." til: "stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt."
15. I § 9, stk. 23, 2. pkt., der bliver stk. 27, 2. pkt., ændres "og stk. 12, 1. pkt." til: "og stk. 16, 1. pkt."
16. I § 9, stk. 24, der bliver stk. 28, ændres "stk. 12, 2. pkt., og stk. 17, 2. pkt." til: "stk. 16, 2. pkt., og stk. 21, 2. pkt."
17. I § 9, stk. 25, der bliver stk. 29, ændres "stk. 15" til: "stk. 19".
18. I § 9 c, stk. 1, ændres "§ 9, stk. 2-17" til: "§ 9, stk. 2-21" og "§ 9, stk. 19-25" til: "§ 9, stk. 23-29".
19. I § 9 f, stk. 4, ændres "prøve i dansk" til: "prøve i dansk på A1-minus niveau". .
20. I § 9 h, stk. 1, nr. 1, ændres "5.975" til: "x.xxx?".
21. I § 9 h, stk. 1, nr. 8, ændres "5.975" til: "x.xxx?".
22. I § 9 h, stk. 1, nr. 13, ændres "1.725" til: "xxx".
23. I § 9 h, stk. 1, nr. 19, ændres "3.550" til: "xxx".
24. I § 11, stk. 13, indsættes efter "stk. 4, nr. 4,": "og § 9, stk. 12, nr. 3,".
25. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres "stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt." til: "stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt."
26. I § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, ændres to steder "stk. 12, 3. pkt., og stk. 17, 3. pkt." til: "stk. 16, 3. pkt., og stk. 21, 3. pkt." og "stk. 24" til: "stk. 28".
27. I § 33, stk. 5, ændres "§ 9, stk. 18" til: "§ 9, stk. 22".
28. I § 44 a, stk. 5, ændres "§ 9, stk. 20" til: "§ 9, stk. 24".
29. I § 46, stk. 1, ændres "§ 9, stk. 19 og 20" til: "§ 9, stk. 23 og 24".
30. I § 59 b ændres "2 år" til: "3 år".

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2011, jf. dog stk. 2 – 4.

Stk. 2. Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9, stk. 4, 1. og 4. pkt., § 9, stk. 7, 1. og 3. pkt., og § 9, stk. 12-15, som affattet, indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 3-18 og 20-29 finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Tidspunktet for ikrafttrædelse af udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved dennes lov § 1, nr. 2, fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Stk. 4. Udlændingelovens § 59 b, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 30, finder alene anvendelse på overtrædelse af et indrejseforbud eller et tilhold, som er begået efter lovens ikrafttræden. Såfremt overtrædelsen af et indrejseforbud eller et tilhold er begået inden lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Lovforslagets baggrund og indhold	9
2. Nye krav til ægtefællesammenføring	15
2.1 Gældende ret.....	15
Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (Generelle betingelser)	16
Samliv og fast ophold	16
Særligt om adskillelse som følge af arbejdsmæssige årsager.....	16
Særligt om adskillelse af andre årsager end arbejdsmæssige forhold	17
Ægteskabets retsmyndighed.....	17
Opholdstilladelse på baggrund af samliv	18
Udlændingelovens § 9, stk. 2 (Erklæring vedrørende uddannelse og integration samt indvandringsprøve)	19
Erklæring vedrørende uddannelse og integration	19
Indvandringsprøve.....	20
Om prøven	21
Særligt vedrørende tyrkiske statsborgere	23
Udlændingelovens § 9, stk. 3 (Forsørgelse).....	24
Udlændingelovens § 9, stk. 4 (Økonomisk sikkerhedsstillelse).....	24
Udlændingelovens § 9, stk. 5 (Modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven).....	27
Udlændingelovens § 9, stk. 6 (Boligkrav)	28
Udlændingelovens § 9, stk. 7 (Tilknytningskrav)	30
Udlændingelovens § 9, stk. 8 (Ægteskab, som ikke er indgået efter begge parters ønske)	36
Udlændingelovens § 9, stk. 9 (Proformaægteskab)	40
Udlændingelovens § 9, stk. 10 (Karensperiode ved overtrædelse af straffeloven).....	41
2.2 Skærpede krav til parret	42
2.2.1. Et skærpet tilknytningskrav.....	42
2.3. Skærpede krav til den herboende	46
2.3.1. Forhøjelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse	46
2.3.2. Krav om opfyldelse af gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse	47

2.3.2.1	Gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse..	48
2.3.2.2	Herboendes opfyldelse af betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse .	52
2.4	<i>Skærpede krav til ansøger</i>	55
2.4.1	<i>Et moderniseret 24 års krav – opfyldelse af et pointkrav</i>	55
2.4.1.1	<i>Erhvervs erfaring</i>	58
2.4.1.2	<i>Sproglige kvalifikationer</i>	59
2.4.1.3	<i>Færdiggjort uddannelse</i>	60
2.4.1.4	<i>Øvrige supplerende point</i>	62
2.4.2	<i>Skærpelse af indvandringsprøven</i>	65
2.4.2.1.	<i>Tidspunkt for aflæggelse af den skærpede indvandringsprøve</i>	67
2.4.2.2.	<i>Frist for aflæggelse af den skærpede indvandringsprøve</i>	68
2.4.2.3.	<i>Dispensationsadgang, herunder gebyrfritagelse</i>	69
2.4.2.4.	<i>Den skærpede indvandringsprøves indhold og aflæggelse i praksis</i>	72
2.4.2.5.	<i>Sprogniveau i den skærpede indvandringsprøve</i>	73
2.4.2.6.	<i>Gebyrdækning</i>	74
2.5.	<i>Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser</i>	74
2.5.1.	<i>Relevante internationale forpligtelser på ægtefællesammenføringsområdet</i>	74
2.5.2.	<i>Lovforslaget set i forhold til Danmarks internationale forpligtelser</i>	77
2.5.3.	<i>Administration af de foreslåede betingelser</i>	80
3.	<i>Forslag om skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud</i>	87
4.	<i>Initiativer på studieområdet</i>	88
4.1	<i>Gældende ret</i>	88
4.2	<i>Forslag om at indføre krav om aflagt sprogtest som dokumentation for den studerendes engelskundskaber</i>	90
4.3	<i>Forslag om at indføre krav om oprettelse af spærret konto i en dansk bank som dokumentation for den studerendes selvforsørgelse</i>	91
5.	<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige</i>	92
6.	<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.</i>	93
7.	<i>Administrative konsekvenser for borgere</i>	93
8.	<i>Miljømæssige konsekvenser</i>	93
9.	<i>Forholdet til EU-retten</i>	93
10.	<i>Hørte myndigheder</i>	93
11.	<i>Vurdering af konsekvenser af lovforslaget</i>	94

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Den faste og fair udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti indførte i 2002, har virket efter hensigten. Antallet af familiesammenføringer og meddelt asyl er faldet drastisk, mens antallet af studerende og arbejdstagere er steget. Det har været og er fortsat et højt prioriteret område for regeringen at tiltrække og fastholde dygtige udenlandske studerende og højt kvalificerede udenlandske arbejdstagere for at sikre Danmark den nødvendige vækst og velstand.

Virksomheden af den ændrede udlændingepolitik har været, at der er blevet skabt råderum til at fokusere på og prioritere integrationen, som har været en succes.

Den førte udlændingepolitik siden 2002 har således sikret, at det i højere grad end før er udlændinge, der kan bidrage til fællesskabet, som er kommet hertil, og regeringens integrationspolitik har sikret, at indvandrere i stor stil er kommet i arbejde.

Meget er nået, men der er stadig store udfordringer. Udfordringer, der er anderledes end dem, Danmark hidtil har stået over for, og som fordrer nytænkning.

Forudsætningerne for at bevare og udbygge velfærdssamfundet er vækst i den private sektor, ligesom demografien fordrer ny arbejdskraft. Det skæve forhold mellem den offentlige og den private sektor forudsætter, at alle må yde – også nyankomne.

Fremadrettet skal dansk udlændingepolitik have det klare og nye sigte, at Danmark som udgangspunkt kun vil give plads til de udlændinge, der kan og vil bidrage til vækst og velstand i Danmark. Der skal ikke komme udlændinge hertil, som undergraver den danske velfærdsmodel.

Derfor må reglerne for familiesammenføring bygge på objektive kriterier efter et pointsystem, hvori ansøgers integrationspotentiale indgår. Dette er en naturlig følge af, at Danmark ønsker at tiltrække udlændinge, som kan udvise medborgerskab og skabe vækst og velstand. Medborgerskab og vækst forudsætter selvforsørgelse og vilje til at yde til fællesskabet. Det er i den henseende relevant at se på ansøgers integrationspotentiale.

Vægtning af integrationspotentiale vil samtidig mindske risikoen for tvangsægteskaber. Endvidere vil det gavne de kommende generationers

integration, når det sikres, at forældregenerationen er integreret på arbejdsmarkedet og i samfundslivet.

Regeringen og Dansk Folkeparti har den 7. november 2010 indgået en aftale om bl.a. en modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring i Danmark. Aftalen rummer også krav om skærpet straf for overtrædelse af et indrejseforbud samt skærpet indsats for at sikre, at udenlandske studerende er reelle studerende.

Formålet med dette lovforslag er at gennemføre de dele af regeringens aftale med Dansk Folkeparti af 7. november 2010, der kræver ændring af udlændingeloven.

Det indgår i aftalen, at der skal ske en modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring. Formålet er bl.a. at sikre, at også de udlændinge, der gennem ægtefællesammenføring ønsker at tage fast og varigt ophold i Danmark, dokumenterer, at de har forudsætningerne for og viljen til at bidrage til det danske samfund.

De nuværende regler for ægtefællesammenføring har haft en meget markant og positiv effekt. Da der i dag imidlertid ikke stilles krav til den udefrakommende udlændings kvalifikationer, er der stadig mange ægtefællesammenførte, der har vanskeligt ved at blive integreret og dermed tilegne sig danske værdier og har vanskeligt ved at træde ind på det danske arbejdsmarked. Derfor er tiden kommet til at stille nye håndfaste krav om, at den enkelte ægtefællesammenførte udlænding som betingelse for ægtefællesammenføring er i besiddelse af integrationsrelevante kvalifikationer, der også gør den ægtefællesammenførte i stand til at bidrage til det danske samfund og på den måde understøtte integrationen og aftaleparternes mål om vækst og velstand.

De nye krav om, at man skal besidde integrationsrelevante kvalifikationer, ligger i naturlig forlængelse af aftalen fra marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en reform af reglerne for tidsubegrænset ophold. En politik som den skitserede vil betyde, at de, der ikke opfylder en række håndfaste kvalifikationskrav, vil få afslag på ægtefællesammenføring. Dette gælder helt uanset ansøgers alder. Man skal således ikke længere kunne "vente sig" til en ægtefællesammenføring. Det betyder også, at det umuliggør, at forældrene kan indgå forhåndsftaler om ægteskab.

Udlændingeaftalen i 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti var et helt grundlæggende opgør med mange års ansvarsløse udlændingepolitik og perspektivløse integrationspolitik. Den faste og fair udlændingepolitik med bl.a. 24-årsregel og tilknytningskrav har nedbragt antallet af ægtefællesammenføringer væsentligt.

Antallet af tilladelser til ægtefællesammenføring er faldet fra 6.499 i 2001 til 3.662 i 2009. Desuden har nationalitetsfordelingen ændret sig. I 2001 blev der således givet flest tilladelser til ansøgere fra Tyrkiet, efterfulgt af Irak, Thailand, Afghanistan og Somalia. I 2009 blev der givet flest tilladelser til ansøgere fra Thailand, Tyrkiet, Filippinerne, Kina og USA.

Den målrettede og effektive integrationspolitik har været til gavn for Danmark og til gavn for de udlændinge, der bor her. Mange af de nye indvandrere – hvoraf en større del i dag kommer fra vestlige lande – er veluddannede og har derfor langt bedre forudsætninger for at lære det danske sprog og tilegne sig dansk kultur, finde et arbejde og respektere de grundlæggende værdier, som det danske samfund bygger på, herunder vore frihedstraditioner, retskulturen og principperne om ligestilling. Regeringens indvandringspolitik har sikret, at flere højtuddannede og kvalificerede indvandrere i dag bidrager til vækst og velstand i Danmark, hvilket dansk erhvervsliv og samfundsøkonomien nyder godt af. Antallet af erhvervs- og studieopholdstilladelser er mere end tredoblet siden 2001.

Der kan endvidere henvises til, at erhvervsfrekvensen blandt 16-64-årige indvandrere fra ikke-vestlige lande er steget fra 51,6 pct. i 2001 til 60,7 pct. i 2008. Stigningen i erhvervsfrekvensen er et væsentligt skridt i den rigtige retning for at sikre, at herboende udlændinge er aktive deltagere i det danske fællesskab og bidrager til velfærdssamfundet.

I marts 2010 gennemførte regeringen og Dansk Folkeparti en reform af reglerne for tidsubegrænset ophold. Reformen betød, at velintegrerede udlændinge hurtigere kan få tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Samtidig er det blevet vanskeligere for dårligt integrerede udlændinge at få tidsubegrænset opholdstilladelse, ligesom udlændinge med længerevarende fængselsstraf helt er afskåret fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Selvom mange flere indvandrere og efterkommere i dag er i uddannelse eller i beskæftigelse, end før systemskiftet i 2001, finder for få familiesammenførte vej til det danske arbejdsmarked. Det er dårligt for samfundsøkonomien og går bl.a. ud over børnenes muligheder for at klare sig godt i Danmark. Selvom flere børn og unge klarer sig godt i uddannelsessystemet, falder for mange fortsat fra – og nogle finder i stedet sammen i kriminalitet og parallelsamfund. Til trods for, at flere indvandrere og efterkommere bidrager positivt til vækst og velstand i Danmark, modtager for mange fortsat offentlige ydelser. Det er utilfredsstillende.

Samtidig har den økonomiske krise forandret vilkårene i Danmark. Det er helt afgørende, at dette erkendes, og at det anerkendes, at det er en fælles udfordring.

Derfor skal de, der får ægtefællesammenføring i Danmark, i højere grad bidrage til samfundsøkonomien.

Regeringen og Dansk Folkeparti ønsker på den baggrund, at ægtefællesammenføring betinges af, at den herboende ægtefælle er integreret i det danske samfund. Samtidig stilles der som noget nyt krav om, at ansøger besidder relevante kvalifikationer, der sikrer en hurtigere integration.

Reformen af ægtefællesammenføringsreglerne bygger på følgende principper:

- En modernisering af 24-årsreglen. Ægtefællerne kan som udgangspunkt få ægtefællesammenføring, når de er fyldt 24 år og sammen og hver for sig opfylder en række nye håndfaste ufravigelige krav.
- Det skal være vanskeligere for herboende udenlandske statsborgere, som ikke er aktive i fællesskabet, og som ikke har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, at opnå ægtefællesammenføring.
- Ansøgere skal opfylde en række nye håndfaste kvalifikationskrav for at blive ægtefællesammenført.
- Det skal være muligt for særligt kvalificerede personer at blive ægtefællesammenført på et tidligere tidspunkt end i dag, hvis ansøger opfylder helt særlige kvalifikationer. Det gælder f.eks. kandidater fra verdens top 20 universiteter.
- Et skærpet tilknytningskrav.

Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om at skærpe det nuværende tilknytningskrav. I dag skal den herboende og ansøgers samlede tilknytning til Danmark være større end deres samlede tilknytning til et andet land.

I fremtiden skal parrets samlede tilknytning til Danmark være væsentlig større end deres samlede tilknytning til et andet land. Det betyder f.eks. i forhold til ansøger, at det ikke længere er tilstrækkeligt med ét visumophold, men at den pågældende nu skal have flere visumophold i Danmark. Derudover skal ansøger i forbindelse med visumopholdet gennemføre et kursus i dansk, som ansøgeren selv betaler for.

Det vil blandt andet være med til at sikre, at nyankomne familiesammenførte udlændinge har erhvervs erfaring med sig til Danmark, og at de har en forståelse af de grundlæggende danske værdier, når de meddeles opholdstilladelse. De har derfor langt bedre forudsætninger for at lære det danske sprog og tilegne sig dansk kultur, finde et arbejde og respektere de grundlæggende værdier, som det danske samfund bygger på, herunder frihedstraditioner, retskulturen og principperne om ligestilling.

Der henvises til afsnit 2.2.

Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at den herboende ægtefælles økonomiske sikkerhedsstillelse bør forhøjes fra 50.000 kr. (63.413,39 kr. i 2011-niveau) til 100.000 kr. (pristalsreguleres), som betingelse for ægtefællesammenføring.

Der henvises til afsnit 2.3.1.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i marts 2010 gennemført en markant reform af reglerne for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Som betingelse for ægtefællesammenføring skal alle herboende udlændinge opfylde de skærpede krav til tidsubegrænset opholdstilladelse. Det betyder, at herboende udlændinge, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, bl.a. skal opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder år inden for de sidste 3 år. Der stilles endvidere krav til bestået danskprøve. Endvidere må herboende ikke have modtaget offentlig hjælp efter bl.a. aktivloven inden for de sidste 3 år og ikke være idømt ubetinget fængselsstraf af 1 år og 6 måneders varighed eller mere.

Der henvises til afsnit 2.3.2.

Ansøger skal opnå et vist antal point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier. Der kan opnås point på baggrund af erhvervs erfaring, sproglige kvalifikationer, og færdiggjort uddannelse. Ansøger vil kunne opnå point på baggrund af længden af sin erhvervs erfaring i både udlandet og i Danmark. Ansøger vil også kunne opnå point på baggrund af færdiggjort uddannelse. Ansøger skal således ikke blot have gennemført eller fulgt et studium, men skal også have bestået den afsluttende eksamen for at opnå point. Ansøger vil endvidere kunne opnå supplerende point ved bl.a. ikke at bosætte sig i et udsat boligområde, ved at have deltaget aktivt i globale humanitære organisationer eller ved at have været selvforsørgende i sit hjemland. Hvis en ansøger opnår et tilstrækkeligt antal point, vil der kunne ske ægtefællesammenføring også forud for, at begge ægtefæller er fyldt 24 år.

Der henvises til afsnit 2.4.1

Som led i modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring vil det gældende niveau for sprogdelen af indvandringsprøven blive skærpet. Formålet med den skærpede indvandringsprøve er at styrke den enkelte udlændings mulighed for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund. Den skærpede prøve skal

således ses i sammenhæng med, at en ansøger om ægtefællesammenføring fremover vil skulle gennemføre et dansk kursus i Danmark for at kunne opfylde det skærpede tilknytningskrav.

Religiøse forkyndere, som skal bestå indvandringsprøven ved forlængelse af deres opholdstilladelse, vil ikke blive omfattet af denne skærpelse. Sprogniveauet for den gældende indvandringsprøve vil således blive opretholdt i forhold til religiøse forkyndere.

Der henvises til afsnit 2.4.2.

Regeringen og Dansk Folkeparti er derudover enige om en skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud.

Regeringen og Dansk Folkeparti finder det helt uacceptabelt, at udlændinge forsøger at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud. Dette gælder særligt i gentagelsestilfælde.

Aftalepartnerne er derfor enige om, at gentagelse gøres til en skærpende omstændighed, og at strafferammen forhøjes fra fængsel i 2 år til fængsel i 3 år.

Der henvises til afsnit 3.

Regeringen og Dansk Folkeparti er ligeledes enige om tiltag mod udenlandske studerende, der ikke er reelle studerende.

Udlændinge, der får opholdstilladelse til at studere i Danmark, skal have de fornødne kompetencer til at gennemføre en uddannelse. Det danske uddannelsessystem skal ikke kunne bruges til at skaffe udlændinge en lovlig indrejse med henblik på at arbejde ulovligt. Der er gennemført en række initiativer, og udlændingemyndighederne har allerede i dag et stærkt fokus på kontrolindsatsen i forhold til udlændinge, der har opholdstilladelse med det formål at studere her i landet.

Der er behov for at sætte yderligere ind i forhold til, om en udenlandsk studerende kan imødekomme det sprogkrav, der stilles som betingelse for at blive optaget på en given uddannelse. Og der er behov for at sætte yderligere ind i forhold til, at den udenlandske studerende har midler til at forsørge sig selv på lovlig vis.

Der stilles i dag ikke krav fra udlændingemyndighederne om, at alle studerende skal dokumentere at have bestået en egentlig sprogtest. Det er således uddannelsesinstitutionerne, der vurderer, om udlændingen opfylder de krav, herunder sprogkrav, som uddannelsesinstitutionen stiller til den studerende for at blive optaget på en given uddannelse.

Regeringen og Dansk Folkeparti vil derfor skærpe de formelle krav til udenlandske studerendes engelskkundskaber, således at der stilles krav om, at en ansøgning om studieopholdstilladelse skal ledsages af dokumentation for, at udlændingen har bestået en egenfinansieret sprogtest, der ved hjælp af en score angiver vedkommendes engelskniveau.

Regeringen og Dansk Folkeparti vil endvidere skærpe dokumentationskravet til udenlandske studerendes selvforsørgelse, således at udstedelse af en studieopholdstilladelse kan betinges af, at udlændingen dokumenterer at have oprettet en spærret konto i en dansk bank med et beløb stående svarende til et års SU.

I dag kan dokumentationen for selvforsørgelse i visse sager f.eks. være en udskrift fra bankkonto i eget navn. En udskrift fra en udenlandsk eller dansk bank giver imidlertid kun et øjebliksbillede af, om den studerende har tilstrækkelige midler til at være selvforsørgende under opholdet i Danmark og giver ikke et reelt billede af, om den studerende kan anses for at være selvforsørgende under hele sit studieophold. Der er således set eksempler på, at udenlandske udvekslingsstuderende, som er fritaget fra at betale studieafgift, alene har fremvist dokumentation for lånte penge, som de reelt ikke havde rådigheden over, og hvor pengene dernæst er overgået til andre studerende for at dokumentere deres selvforsørgelse.

Der henvises til afsnit 4.

2. Nye krav til ægtefællesammenføring

2.1 Gældende ret

For at skabe et samlet overblik over de gældende regler for ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, gennemgås i det følgende de betingelser, der som udgangspunkt skal være opfyldt for at få kunne få ægtefællesammenføring i Danmark. Registrerede partnere og faste samleverer kan få familiesammenføring på lige fod med ægtefæller. Når der i det følgende nævnes ægtefæller, omfatter dette således også registrerede partnere og faste samleverer.

Det er alene reglerne for opnåelse af ægtefællesammenføring, der gennemgås. Reglerne for forlængelse af en sådan tilladelse eller for inddragelse af en tilladelse, hvis betingelserne ikke længere er til stede, gennemgås ikke.

Såfremt intet er andet er anført ud for de enkelt betingelser, blev betingelsen i sin nuværende ordlyd indført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002.

Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (Generelle betingelser)

Den herboende skal enten være dansk eller nordisk statsborger, være flygtning eller have beskyttelsesstatus i Danmark, eller have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de tre sidste år fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen. Begge ægtefæller skal være over 24 år.

Samliv og fast ophold

Det er et krav, at den herboende har fast ophold her i landet, samt at udlændingen, som søger om opholdstilladelse her i landet, skal have fælles bopæl med herboende, når udlændingen er blevet meddelt opholdstilladelse.

I praksis antages en udlænding som udgangspunkt at samleve på fælles bopæl med den herboende, hvis begge parter normalt dagligt opholder sig på den fælles bopæl. Såfremt den ene part ikke dagligt opholder sig på den fælles bopæl, afgøres det efter en konkret vurdering, om de pågældende kan anses for at samleve på fælles bopæl.

Afgørende for dette skøn er, hvorvidt de pågældende på trods af adskillelsen opretholder et samliv, der i al almindelighed må anerkendes som et normalt samliv under de givne betingelser. I dette skøn indgår bl.a. en vurdering af årsagen til og baggrunden for adskillelsen. Såfremt adskillelsen er begrundet i arbejdsmæssige årsager eller lignende, vil betingelsen om samliv på fælles bopæl normalt være opfyldt selv ved adskillelse af længere tids varighed, eller hvor en af ægtefællerne regelmæssigt opholder sig et andet sted end den fælles bopæl.

Særligt om adskillelse som følge af arbejdsmæssige årsager

Hvis den ene af ægtefællerne har beskæftigelse, der som følge af erhvervets karakter medfører fravær fra den fælles bopæl, er kravet om samliv på fælles bopæl som udgangspunkt opfyldt. Som eksempler herpå kan nævnes beskæftigelse som fisker, langturschauffør, tjenestegørende i Den Danske Internationale Brigade, nødhjælpsarbejder eller medarbejder på en boreplatform.

Hvis den ene af ægtefællerne har fast beskæftigelse i en anden del af landet med den følge, at der kun er samvær i weekender samt i ferier, er udgangspunktet, at kravet om samliv på fælles bopæl er opfyldt.

For så vidt angår fravær fra den fælles bopæl, der ikke alene kan tilskrives karakteren af det erhverv, som den ene ægtefælle er beskæftiget med, men f.eks.

skyldes kortvarig udstationering el.lign. i udlandet (ikke over seks måneder pr. år), er kravet om samliv på fælles bopæl som udgangspunkt opfyldt. Kravet om samliv på fælles bopæl vil således normalt ikke være opfyldt ved en længerevarende udstationering, der medfører, at den pågældende overvejende opholder sig i udlandet.

Der vil i disse tilfælde efter en konkret vurdering dog være mulighed for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, efter en samlet vurdering af udlændingens tilknytning her til landet.

Samliv på fælles bopæl antages som udgangspunkt at foreligge, hvis den ene af ægtefællerne aftjener værnepligtstjeneste i det danske forsvar og som følge heraf ikke har dagligt samvær på fælles bopæl, men alene har samvær på den fælles bolig, når tjenesten tillader det.

Særligt om adskillelse af andre årsager end arbejdsmæssige forhold

Såfremt den ene af ægtefællerne på grund af uddannelse ikke opholder sig dagligt på den fælles bopæl, vil udgangspunktet være, at betingelsen om samliv vil være opfyldt, hvis der er samvær på den fælles bolig i weekender samt i ferier. Betingelsen er ligeledes som udgangspunkt opfyldt, hvis adskillelsen skyldes kortvarige studieture eller kortvarige særligt intensive studieforløb (ikke over seks måneder pr. år).

Betingelsen om samliv anses normalt ikke for opfyldt, såfremt den ene af ægtefællerne afsoner fængselsstraf. Afgørelsen heraf må dog i hvert enkelt konkret tilfælde bero på varigheden af fængselsopholdet.

Ægteskabets retsgyldighed

Det er en betingelse, at ægteskabet eller det registrerede partnerskab (herefter ægteskabet) kan anerkendes efter dansk ret, herunder, at vielsen/registreringen (herefter vielsen) af parret er foretaget af en myndighed eller person, der i det land, hvor vielsen blev foretaget, er bemyndiget til at foretage vielsen af parret, at vielsen opfylder de formkrav, der stilles i det land, hvori vielsen blev foretaget, samt at vielsen ikke må være i strid med grundlæggende danske retsprincipper (ordre public), herunder særligt, at begge parter skal have været til stede ved vielsen, og at begge parter skal have været fyldt 15 år på tidspunktet for vielsen.

For ægteskaber, der er indgået på diplomatiske repræsentationer, skal ægteskabet være retsgyldigt efter reglerne i både indgåelseslandet og reglerne i det land, på hvis repræsentation vielsen er foretaget.

Det er en forudsætning for anerkendelsen af et ægteskab indgået i udlandet, at vielsen ikke må være ugyldig i det land, hvor den blev foretaget.

For så vidt angår sager, hvor parternes ægteskab ikke kan anses for retsgyldigt, foretager udlændingemyndighederne en vurdering af, om der foreligger et længerevarende samliv eller et i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv, jf. nedenfor i afsnittet vedrørende opholdstilladelse på baggrund af samliv.

Opholdstilladelse på baggrund af samliv

Opholdstilladelse meddeles efter en konkret vurdering til en udlænding, der lever sammen med en person, som er fastboende i Danmark, når omstændighederne viser, at parforholdet har en fastere karakter og har haft det gennem længere tid.

Der gælder ikke nogen bestemt tidsgrænse for samlivets varighed. Det afgøres efter en konkret vurdering, om et parforhold har haft en sådan fasthed og varighed, at det kan give grundlag for opholdstilladelse. Ved denne vurdering lægges der blandt andet vægt på varigheden af parternes bekendtskab og deres eventuelle samliv i udlandet og i Danmark. I almindelighed antages det efter praksis, at halvandet til to års samliv på fælles bopæl vil være tilstrækkeligt til, at der foreligger et fast samlivsforhold af længere varighed.

Der kan forekomme tilfælde, hvor ugifte samlevende ikke kan dokumentere samliv på fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed, og derfor ikke er omfattet af den nuværende praksis for meddelelse af opholdstilladelse, men hvor parret, uanset dette, må anses for at have etableret et familieliv omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis skal der foretages en konkret vurdering af, om et ugifts pars forhold udgør et familieliv i EMRK artikel 8's forstand.

Ved denne vurdering skal der blandt andet lægges vægt på, om parret er samlevende, varigheden af forholdet, og om parret har fået børn eller på anden måde udtrykt en forpligtelse overfor hinanden. Det er som udgangspunkt en betingelse, at parret er samlevende, men der er eksempler på, at EMD har fraveget

denne betingelse i sager, hvor et par gennem en længere årrække har haft et fast forhold uden at være samlevende og i denne periode fået børn sammen.

Der bør således på baggrund af praksis fra EMD i hver enkelt sag foretages en konkret vurdering af, om et ugift par kan anses for at have etableret et familieliv i EMRK artikel 8's forstand og i givet fald, om Danmark er forpligtet til at beskytte dette familieliv. Denne vurdering skal tage udgangspunkt i de ovenfor omtalte elementer fra EMD's praksis.

Udlændingemyndighederne skal derfor i alle sager, hvor et ugift par søger om familiesammenføring, og hvor parret – fordi samlivets længde ikke kan dokumenteres eller på grund af manglende retsgyldighed af et påberåbt ægteskab – ikke er omfattet af praksis for meddelelse af opholdstilladelse, foretage en konkret vurdering af, om parret har etableret et familieliv i EMRK artikel 8's forstand, og om Danmark i givet fald er forpligtet til at beskytte dette familieliv. Såfremt dette er tilfældet, vil ansøgeren blive meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen i § 9 c, stk. 1.

For nærmere gennemgang af praksis vedrørende familiesammenføring på baggrund af samliv, henvises der til Integrationsministeriets notat af 9. maj 2007 om ugifte samlevendes adgang til familiesammenføring, som kan ses på www.nyidanmark.dk.

Udlændingelovens § 9, stk. 2 (Erklæring vedrørende uddannelse og integration samt indvandringsprøve)

Erklæring vedrørende uddannelse og integration

Ved lov nr. 402 af 1. juni 2005 blev det indført, at meddelelse af opholdstilladelse på baggrund af ægteskab er betinget af, at ansøgeren og den herboende underskriver en erklæring om efter bedste evne at ville deltage aktivt i ansøgerens og eventuelle medfølgende udenlandske børns danskuddannelse og integration i det danske samfund, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, 1. pkt..

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at denne er indført for at bidrage til, at alle familiesammenførte deltager i danskuddannelse eller tilegner sig sproget på anden måde, og at alle fuldfører uddannelsen med aflæggelse af en afsluttende prøve. I den forbindelse bemærkes det, at bestemmelsen forventes at have en særlig positiv effekt i forhold til familiesammenførte kvinders tilegnelse af danskundskaber og dermed også i forhold til disse kvinders integration, idet de gennem øget dansk tilegnelse vil få mulighed for at opnå øget viden om de forhold, som gør sig gældende i Danmark for så vidt angår ligestilling mellem kønnene.

Såfremt ansøgeren eller den herboende ikke vil underskrive erklæringen, vil ansøgeren blive meddelt afslag på opholdstilladelse. Det bemærkes, at erklæringen er en integreret del af ansøgningspakken til brug for ægtefællesammenføring, således at erklæringen betragtes som underskrevet ved underskrift af den samlede ansøgning.

Der kan være særlige tilfælde, hvor den udenlandske ægtefælle ikke behøver at underskrive den samlede ansøgning og dermed heller ikke erklæringen vedrørende uddannelse og integration. I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention tilsiger det, vil en ansøger således kunne undtages fra kravet om at underskrive Erklæring vedrørende uddannelse og integration.

FN's Handicapkonvention definerer personer med handicap som personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at underskrive ansøgningspakken og dermed heller ikke Erklæring vedrørende uddannelse og integration, vil i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke blive mødt med dette krav. Det vil kun være krav, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde, der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, ligesom det gælder for andre udlændinge.

Indvandringsprøve

Indvandringsprøven blev indført som betingelse for ægtefællesammenføring ved lov nr. 379 af 25. april 2007.

Ved lov nr. 400 af 21. april 2010 blev reglerne om indvandringsprøven ændret, således at ansøgere om ægtefællesammenføring først skal aflægge indvandringsprøven, når ansøgningen om opholdstilladelse er forhåndsgodkendt af Udlændingetjenesten, ligesom muligheden for at aflægge prøven i udlandet blev afskaffet.

Fra den 15. november 2010 skal en udlænding således bestå en indvandringsprøve for at kunne blive familiesammenført med sin ægtefælle i Danmark, jf. lov nr. 400 af 21. april 2010, jf. bekendtgørelse nr. 1250 af 4. november 2010, samt bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010.

For ansøgninger indgivet fra og med den 15. november 2010 gælder det, at hvis ægtefællerne opfylder de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring undtagen sikkerhedsstillelse, vil den udenlandske ægtefælle efter bestået indvandringsprøve modtage en tilkendegivelse om, at den pågældende opfylder betingelserne for en opholdstilladelse, såfremt den herboende ægtefælle stiller økonomisk sikkerhed. Indvandringsprøven afholdes i Danmark.

Om prøven

Indvandringsprøven er en mundtlig prøve og består af to dele: En sprogprøve i det danske sprog og en vidensprøve om Danmark og det danske samfund. De to prøver tages i forlængelse af hinanden, og man skal bestå begge prøver for at bestå indvandringsprøven.

Der skal besvares 70 spørgsmål i alt: 40 spørgsmål, som tester danske sprogkunderskaber, og 30 spørgsmål om det danske samfund. For at bestå prøven skal der være svaret rigtigt på mindst 28 spørgsmål i sprogprøven og 21 spørgsmål i vidensprøven. Niveaueet i sprogprøvedelen er på A1-minus. En udlænding på A1-minus niveau forventes at kunne indgå i mundtlig en- eller tovejskommunikation ved anvendelse af et yderst enkelt sprog, samt i nogle få og meget almindelige dagligdags situationer, hvor personen på forhånd kender indhold og kontekst. Udlændingen vil f.eks. kunne præsentere sig selv ganske kort og indgå i helt enkelt kommunikation om f.eks. alder og nationalitet samt udveksle få dagligdags hilsner. Udlændingen vil have et meget begrænset sprog og forventes ikke at kunne holde en samtale i gang.

Vidensprøven indeholder bl.a. spørgsmål om danske normer, værdier og grundlæggende rettigheder, f.eks. de demokratiske principper, det enkelte menneskes frihed og personlige integritet, ligestilling mellem kønnene, tros- og ytringsfrihed samt om mere praktiske og konkrete forhold, f.eks. forbud mod omskæring, forbud mod tvangsægteskaber, forældreansvar over for børn, uddannelse, sundhed, arbejde, skat m.v. Prøven foregår på dansk.

Der kan være særlige tilfælde, hvor man ikke behøver at bestå indvandringsprøven for at få ægtefællesammenføring. I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention og EMRK, tilsiger det, vil en ansøger kunne undtages fra kravet om bestået indvandringsprøve.

FN's Handicapkonvention definerer personer med handicap som personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at bestå indvandringsprøven, vil i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke blive mødt med dette krav. Det vil kun være krav, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde, der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, ligesom det gælder for andre udlændinge.

Der kan endvidere dispenseres for kravet om bestået indvandringsprøve i tilfælde, hvor ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der vil også kunne være pligt til at tillade familiesammenføring uagtet de almindelige betingelser herfor ikke er opfyldt, hvis den herboende ægtefælle har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige særbørn bosiddende i Danmark. Tidligere blev udøvelsen af samværsretten vurderet efter, om der blev udøvet såkaldt normalsamvær, og hvor normalsamvær ifølge oplysninger fra Familiestyrelsen (tidl. Civilretsdirektoratet) typisk var hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil samt typisk én hverdag hver anden uge. Fra helt små børn var samværet dog af kortere varighed.

Ved vedtagelsen af forældreansvarsloven, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007, som erstattede den tidligere gældende lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, blev begrebet "normalsamvær" ophævet. Forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007. Familiestyrelsen har i forbindelse med forældreansvarsloven udstedt vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær. Der kan herefter ikke fastsættes nærmere definerede retningslinjer for, hvornår omfanget og karakteren af et samvær kan anses for normalt eller sædvanligt, ej heller i forhold til barnets alder.

Udlændingemyndighederne skal derfor i praksis vurdere, om det faktisk udøvede samvær har en sådan karakter og omfang, at det må anses for stridende med artikel 8 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt den herboende henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland, og derfra udøve sin ret til samvær med sit særbarn i Danmark.

Særligt i relation til herboende børn skal udlændingemyndighederne fortsat altid foretage en konkret vurdering af, om hensynet til mindreårige børn bosiddende her i landet medfører, at ægtefællesammenføring skal tillades, selvom de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring ikke er opfyldt.

Såfremt der er tale om den herboendes og ansøgers fællesbørn, er det som udgangspunkt afgørende, om børnene kan antages at have opnået en stærk selvstændig tilknytning til Danmark. Her vil der særligt blive lagt vægt på børnenes alder, på varigheden af børnenes faste ophold her i landet og på, om børnene er velintegrerede i det danske samfund, herunder om børnene gennem en længere periode har gået i dansk vuggestue, børnehave, folkeskole el. lign. og derved har opnået en sproglig tilknytning her til landet.

I praksis er det antaget, at de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring som udgangspunkt kan fraviges, når den herboendes og ansøgers fællesbørn har opholdt sig i Danmark i en samlet periode på ca. 6-7 år, og børnene i denne periode er blevet velintegrerede i det danske samfund og har opnået sproglig tilknytning her til landet.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan dog ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark eller forbundet med økonomiske udgifter.

Særligt vedrørende tyrkiske statsborgere

Tyrkiet og EU indgik i 1963 en associeringsaftale, der blandt andet skulle give visse rettigheder til tyrkiske statsborgere, der var arbejdstagere eller på anden måde økonomisk aktive i et EU-land. EU-domstolen har siden i en række domme fortolket aftalen.

EU-domstolen har i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07) taget stilling til

spørgsmålet om, hvorvidt pålæggelse af gebyrbetaling for tyrkiske statsborgere var i overensstemmelse med associeringsaftalen.

Udlændingemyndighederne har ud fra denne dom vurderet, at kravet om indvandringsprøve og betaling af gebyr herfor ikke kunne stilles overfor udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Den henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2.4. om en ny fortolkning baseret på ny retspraksis, hvorefter udlændinge, der søger familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger fremover vil være undtaget fra gebyrkravet, men ikke for indvandringsprøven.

Udlændingelovens § 9, stk. 3 (Forsørgelse)

Efter § 9, stk. 3, 1. pkt. skal opholdstilladelse til en udenlandsk samlever betinges af, at den herboende samlever påtager sig at forsørge ansøgeren. Forsørgelsespligten mellem ægtefæller følger af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om aktiv socialpolitik. Tilsvarende gælder for registrerede partnere.

Betingelsen blev revideret i 2007 i forbindelse med indførelse af en selvbetjeningsmodel, der indebærer en omlægning af procedurerne ved sagsbehandlingen, hvorefter ansøgerne selv i langt højere grad skulle bidrage til sagens oplysning med kortere sagsbehandlingstider til følge.

Såfremt særlige grunde taler herfor, kan meddelelse af opholdstilladelse betinges af, at den herboende ægtefælle dokumenterer at kunne forsørge ansøgeren. Bestemmelsen bør kun anvendes helt undtagelsesvist og kun, hvis det er klart, at den herboende ægtefælle ikke kan forsørge ansøgeren, således at familien vil være henvist til at søge offentlig hjælp til forsørgelse.

Normalt vil kravet om, at den herboende skal kunne forsørge ansøgeren anses for opfyldt, hvis den herboende ikke har fået offentlig hjælp efter integrationsloven eller efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp eller starthjælp) i en periode på 3 år forud for afgørelsen om ægtefællesammenføring.

Kravet stilles uafhængigt af kravet om sikkerhedsstillelse i udlændingelovens § 9, stk. 4.

Udlændingelovens § 9, stk. 4 (Økonomisk sikkerhedsstillelse)

Den herboende skal stille økonomisk sikkerhed i forbindelse med ægtefællesammenføring. Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev dette beløb fastsat til 50.000 kr. med en årlig pristalsregulering.

Det angivne beløb på 50.000 kr. er således ved loven fastsat i 2002-niveau, således at det fra og med 1. januar 2003 én gang årligt er blevet reguleret efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om satsreguleringsprocent. Det nugældende krav om økonomisk sikkerhedsstillelse er i 2011-niveau på 63.413,39 kr. Den økonomiske sikkerhed kan stilles i form af enten en anfordringsgaranti eller en deponeringskonto, jf. bekendtgørelse nr. 1405 af 30. november 2010. En anfordringsgaranti er en garanti, som den herboende ægtefælles pengeinstitut stiller overfor kommunalbestyrelsen i den herboende ægtefælles bopælskommune. En deponeringskonto er en konto i et pengeinstitut, som referencen indsætter beløbet på, og som kommunalbestyrelsen i den herboende ægtefælles bopælskommune har pant i. Det er således kun kommunen, der har adgang til kontoen. Hvis kommunen har haft udgifter til f.eks. starthjælp eller kontanthjælp til den udenlandske ægtefælle, vil kommunen således kræve udgifterne dækket af henholdsvis den stillede garanti eller konto. Den økonomiske sikkerhedsstillelse stilles i dag for fire år. Hvis udlændingen ikke efter fire år opnår tidsubegrænset opholdstilladelse skal sikkerhedsstilleren stille en ny sikkerhed eller forlænge den allerede eksisterende sikkerhed svarende til den periode, hvori udlændingen får forlænget sin opholdstilladelse.

Sikkerhedsstillelsen kan nedsættes, hvis ansøger består en danskprøve mindst svarende til det niveau, som ansøgeren har været indplaceret på.

Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse stilles først, når Udlændingesservice har konstateret, at samtlige de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at der som udgangspunkt skal stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse i alle tilfælde af ægtefællesammenføring, og at der kun vil kunne undtages fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse i de tilfælde, hvor ægtefællesammenføring skal tillades som følge af Danmarks internationale forpligtelser.

Der kan således kun helt undtagelsesvist være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der ikke skal stilles krav om sikkerhedsstillelse. Det vil navnlig være tilfældet, hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en

person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der vil endvidere kunne være pligt til at tillade familiesammenføring uagtet de almindelige betingelser herfor ikke er opfyldt, hvis den herboende ægtefælle har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige særbørn bosiddende i Danmark. Tidligere blev udøvelsen af samværsretten vurderet efter, om der blev udøvet såkaldt normalsamvær, og hvor normalsamvær ifølge oplysninger fra Familiestyrelsen (tidl. Civilretsdirektoratet) typisk var hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil samt typisk én hverdag hver anden uge. Fra helt små børn var samværet dog af kortere varighed.

Ved vedtagelsen af forældreansvarsloven, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007, som erstattede den tidligere gældende lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, blev begrebet "normalsamvær" ophævet. Forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007. Familiestyrelsen har i forbindelse med forældreansvarsloven udstedt vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær. Der kan herefter ikke fastsættes nærmere definerede retningslinjer for, hvornår omfanget og karakteren af et samvær kan anses for normalt eller sædvanligt, ej heller i forhold til barnets alder. Udlændingemyndighederne skal derfor i praksis vurdere, om det udøvede samvær har en sådan karakter og omfang, at det måtte anses for stridende med artikel 8 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt den herboende henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland, og derfra udøve sin ret til samvær med sit særbarn i Danmark.

Særligt i relation til herboende børn skal udlændingemyndighederne fortsat altid foretage en konkret vurdering af, om hensynet til mindreårige børn bosiddende her i landet medfører, at ægtefællesammenføring skal tillades, selvom de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring ikke er opfyldt.

Såfremt der er tale om den herboendes og ansøgers fællesbørn, er det som udgangspunkt afgørende, om børnene kan antages at have opnået en stærk selvstændig tilknytning til Danmark. Her vil der særligt blive lagt vægt på børnenes alder, på varigheden af børnenes faste ophold her i landet og på, om børnene er velintegrerede i det danske samfund, herunder om børnene gennem en længere periode har gået i dansk vuggestue, børnehave, folkeskole el. lign. og derved har opnået en sproglig tilknytning her til landet.

I praksis er det antaget, at de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring som udgangspunkt kan fraviges, når den herboendes og ansøgers fællesbørn har

opholdt sig i Danmark i en samlet periode på ca. 6-7 år, og børnene i denne periode er blevet velintegrerede i det danske samfund og har opnået sproglig tilknytning her til landet.

Udlændingelovens § 9, stk. 5 (Modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven)

Det følger bl.a. af betingelsen i § 9, stk. 5, at opholdstilladelse ved ægtefællesammenføring, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at den herboende person i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Det omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Den nuværende affattelse af betingelsen blev indsat ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Betingelsen om, at den herboende ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i en periode på 3 år forud for afgørelsestidspunktet, gælder uafhængigt af, om der i øvrigt stilles krav til den herboende om at kunne godtgøre sin forsørgelsesevne, jf. § 9, stk. 3.

Som eksempler på ydelser, der må sidestilles med eller træder i stedet for løn eller pension, kan nævnes ledighedsydelse udbetalt til personer, der opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse med henblik på en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og ledighedsydelse til ansatte i fleksjob i forbindelse med afholdelse af ferie.

Som yderligere eksempel på en ydelse, der må sidestilles med pension, kan nævnes det tillæg, som kan udbetales til brøk-førtidspensionister efter lov om aktiv socialpolitik § 27 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 709 af 13. august 2003, som senest er bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009. Revalideringsydelser efter lov om aktiv socialpolitik anses derimod ikke som ydelser, der kan sidestilles med eller træder i stedet for løn eller pension. Modtagelse af revalideringsydelser indenfor de seneste 3 år forud for afgørelsestidspunktet er således en hindring for opfyldelse af kravet i § 9, stk. 5.

Det kan forekomme, at ydelser, som er begrundet i et enkeltstående tilfælde, udbetales flere gange. Udlændingemyndighederne foretager i sådanne tilfælde en vurdering af, hvorvidt hjælpen kan anses som enkeltstående ydelser. Der lægges herved afgørende vægt på, om hjælpen er udbetalt over en kort periode.

I praksis er betingelsen endvidere blev fraveget, hvor de kommunale myndigheder selv har tilkendegivet at have givet herboende og ansøger misvisende rådgivning om konsekvenserne af modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, samt i enkelte sager, hvor sagens faktiske omstændigheder har indikeret, at herboende og ansøger havde modtaget misvisende vejledning fra de kommunale myndigheder trods manglende tilkendegivelse herom fra de pågældende myndigheder.

For en nærmere beskrivelse af, hvornår betingelsen kan fravises, henvises til det anførte herom under afsnit vedrørende udlændingelovens § 9, stk. 4.

Desuden kan Danmarks forpligtelse til at beskytte kvinders rettigheder, jf. CEDAW-konventionen, se nedenfor afsnit 2.5, føre til, at kravet om ikke at have modtaget bestemte typer af offentlig hjælp i 3 år forud for ansøgningen fraviges. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis behovet for hjælp er opstået som følge af, at ægtefællen i Danmark er gået på barselsorlov fra et job og efter endt barsel skal vende tilbage til arbejdsmarkedet i sin tidligere beskæftigelse og under barslen modtog hjælp til forsørgelse

Udlændingelovens § 9, stk. 6 (Boligkrav).

Efter § 9, stk. 6, skal opholdstilladelse, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 24.

Udlændingelovens § 9, stk. 6, svarer til en tidligere gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 11.

Det fremgår af bemærkningerne til den tidligere gældende § 9, stk. 11 (Lovforslag nr. L 208 fremsat den 29. februar 2000, s. 12), at boligkravet ikke vil blive stillet, hvis der er tale om en herboende flygtning, der er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage til hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse. Forekommer det i øvrigt urimeligt, f.eks. på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap hos den herboende, skal boligkravet ikke stilles. Boligkravet skal endvidere ikke stilles, hvis den herboende som følge af manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at etablere familielivet i et andet land, hvorved den pågældende reelt afskæres fra samvær med egne børn her i landet. Boligkravet skal ligeledes ikke stilles, hvis den herboende som følge af manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at tage ophold i et land, hvor den herboende ikke har

mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. For yderligere herom, se mere uddybende under afsnit vedrørende §§ 9, stk. 3 og 4.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, side 54, at bestemmelsen forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

De nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person råder over sin egen bolig af rimelig størrelse, er fastsat i Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 814 af 20. juni 2004, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 123 af 21. januar 2009, om opfyldelse af boligkravet i udlændingelovens § 9, stk. 6, stk. 12, 2. pkt., og stk. 17, 2. pkt., og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter udlændingelovens § 9, stk. 24.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, 1. pkt., anses herboende for at råde over sin egen bolig, når herboende som ejer, andels- eller anpartshaver, lejer eller på anden lignende måde råder over brugsretten til en bolig eller en del af en bolig.

Særligt vedrørende andelsboliger fremgår det af bekendtgørelsens § 6, stk. 2, at ”referencen herboende anses for at råde over sin egen bolig, når referencen som lejer af en andelsbolig råder over brugsretten til en bolig eller en del af en bolig, såfremt den pågældende kan dokumentere, at lejemålet er tidsbegrænset, og at et lejemål af en sådan karakter ikke strider mod andelsboligforeningens vedtægter”.

Fremleje af en lejet andels- eller anpartslejlighed opfylder derimod ikke boligkravet, jf. det generelle princip i bekendtgørelsens § 6, stk. 3, hvoraf det fremgår, at betingelsen i stk. 1, 1. pkt., ikke anses for opfyldt, hvis herboende råder over en lejebolig eller en del af en lejebolig ved en fremleje- eller låneaftale.

Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1, anses boligkravet for opfyldt, når herboende godtgør, at vedkommende senest tre måneder efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse vil råde over sin egen bolig af rimelig størrelse i mindst tre år fra tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse.

Har herboende en tidsbegrænset råden over en bolig af rimelig størrelse, der ophører inden tre år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, skal herboende godtgøre, at vedkommende vil råde over en eller flere boliger af rimelig størrelse efter ophøret af den tidsbegrænsede råden og frem til det tidspunkt, hvor der er forløbet tre år fra tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 5.

Der har vist sig en række tilfælde, hvor en herboende, der har opholdt sig i udlandet, for eksempel som følge af udstationering eller studieophold, og dér har indgået ægteskab med en udenlandsk statsborger, ønsker at tage ophold i Danmark sammen med ægtefællen, samt tilfælde, hvor den herboende indrejser i Danmark umiddelbart før den udenlandske ægtefælles indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse. I begge tilfælde kan herboende som følge af sit udenlandsophold som oftest ikke godtgøre, at pågældende råder over egen bolig af rimelig størrelse i Danmark senest 3 måneder efter ansøgningens indgivelse, jf. boligkravsbekendtgørelsen § 4, stk. 1.

I tilfælde, hvor personen i Danmark for nylig er vendt tilbage til Danmark efter at have boet i udlandet i en længere periode, kan Udlændingesservice udskyde tidspunktet for, hvornår den herboende skal kunne opfylde boligkravet, med op til 6 måneder efter, at den udenlandske ægtefælle har fået opholdstilladelse, jf. boligkravsbekendtgørelsen § 4, stk. 3.

Udlændingelovens § 9, stk. 7 (Tilknytningskrav)

Det er et krav for at opnå ægtefællesammenføring, at parrets samlede tilknytning til Danmark er større end parrets samlede tilknytning til et andet land, jf. herved udlændingelovens § 9, stk. 7.

Det gældende tilknytningskrav blev indført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002, dels for at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af den ægtefælle, der ønskes ægtefællesammenført til Danmark, og dels for at værne unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber med en ægtefælle fra et land og med en kultur, som ligger fjernt fra de unges egen dagligdag og kulturelle virkelighed. Samtidig kom tilknytningskravet til at gælde for alle, også danske statsborgere.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev tilknytningskravet justeret, således at en herboende ægtefælle, der har haft dansk indfødsret i 28 år eller en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre barn og endvidere har boet her i landet i 28 år, ikke skal opfylde tilknytningskravet.

Ved afgørelsen af, om parret opfylder tilknytningskravet, foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag. Tilknytningskravet administreres med udgangspunkt i Integrationsministeriets notat af 1. december 2005 om anvendelse af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk.7, hvor de forskellige elementer, der kan indgå i tilknytningsvurderingen, er beskrevet.

Notatet er sendt til Udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik den 5. december 2005 (alm. del – bilag 53, folketingsåret 2005-06).

Ved tilknytningsvurderingen ses der bl.a. på varigheden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande. I notatet henvises der herom blandt andet direkte til bemærkninger til lov nr. 365 af 6. juni 2002, hvoraf fremgår:

”Ved afvejningen skal der bl.a. lægges vægt på *længden og karakteren af ægtefællernes ophold* i de respektive lande, herunder på hvor de har haft deres opvækst, og hvor de har gået i skole. Det vil således skulle tillægges betydning, om f.eks. den herboende person har haft en stor del af sin opvækst i det land, hvorfra ægtefællen kommer, herunder om den pågældende har gået i skole i landet m.v. Langvarige eller hyppige ferieophold i ægtefællens hjemland vil tillige skulle indgå i vurderingen af tilknytningen til de respektive lande. Det vil dog ikke være afgørende for tilknytningsvurderingen, hvis f.eks. den herboende person alene har haft et korterevarende ferie- eller skoleophold i ægtefællens hjemland. Det vil heller ikke i sig selv være afgørende, hvis f.eks. den tilkommende ægtefælle alene i kraft af sin højere alder har boet flere år i sit hjemland, end den herboende ægtefælle har boet her i Danmark.

Ved vurderingen af den herboendes ophold i ægtefællens hjemland skal der tages hensyn til, om opholdet skyldes en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l. eller hos en dansk virksomhed. Er dette tilfældet, indgår opholdet i ægtefællens hjemland ikke med samme vægt i afvejningen, som hvis der er tale om et ophold, der ikke har en sådan begrundelse.”

I forhold til den herboendes tilknytning fremgår det blandt andet, at hvis den herboende er født i Danmark, eller er kommet hertil som barn, og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund.

Dette udgangspunkt svækkes dog betydeligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende er født og opvokset i et andet land (hjemlandet), kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Efter praksis skal den pågældende have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund, for at opholdet kan anses for længerevarende.

For så vidt angår af varigheden af herboende ægtefælles ophold i Danmark regnes dette fra tidspunktet fra, hvornår herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ikke taler dansk eller gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboendes tilknytning til landet – uanset varigheden af

den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig. Tilsvarende vil udgangspunktet om herboendes væsentlige tilknytning ligeledes kunne fraviges, hvis den herboende har indgået ægteskab og været gift med ansøgeren i en længere periode, hvor ansøgeren fortsat har opholdt sig i sit hjemland, forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring i Danmark, og hvor ægtefællerne således har truffet et valg om, at familielivet fortsat skal have udgangspunkt i ansøgers hjemland.

Efter gældende praksis kan forhold som herboendes ægtefælles uddannelse og arbejde forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Har den herboende haft mindst 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning – uanset beskæftigelsens karakter – vil dette være et moment, som taler for at anse den herboende for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark forud for 12 års ophold.

Har den herboende gennem mindst 4-5 år haft en fast integrationsfremmende arbejdsmarkedstilknytning, dvs. beskæftigelse, som indebærer en væsentlig kontakt og kommunikation på dansk med kolleger og f.eks. kunder, vil dette ligeledes være et moment, der taler for, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til landet forud for 12 års ophold.

Ved vurderingen af, om herboendes arbejdsmarkedstilknytning kan føre til, at den pågældende forud for 12 års ophold med opholdstilladelse i Danmark kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning, indgår det efter praksis i vurderingen om denne arbejdsmarkedstilknytning har været fuldtidsbeskæftigelse og uafbrudt gennem årene og /eller det har været en arbejdsmarkedstilknytning præget af kortvarige ansættelser hos skiftende arbejdsgivere. Eksempelvis vil deltidsarbejde med ufaglært arbejde igennem 7-8 år således ikke i sig selv kunne medføre, at den herboende efter samtidige 7-8 års ophold med opholdstilladelse kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Hvis den herboende har gennemført en erhvervskompetencegivende fuldtidsuddannelse og siden afslutningen af uddannelsen kontinuerligt har været i beskæftigelse i en længere periode inden for faget, vil dette tilsvarende kunne slække på kravene til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det vil endvidere med en vis vægt kunne indgå, hvis den herboende har gennemført eller gennem længere tid har fulgt og fortsat er indskrevet på/følger en længerevarende erhvervskompetencegivende uddannelse.

Herudover ses der på ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland og på ægtefællernes sproglige færdigheder. Efter praksis vil

det med betydelig vægt tale imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, hvis den herboende og ansøgeren tidligere har været gift eller levet sammen – haft et oprindeligt familieliv – i deres fælles hjemland inden herboendes indrejse i Danmark, og parret senere indgiver ansøgning om ægtegællesammenføring her i landet på baggrund af et nyt ægteskab indgået efter den herboendes indrejse i Danmark. Det vil også være tilfældet, uanset at den herboende f.eks. har haft opholdstilladelse i Danmark i over 12 år og haft arbejdsmarkedstilknytning, da indgåelsen af et ægteskab på ny med den tidligere ægtefælle/samlever indikerer en væsentlig tilknytning til ansøgeren og hjemlandet.

I forhold til ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland indgår det også som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at herboende kulturelt som familiemæssig har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland

Ud over ægtefællernes respektive familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgers hjemland, vil deres sproglige færdigheder også indgå i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt. Det vil således indgå om den herboende taler dansk, herunder vil særlige gode danskkundskaber som udgangspunkt indgå med større vægt i vurderingen end danskkundskaber på almindeligt samtaleniveau. Det vil tilsvarende indgå i vurderingen, om ansøgeren taler dansk f.eks. som følge af et tidligere ophold. Det indgår endvidere i vurderingen, hvorvidt ægtefællerne kommunikerer sammen på et fælles modersmål.

Uanset hvor stærk tilknytning, den herboende måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøger ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af et enkelt visumophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark, f.eks. uanset at ansøgeren foruden sin ægtefælle også måtte have andre familiemedlemmer i Danmark.

Hvis den herboende ægtefælle og ansøger ikke har samme oprindelige hjemland, vil dette også indgå i tilknytningsvurderingen. Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at "[h]ar begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det samme hjemland, vil den herboendes tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende har personlig og/eller kulturel tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år."

Tilknytningskravet kan fraviges, hvis ganske særlige grunde taler derfor, herunder hvis et afslag vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, navnlig artikel 8 i EMRK. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel kan nævnes, at hvis den herboende person har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, og ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Efter praksis gælder dette både, hvor ægteskabet er indgået inden og efter den herboendes udrejse af hjemlandet.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at "ganske særlige grunde, der taler for at tillade ægtefællesammenføring, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, vil endvidere kunne foreligge, hvis det på grund af høj alder, alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder"

Ganske særlige grunde vil endvidere efter praksis kunne foreligge, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige særbørn bosiddende i Danmark. Tidligere blev udøvelsen af samværsretten, jf. bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, vurderet efter, om der blev udøvet såkaldt normalsamvær, og hvor normalsamvær ifølge oplysninger fra Civilretsdirektoratet typisk var hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil samt typisk én hverdag hver anden uge. Fra helt små børn var samværet dog af kortere varighed.

Ved vedtagelsen af forældreansvarsloven, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007, som erstattede den tidligere gældende lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, blev begrebet "normalsamvær" ophævet. Forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007. Familiestyrelsen har i forbindelse med forældreansvarsloven udstedt vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær. Der kan herefter ikke fastsættes nærmere definerede retningslinjer for, hvornår omfanget og karakteren af et samvær kan anses for normalt eller sædvanligt, ej heller i forhold til barnets alder.

Udlændingemyndighederne har derfor i praksis vurderet om det udøvede samvær har haft en sådan karakter og omfang, at det måtte anses for stridende med artikel 8 i EMRK, såfremt den herboende skulle henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland, og derfra udøve sin ret til samvær med sit særbarn i Danmark.

I relation til herboende fællesbørn foretager udlændingemyndighederne altid en konkret vurdering af, om hensynet til disse bør medføre, at ægtefællesammenføring skal tillades, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Såfremt der er tale om den herboendes og ansøgers fællesbørn, er det som udgangspunkt afgørende, om børnene kan antages at have opnået en stærk selvstændig tilknytning til Danmark. Her vil der særligt blive lagt vægt på børnenes alder, på varigheden af børnenes faste ophold her i landet og på, om børnene er velintegrerede i det danske samfund, herunder om børnene gennem en længere periode har gået i dansk vuggestue, børnehave, folkeskole el. lign. og derved har opnået en sproglig tilknytning her til landet.

Efter praksis kan der i tilfælde, hvor den herboendes og ansøgers fællesbørn har opholdt sig i Danmark i en samlet periode på ca. 6-7 år, og hvor børnene i denne periode er blevet velintegrerede i det danske samfund og har opnået sproglig tilknytning her til landet, som udgangspunkt foreligge sådanne ganske særlige grunde, at tilknytningskravet fraviges.

Det indgår dog som et moment i denne afvejning, hvis fællesbørnenes forældre – herboende og ansøger – fortsat må antages at have den væsentligste tilknytning til ansøgers hjemland, uanset længden af den herboendes ophold i Danmark, herunder når ansøger og herboende har haft et oprindeligt familieliv i ansøgers hjemland forud for herboendes indrejse. I sådanne tilfælde har forældrene således på deres børns vegne bevidst valgt at lade børnene fortsætte deres opvækst i Danmark uden ansøger uanset herboendes fortsatte stærke tilknytning til ansøgers hjemland, og dermed også at fællesbørnene som konsekvens af forældrene frivillige valg og fortsatte tilknytning til ansøgers hjemland, fortsat har været delt mellem to forskellige kulturer og lande.

Endvidere kan hensynet til det danske samfunds interesse i at fastholde herboende arbejdskraft, der er beskæftiget inden for områder, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, føre til, at udlændingemyndighederne fraviger tilknytningskravet i de tilfælde, hvor herboende er beskæftiget på et område, der er omfattet af den efter udlændingelovens § 9 a fastsatte positivliste.

Tilsvarende er det muligt at fravige tilknytningskravet i relation til herboende personer ansat i statens tjeneste, der varetager en stilling af en sådan karakter, at hensyn af udenrigs- og sikkerhedspolitisk karakter taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægtefælle, hvis dette reelt indebærer, at den pågældende må fratræde sin stilling. Som eksempel kan nævnes

ansatte i forsvaret, der som led i ansættelsesforholdet kan udstationeres i udlandet i forbindelse med deltagelse i fredsskabende eller fredsbevarende operationer. Også andre former for erhvervsmæssig tilknytning til Danmark vil efter en helt konkret vurdering kunne begrunde en fravigelse af tilknytningskravet.

Udlændingelovens § 9, stk. 8 (Ægteskab, som ikke er indgået efter begge parter ønske)

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om meddelelse af opholdstilladelse på baggrund af ægteskab i tilfælde, hvor det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter eget ønske. Det følger heraf, at der kun i ganske særlige tilfælde kan meddeles opholdstilladelse, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt., at det i tilfælde, hvor ægteskabet er indgået mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, som udgangspunkt må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske – den såkaldte fætter/kusine-regel.

Med henblik på at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber blev der ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 indsat en generel bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 8, hvorefter der som altovervejende hovedregel ikke kan gives tilladelse til familiesammenføring, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter eget ønske. Beskyttelsen i bestemmelsen finder anvendelse i forhold til både ansøgeren og herboende. Bestemmelsen gælder uanset parternes alder.

Det er ikke et krav, at den konkrete sag indeholder oplysninger af en sådan karakter, at det må lægges til grund, at ægteskabet er indgået mod begge parter ønske, for at der meddeles afslag på ægtefællesammenføring. Det afgørende er, om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske.

Det fremhæves i bemærkningerne, at det alene er i de tilfælde, hvor der foreligger tvivl om, hvorvidt ægteskabet er indgået frivilligt, at der skal foretages en vurdering af sagens omstændigheder. Vurderingen heraf skal inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, herunder omstændighederne vedrørende ægteskabets indgåelse samt ægtefællernes personlige kontakt forud for ægteskabets indgåelse. De pågældende familiers medvirken til ægteskabets indgåelse er et moment, der skal tillægges væsentlig betydning, og såfremt familierne har medvirket, må det ofte anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske.

Derudover skal oplysninger om ægtefællernes økonomiske, arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige og andre personlige forhold samt oplysninger om parternes kontakt med deres familier forud for ægteskabets indgåelse, inddrages ved vurderingen. Eventuelle oplysninger om tidligere tvangsægteskaber i familien, ægtefællernes optræden overfor udlændingemyndighederne samt divergerende oplysningerne om frivilligheden i ægteskabet vil ligeledes kunne inddrages ved vurderingen.

For så vidt muligheden for at fravige betingelsen i § 9, stk. 8, fremgår det af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, s. 57, at der skal foreligge helt særlige grunde, der afgørende taler for, at der må meddeles opholdstilladelse på grundlag af ægteskabet, selvom det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet, og parterne siden har samlevet, og det nu må lægges til grund, at begge parter ønsker at fortsætte samlivet.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev reglerne om tvangsægteskaber justeret således, at tidligere familiesammenføringer til Danmark i ægtefællernes eller samlevernes familier skal indgå som et væsentligt element ved afvejningen efter § 9, stk. 8.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev bestemmelsen i § 9, stk. 8, endvidere udvidet med en formodningsregel, den såkaldte fætter/kusine-regel.

Af bemærkningerne til lov nr. 1204 af 27. december 2003, s. 7, fremgår det, at såfremt et ægteskab er indgået imellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, vil der som udgangspunkt blive meddelt afslag på ægtefællesammenføring. Kan parterne overfor udlændingemyndighederne godtgøre, at ægteskabet er indgået efter eget ønske, kan afslag på ægtefællesammenføring dog ikke meddeles efter denne bestemmelse.

Formålet med bestemmelsen er ifølge bemærkningerne at hjælpe unge, der er i fare for – mod deres eget ønske – at blive tvunget eller presset ind i et ægteskab med en nærtbeslægtet eller med en i øvrigt nærmere beslægtet. Bestemmelsen fører således til, at der som udgangspunkt meddeles afslag på ægtefællesammenføring, hvis parret er omfattet af den personkreds, som bestemmelsen vedrører, fordi ægteskabet i så fald ikke anses for at være baseret på frivillighed. Den personkreds, der efter bemærkningerne skal anses som nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, omfatter slægtninge i ægtefællernes eller samlevernes bedsteforældres ret op- og nedstigende linje samt i bedsteforældres søskendes ret op- og nedstigende linje.

Efter bemærkningerne er begrebet nærtbeslægtet eller i øvrigt nærmere beslægtet defineret således, at persongruppen omfatter blandt andet bedsteforældres børn (onkler og tanter), bedsteforældrene børnebørn (fætre og kusiner) og bedsteforældrenes oldebørn (fætre og kusiners børn). Gruppen omfatter endvidere blandt bedsteforældrenes søskendes børn (forældrenes fætre og kusiner) og bedsteforældrenes søskendes børnebørn (forældres fætres og kusiners børn, dvs. næstsøskendebørn).

Det betyder videre, at de to personer ikke må have samme oldeforældre, og den ene persons oldeforældre heller ikke må være den andens tipoldeforældre. Såfremt herboende og ansøger har samme tipoldeforældre, er situationen en anden. Tipoldefaren er ganske vist en del af ansøgers opstigende linje, og det betyder så, at *tipoldefaren selv* er omfattet af den persongruppe, der anses som nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede. Men herboende – som jo ligesom ansøger er tipoldefarens tipoldebarn – er ikke nødvendigvis beslægtet i ret nedstigende linje med ansøgers bedsteforælders søskende.

Som anført ovenfor meddeles der ikke afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til bestemmelsen i § 9, stk. 8, 2. pkt., såfremt parterne over for udlændingemyndighederne kan godtgøre, at ægteskabet uanset slægtskabet er indgået efter eget ønske.

Som eksempler på, hvorledes parret kan godtgøre frivilligheden i ægteskabet, nævnes i bemærkningerne et længerevarende og indgående bekendtskab forud for ægteskabets indgåelse, en egenhændig planlægning af brylluppet eller samliv forud for indgåelsen af ægteskabet. Endvidere nævnes det tilfælde, hvor parret ikke har været bekendt med deres slægtskabsforhold forud for ægteskabets

Dokumentation for længerevarende og indgående bekendtskab kan ske ved en simultanafhøring af parret, hvor de hver for sig stilles spørgsmål vedrørende deres indbyrdes bekendtskab. Godtgørelse af fælles samliv forud for ægteskabets indgåelse kan ske på samme måde, eller ved fremlæggelse af f.eks. kvitteringer for indkøb af fælles bohøve, huslejekontrakt eller dokumentation for fælles konto i et pengeinstitut. Der er i bemærkningerne ikke gjort udtømmende op med, hvilke omstændigheder, der kan føre til, at der skal meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring til trods for, at ægteskabet er indgået mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og der må altid foretages en konkret og individuel vurdering af forholdene i hver enkelt sag.

Der kan herudover henvises til besvarelsen af spørgsmål 21 fra Folketingets Integrationsudvalg i forbindelse med fremsættelsen af Lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003, hvoraf fremgår, at oplysningerne om, at ægteskabet er indgået eller

samlivsforholdet etableret efter ønske fra begge parter, kan godtgøres ved, at parterne – ved siden af at erklære, at ægteskabet er indgået efter eget ønske – udtaler sig samstemmende om tidligere kontakt i form af brevveksling, telefonsamtaler og personlige møder. Herudover kan oplysninger om fælles interesser og/eller venner samt oplysninger om den måde, parret har mødt hinanden på, indgå ved vurderingen af, om ægteskabet anses for indgået efter eget ønske.

Med hensyn til muligheden for at fravige betingelsen i § 9, stk. 8, 2. pkt., er retstilstanden for så vidt angår § 9, stk. 8, 1. pkt., videreført. Det fremgår således af bemærkningerne, at der – som hidtil – helt undtagelsesvist vil kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der må meddeles opholdstilladelse, selv om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters ønske.

Efterfølgende omstændigheder, f.eks. efterfølgende samliv af en vis varighed, vil derfor i særlige tilfælde kunne føre til, at kravet om at et ægteskab skal være indgået frivilligt, kan fraviges. Det forhold, at parret har levet sammen i en længere periode, kan således efter omstændighederne føre til, at kravet om, at ægteskabet er indgået frivilligt, kan fraviges. Efter bemærkningerne skal der være forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet, hvor parret siden har samlevet og ønsker at fortsætte samlivet.

Bestemmelsen i § 9, stk. 8, 2. pkt., blev indsat for at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber. Det kræves derfor som udgangspunkt, at der ved familieforhold omfattet af bestemmelsen tilvejebringes særligt vægtige argumenter eller beviser for at afkræfte formodningen for, at ægteskabet ikke er indgået frivilligt, da bestemmelsen regulerer et ægteskabsmønster, der vurderes som forbundet med tvang eller tvangslignende forhold. Dette understøttes af de i bemærkningerne nævnte eksempler på forhold, der kan medvirke til at afkræfte formodningen for tvang, nemlig samliv forud for ægteskab, et længerevarende og indgående kendskab til hinanden mv.

Det forhold, at bemærkningerne ikke indeholder en udtømmende opregning af de omstændigheder, der kan tillægges vægt ved vurderingen af, om et ægteskab skal anses for indgået frivilligt, betyder, at samtlige oplysninger i sagen bør inddrages, og at kriterier som parternes alder, uddannelse, arbejdsmæssige og økonomiske forhold, som inddrages i relation til bestemmelsen i § 9, stk. 8, 1. pkt., også bør inddrages ved vurderingen efter § 9, stk. 8, 2. pkt.

Parternes egne forklaringer vil normalt ikke være tilstrækkeligt til at afkræfte formodningen om, at ægteskabet ikke er indgået efter begge parters eget ønske, medmindre de understøttes af faktiske – og dokumenterede – oplysninger om

parternes alder, uddannelse, arbejdsmæssige forhold etc., ligesom et længerevarende samliv eller indgående bekendtskab inden ægteskabets indgåelse vil skulle dokumenteres eller i høj grad sandsynliggøres for at kunne afkræfte formodningen for, at ægteskabet ikke er indgået frivilligt.

For nærmere gennemgang af domspraksis på området henvises der til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations notat af 16. oktober 2009 om praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 8.

Udlændingelovens § 9, stk. 9 (Proformaægteskab)

Efter udlændingelovens § 9, stk. 9, kan der ikke gives opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (pro forma ægteskab).

Betingelsen i sin nuværende affattelse blev indsat ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. Det fremgår af bemærkningerne til den oprindelige affattelse af betingelsen, jf. lovforslag nr. L 59 fremsat den 16. april 1998, s. 21, at udlændingemyndighederne ved afgørelsen af, om der foreligger bestemte grunde til at antage, at der er tale om et pro forma-ægteskab, skal tage hensyn til samtlige forhold i sagen.

Udlændingemyndighederne vil for eksempel kunne inddrage momenter som parternes manglende samliv på fælles bopæl, parternes manglende evne til at kommunikere på samme sprog, en stor aldersforskel mellem parterne, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse samt parternes tidligere giftermål. I den forbindelse vil det kunne indgå i vurderingen, om den herboende tidligere har været gift med en udlænding og er blevet skilt fra udlændingen kort tid efter, at denne har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter praksis kan der gives afslag på en ansøgning om opholdstilladelse alene med henvisning til ansøgers forhold.

Hvis der således på baggrund af oplysningerne i en konkret sag er et sikkert grundlag for at antage, at ansøger har indgået ægteskabet med det afgørende formål at opnå opholdstilladelse, vil der kunne meddeles afslag efter § 9, stk. 9, uanset at der ikke er et sikkert grundlag for at antage, at den herboende har et tilsvarende motiv til ægteskabet.

I forbindelse med behandlingen af en konkret sag, har udlændingemyndighederne

mulighed for at indkalde parterne til en samtale, hvor hver part interviewes individuelt, hvorefter udlændingemyndighederne har mulighed for at undersøge, om der er overensstemmelse mellem de to parter forklaringer vedrørende for eksempel deres daglige liv, motiverne og tidspunkt for beslutning om indgåelse af ægteskab m.m.

Udlændingelovens § 9, stk. 10 (Karensperiode ved overtrædelse af straffeloven)

Efter udlændingelovens § 9, stk. 10, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, ikke gives, såfremt den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelser af straffelovens §§ 213, 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Bestemmelsen er indført ved lov nr. 427 af 9. juni 2004.

Bestemmelsen blev indført på baggrund af undersøgelser, som viste at en række af kvinderne på landets krisecentre havde udenlandsk baggrund, samt at det var velkendt, at flere af de pågældende mænd, som udøvede vold mod deres ægtefælle, tidligere havde begået lignende handlinger mod andre kvinder. Det fremgår endvidere af undersøgelserne, at flere af mændene var bevidste om og udnyttede det forhold, at kvindernes opholdstilladelse var afhængigt af samliv med de pågældende mænd.

På den baggrund valgte man at indføre bestemmelsen, således at risikoen mindskes for, at udenlandske kvinder, som kommer her til landet i forbindelse med ægtefællesammenføring, udsættes for vold fra herboende ægtefælles, som indenfor de seneste 10 år har udvist lignende adfærd overfor ægtefæller eller samlever. Der kan således ikke meddeles opholdstilladelse, medmindre ganske særlige grunde taler herfor, og afgørelsen af, hvorvidt der foreligger ganske særlige grunde, beror på et skøn, og opholdstilladelse gives kun, når der er tale om ganske særlige omstændigheder.

Der vil således kunne gives opholdstilladelse, hvis den begåede personfarlige kriminalitet kan tilskrives en psykisk lidelse, som den herboende person i mellemtiden er blevet fuldstændig kureret for, eller et nu ophørt misbrug af f. eks. alkohol eller narkotika. Det vil ligeledes kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet mellem ansøgeren og den herboende, og

ansøgeren og den herboende person har samlevet i en længere periode, og det må anses for utvivlsomt, at begge parter ønsker at fortsætte samlivet.

Det forhold, at parterne ikke vil have mulighed for sammen at tage ophold i et andet land, vil ikke i sig selv kunne begrunde, at karenperioden ikke skal finde anvendelse, ligesom den omstændighed, at der måtte være fællesbørn i ægteskabet eller samlivsforholdet, vil ikke i sig selv tale for, at karenperioden ikke skal finde anvendelse, da bestemmelsen er begrundet i hensynet til beskyttelsen af ansøgerens liv og personlige integritet, herunder hensynet til den pågældendes integrationsmuligheder.

2.2 Skærpede krav til parret

2.2.1. Et skærpet tilknytningskrav

For at sikre, at det kun er familier, der vælger og målrettet arbejder for at blive aktive medborgere i Danmark, som bosætter sig her i landet, finder regeringen, at det gældende tilknytningskrav skal strammes.

Det indgår i aftalen af 7. november 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at der fremover kun kan meddeles ægtefællesammenføring, når ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Hermed vil det ikke være tilstrækkeligt, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land; der stilles krav om, at tilknytningen skal være væsentlig større. Det skærpede tilknytningskrav vil omfatte den samme personkreds som i dag, det vil sige både herboende danske og udenlandske ægtefæller, samlever og registrerede partnere, medmindre den person, der ønsker at få en ægtefælle eller fast samlever til Danmark, har haft dansk indfødsret i 28 år eller er kommet til Danmark som barn før skolealderen og har boet her i 28 år.

Forslaget indebærer, at der ved administration af bestemmelsen strammes op i forhold til både herboendes og til ansøgers tilknytning til Danmark.

Der foretages således en stramning af kravene til længden af den herboende ægtefælles ophold og karakteren heraf, ligesom ansøger ikke længere vil kunne opfylde sin del af tilknytningskravet med et enkelt visumophold.

For så vidt angår den herboendes tilknytning vil bestemmelsen skulle administreres således, at det fremover skal gælde som udgangspunkt, at den herboende skal have haft ophold i Danmark med opholdstilladelse i mindst 15 år, for at opholdet kan anses for længerevarende, og den herboende dermed grundet opholdets længde

kan anses for at have en væsentlig tilknytning til Danmark. Det vil fortsat være en forudsætning, at den pågældende har gjort en indsats for blive integreret i det danske samfund, for at tilknytningen kan anses for væsentlig større til Danmark end til et andet land. Udlændinge, som først har fået opholdstilladelse som voksne, og hvis opvækst og skolegang dermed er foregået med udgangspunkt i et andet land end Danmark, vil skulle have en væsentlig større tilknytning til Danmark end i dag, før deres ophold i Danmark kan danne grundlag for ægtefællesammenføring.

Den herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal fortsat efter en konkret vurdering kunne være et moment, som kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Arbejdsmarkedstilknytning er således en meget væsentlig del af den herboendes egen integration i det danske samfund, herunder at den pågældende gennem arbejdsrelationer m.v. kan blive fortrolig med dansk kultur og sprog.

Arbejdsmarkedstilknytningen skal derfor ses i sammenhæng med det skærpede krav om, at herboende og ansøger skal have en væsentlig større tilknytning til Danmark end til et andet land.

Skærpelsen af tilknytningskravet vil medføre større krav til herboendes arbejdsmarkedstilknytning, både med hensyn til varigheden samt kontinuiteten og indholdet heraf, for at dette kan afkorte kravet til varigheden af herboendes ophold.

For at den herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal kunne føre til, at kravet om varigheden af herboendes ophold nedsættes, vil den herboende som minimum efter det skærpede tilknytningskrav skulle have haft fast beskæftigelse i 8-9 år.

Det vil være et krav, at der som udgangspunkt er tale om fuldtidsbeskæftigelse eller med tilsvarende ansættelsesvilkår og uden større afbrydelser. Der skal således være tale om en fast, kontinuerlig tilknytning til arbejdsmarkedet. Endvidere skal udlændingen aktuelt være i beskæftigelse eller forventes at komme i beskæftigelse snart, hvis arbejdsmarkedstilknytningen i sig selv skal kunne føre til, at herboendes tilknytning til Danmark skal anses for væsentlig større forud for 15 års ophold med opholdstilladelse.

Det vil samtidig være en forudsætning, at man i sine ansættelsesforhold har talt dansk med sine kolleger og/eller kunder. En ansættelse som f.eks. buschauffør vil således betyde, at den herboende vil kunne anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til danske samfund, hvis herboende har haft dette arbejde igennem 8-9 år. Hvis den herboende omvendt igennem længere tid har arbejdet uden nærmere kontakt til kolleger eller kunder på dansk, eller kun i begrænset omfang har haft kontakt hertil, vil dette forlænge kravet til perioden, man har haft

beskæftigelse, for at man kan anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning forud for 15 års ophold.

Bestemmelsen vil endvidere skulle administreres, således at der helt undtagelsesvist vil kunne være visse typer af beskæftigelse, hvor karakteren og indholdet af denne er så særlig, at en udlænding i kraft af sin ansættelse allerede før 8-9 års beskæftigelse vil kunne anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til danske samfund, og hermed yderligere nedsætte kravet til varigheden af herboendes ophold i Danmark.

Det vil alene være ansættelser, der indebærer store krav til kommunikation på dansk på et højt sprogligt niveau og med en vis kompleksitet, ligesom beskæftigelsen også vil skulle indeholde et væsentligt element af skriftlig og varieret kommunikation eller formidling af egne skriftlige oplæg mv. Det kan f.eks. være en sagsbehandler i det offentlige eller en medarbejder i en privat virksomhed, som både internt som eksternt skal kommunikere mundtligt og skriftligt på dansk til forskellige typer af kunder og/eller interessenter. Der skal samtidig være tale om aktuel fuldtidsbeskæftigelse uden nævneværdige afbrydelser i mindst 5-6 år.

Tilsvarende vil kravet om varigheden af herboendes ophold kunne nedsættes undtagelsesvist, såfremt en udlænding gennemfører en uddannelse i Danmark af mindst tre års varighed og dernæst er i beskæftigelse på baggrund af uddannelsen i mindst to til tre år. Dette vil således også kunne føre til, at udlændingen forud for 15 års ophold eller før 8-9 års fast beskæftigelse kan anses for at opnå en væsentlig stor tilknytning til det danske samfund, også selv om der i det efterfølgende ansættelsesforløb måtte være et mere begrænset krav om selvstændig skriftlig kommunikation på dansk. Det vil ikke kunne afkorte varigheden af den herboendes beskæftigelse, hvis der alene er tale om sammenlagte korterevarende uddannelsesforløb af et par måneders varighed. Såfremt der er tale om et uddannelsesforløb, der indeholder et eller flere praktikforløb, vil der samtidig også skulle være tale om uddannelse, som indeholder væsentlige elementer af teori ved siden af praktik. Der kan eksempelvis være tale om et gennemført uddannelsesforløb som social- og sundhedsassistent, der bygger videre på en uddannelse som social- og sundhedshjælper, og som samlet tager over tre år.

Også kriterierne for ansøgers tilknytning til Danmark skærpes. Fremadrettet skal ansøger således som udgangspunkt have haft mindst to visumophold eller visumfri ophold i Danmark, for at tilknytningskravet kan anses for opfyldt eller haft et ophold tidligere på baggrund af en opholdstilladelse. Derudover skal en ansøger, der ikke i forvejen kan dokumentere at have et vist dansk sprogligt niveau, i forbindelse med ét af sine ophold gennemføre et kursus i dansk, som ansøger selv skal betale.

Danskkurset skal være gennemført på mindst A1- niveau. På sprogfærdighedsniveau A1 kan en person forstå og anvende velkendte dagligdags udtryk og meget elementære udtryk med henblik på tilfredsstillelse af konkrete behov. Personen kan præsentere sig selv og andre og kan stille og besvare spørgsmål om personlige detaljer, som hvor han/hun bor, folk han/hun kender, og ting, som han/hun er i besiddelse af. Personen kan indgå i en enkel samtale forudsat, at den anden person taler langsomt og tydeligt og er indstillet på at hjælpe. Det påhviler ansøger at dokumentere, at ansøger har gennemført danskkurset. Ansøger kan ligeledes opfylde sin del af tilknytningskravet ved tidligere at have haft opholdstilladelse i Danmark og i den forbindelse tilegnet sig danskundskaber på mindst A1-niveau. F.eks. ved deltagelse i et danskkursus i forbindelse med et au pair-ophold, deltagelse i en danskuddannelse el.lign. Det påhviler ansøger at dokumentere sine danskundskaber.

Hvis ansøgeren kan dokumentere at have gennemført et danskkursus i udlandet svarende til niveauet for undervisning på A1 niveau i Danmark, vil dette indgå i tilknytningsvurdering på samme måde som et kursus gennemført i Danmark.

Dokumentation for enten tidligere tilegnelse af danskundskaber på A1-niveau eller et gennemført danskkursus på A1-niveau kan bestå af en bestået danskprøve under danskuddannelsesloven (Prøve i Dansk 1, Prøve i Dansk 2, Prøve i Dansk 3 eller studieprøven). Hvis bevis for en af disse prøver ikke foreligger, skal sprogniveauet dokumenteres med en erklæring fra en anerkendt udbyder af danskuddannelse omfattet af danskuddannelsesloven.

Ved at kræve, at en ansøger som ikke tidligere har haft opholdstilladelse her i landet, som minimum skal have haft to visumophold og i den forbindelse tilegnet sig danskundskaber, bliver det kun ansøgere, som har vist et mere bestandigt ønske om at opnå tilknytning til Danmark, som kan ægtefællesammenføres her i landet.

En udlænding, der tidligere har benyttet et dansk Schengenvisum til at søge om videregående ophold eller har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et meddelt visums gyldighed, eller som i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne, vil som udgangspunkt være afskåret fra at få Schengenvisum igen i en karensperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark. Ansøgning om ægtefællesammenføring indgivet under visumopholds karakteriseres dog ikke som misbrug, jf. § 4 c, stk. 4, nr. 1, jf. § 4 c, stk. 3, nr. 3. En udlænding, der er afskåret fra at få visum til Danmark inden for en karensperiode, vil som udgangspunkt alene blive meddelt visum, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, eller hvis det følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Såfremt en ansøger tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et lovligt kortvarigt ophold her i landet (f.eks. hvis en visumansøger tidligere har benyttet et meddelt visum til at søge asyl eller ikke er udrejst i overensstemmelse med en af udlændingemyndighederne fastsat udrejsefrist), vil dette kunne medføre, at der meddeles et formodningsafslag.

Der meddeles efter praksis i øvrigt afslag på en ansøgning om visum til Danmark, hvis ansøgeren på tidspunktet for visumansøgningen har en verserende ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, medmindre der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder.

Det vil som hidtil være tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag af, om tilknytningskravet er opfyldt. Såfremt den herboende har et oprindeligt familieliv med ansøger i hjemlandet forud for herboendes indrejse i Danmark, vil dette i overensstemmelse med hidtidig praksis fortsat tale med betydelig vægt imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, uanset f.eks. herboendes arbejdsmarkedstilknytning eller ansøgers gentagne visumophold og deltagelse i danskundervisning.

Der vil som i dag i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er væsentlig større end til et andet land. Muligheden for at fravige tilknytningskravet forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende praksis. Se afsnit 2.1. om udlændingelovens § 9, stk. 7.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. .

2.3. *Skærpede krav til den herboende*

2.3.1. *Forhøjelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse*

Regeringen finder, at det nuværende niveau for økonomiske sikkerhedsstillelse bør hæves fra 50.000 (63.413 kr. i 2011-niveau) til 100.000 kr.

Baggrunden er, at den økonomiske krise har forandret vilkårene i Danmark. Alle skal bidrage til at løse den fælles udfordring, samfundet står overfor. Det gælder også dem, der får ægtefællesammenføring. Det er nødvendigt, at denne gruppe bidrager bl.a. ved at stille en højere sikkerhed til brug for et eventuelt træk på offentlige ydelser i forbindelse med ægtefællesammenføringen.

Det foreslås derfor, at det gældende krav om økonomisk sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. med en årlig regulering efter lov om en satsreguleringsprocent, svarende til 63.413 kr. i 2011, forhøjes til et krav om økonomisk sikkerhedsstillelse på 100.000 kr.

Det angivne beløb skal fastsættes som niveau for 2011, og skal reguleres fra og med 2012 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Kravet om uopsigelighed for den økonomiske sikkerhedsstillelse vil som i dag skulle gælde for 4 år. Såfremt ansøger ikke efter 4 år opnår tidsubegrænset opholdstilladelse, vil der forsat skulle stilles krav om, at der stilles ny økonomisk sikkerhed eller forlængelse af den hidtil gældende sikkerhed for en periode svarende til forlængelsen af ansøgers opholdstilladelse eller tilsvarende forlængelse af den hidtil stillede sikkerhed. Det vil være en tilsvarende vurdering, som ved den oprindelige ansøgning om familiesammenføring, om der kan dispenseres herfra. Sikkerhedsstillingen vil fortsat kunne nedsættes, hvis ansøger består en danskprøve mindst svarende til det niveau, som ansøgeren har været indplaceret på.

Den forhøjede sikkerhedsstillelse og hvornår der kan dispenseres herfra vil skulle administreres i overensstemmelse med gældende praksis. Der henvises herved til afsnit 2.1.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. xx

2.3.2. Krav om opfyldelse af gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse

Regeringen finder, at ægtefællesammenføring i højere grad end i dag skal betinges af, at den herboende udlænding er aktiv i det danske samfund og økonomisk uafhængig. Dette er allerede sket i forhold til de udlændinge, som meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, som blev indført ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Ved denne lovs gennemførelse blev det således sikret via et pointsystem, at udlændinge skal tale dansk og have forståelse for dansk kultur, samt aktivt bidrage til det danske samfund for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt end før, hvor udgangspunktet var syv år. Omvendt blev det gjort sværere for udlændinge, der ikke er aktive medborgere at få tidsubegrænset opholdstilladelse, ligesom udlændinge med fængselsdomme for meget alvorlig kriminalitet helt er afskåret herfra.

Regeringen finder, at en del af de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse skal stilles som betingelse for at få ægtefællesammenføring, hvis de ikke er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler.

Det vil betyde, at herboende udenlandske statsborgere, som ikke har opfyldt eller kan opfylde de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som udgangspunkt ikke kan få ægtefællesammenføring.

Danske statsborgere, som ikke er omfattet af reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse, vil ikke skulle opfylde de overførte gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.

2.3.2.1 Gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

Ud over kravet om mindst 4 års ophold her i landet gælder der en række grundbetingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse for at sikre herboendes integration. Disse er fastsat i et pointsystem, og udlændingen skal opnå 100 point i alt.

Efter de gældende bestemmelser er det en betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at den herboende udlænding ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Dette gælder uanset, hvilken type kriminalitet udlændingen er dømt for.

Det er endvidere et krav, at den herboende udlænding ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, der vedrører statens sikkerhed. En udlænding, som idømmes ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, er således permanent udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Der henvises herved til udlændingelovens 11, stk. 4, nr. 2 og 3.

Det er endvidere en betingelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, at den herboende udlænding ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden. Det er i så fald en betingelse, at gælden ikke overstiger 100.000 kr. Der skal underskrives en erklæring på tro og love herom, der indgives til Udlændingesservice.

Det er ligeledes en betingelse, at den herboende udlænding ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil

udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Betingelsen omfatter også enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 5. Der skal ligeledes afgives en erklæring på tro og love herom til Udlændingesservice.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger i en tro og love erklæring, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar jf. straffelovens § 161.

Herudover skal udlændingen underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis have tilkendegivet at acceptere indholdet deraf, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 6.

Udlændingen skal endvidere bestå Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Herudover skal udlændingen inden for de sidste 3 år i mindst 2 år og 6 måneder have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet forud for indgivelsen af ansøgningen, ligesom udlændingen fortsat skal antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor den tidsubegrænsede opholdstilladelse meddeles.

Udlændingen skal fortsat være i beskæftigelse på det tidspunkt, hvor den tidsubegrænsede opholdstilladelse meddeles. Udlændingen antages at være fortsat tilknyttet arbejdsmarkedet, hvis udlændingen kan godtgøre at være lønmodtager i en uopsagt tidsubegrænset stilling og ikke at arbejde i en virksomhed, som er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen kan godtgøre at være selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen på anden måde kan godtgøre, at udlændingen vil være tilknyttet arbejdsmarkedet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved ordinær beskæftigelse forstås lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Udlændinge, der har

fået tildelt førtidspension, skal opfylde kravene til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse på lige fod med andre udlændinge.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at udlændingen som udgangspunkt skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer. Er den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke væsentligt under 37 timer, og er udlændingen lønnet således, at den pågældende må påregnes at kunne forsørge sig selv i samme udstrækning som en person med en arbejdstid på 37 timer om ugen eller derover, anses udlændingen dog for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse. Hvis udlændingen arbejder på nedsat tid, forlænges kravet til beskæftigelsesperioden tilsvarende. Således vil beskæftigelse i gennemsnitlig ca. 30 timer om ugen i 3 år svare til en ugentlig arbejdstid på mindst 37 timer i 2 ½ år.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår. Om beskæftigelseskravet er opfyldt vurderes på baggrund af startdato og eventuel slutdato for ansættelsesperioden eller perioderne. Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage, barsel m.v. indenfor rammerne af ansættelsesforholdet, indgår i beregningen, således at der ses bort fra fravær af disse årsager. Udlændingen skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden. Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen. Der henvises endvidere til lovbemærkninger til L 188 af 26. marts 2010.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig, og i det omfang, beskæftigelsen har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen. Med hensyn til beskæftigelse i selvstændig virksomhed på nedsat tid, herunder som medhjælpende ægtefælle, gælder det samme som ved ordinær beskæftigelse.

Hvis en udlænding har været beskæftiget flere steder samtidig, anses udlændingen for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse, hvis den samlede ugentlige arbejdstid har været på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Herudover skal udlændingen bestå en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 a, eller have udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års

deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v., jf. udlændingelovens § 11, stk. 5. Dette giver udlændingen 15 point yderligere.

De sidste 15 point udlændingen skal opnå for at opfylde betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, får udlændingen ved enten at have haft yderligere ordinær fuldtidsbeskæftigelse, have gennemført en uddannelse i Danmark eller bestået Prøve i Dansk 3, jf. udlændingelovens § 11, stk. 6.

Udlændingen kan således for at opnå yderligere 15 point have haft arbejde ved ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for indgivelsen af ansøgningen, såfremt udlændingen fortsat antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor den tidsubegrænsede opholdstilladelse meddeles. Udlændinge, der har arbejdet her i landet i 1 år og 6 måneder udover de 2 år og 6 måneder, der kræves efter det beskæftigelseskrav, som fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, vil således opnå yderligere 15 point på den baggrund. Udlændingen kan endvidere opnå 15 point, hvis udlændingen har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse.

En udlænding, som oppebærer dansk folkepension, eller en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, skal ikke opfylde betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 6, eller kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år, jf. § 11, stk. 4, nr. 8. Dette fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 10.

Der kan endvidere meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, uanset de almindelige betingelser ikke er opfyldt, herunder den tidsmæssige betingelse. De skal dog fortsat opfylde de ovennævnte betingelser i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 (kriminalitet), nr. 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige) og nr. 7 (danskprøvekravet). Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre. Nogle af disse udlændinge skal endvidere opfylde beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 8, nr. 4.

De ovennævnte betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4-8, og stk. 5 og 6, finder dog ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 12.

Herudover fremgår det bl.a. af udlændingelovens § 11 a, at en udlænding, som er idømt ubetinget fængselsstraf udenfor de i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde, i en nærmere fastsat karenperiode alt efter straffens udmåling ikke vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

2.3.2.2 Herboendes opfyldelse af betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse

De gældende regler for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse sikrer, at det alene er herboende udlændinge, som er aktive i det danske samfund og økonomisk uafhængig af det offentlige, der kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er samtidig en forudsætning for at opnå ægtefællesammenføring, at den herboende ægtefælle har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år.

Regeringen finder, at ægtefællesammenføring i højere grad end i dag skal betinges af, at den herboende er aktiv og selvforsørgende i det danske samfund. Dette er allerede sket i forhold til de udlændinge, som meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de nugældende regler, som blev indført ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. De tidligere gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse har ikke i samme omfang som i dag sikret, at udlændige, før de blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, var aktive medborgere og økonomisk uafhængig og med en fast tilknytning til arbejdsmarkedet

Udenlandske statsborgere, som tidligere har fået tidsubegrænset opholdstilladelse uden f.eks. at have en aktuel arbejdsmarkedstilknytning på daværende tidspunkt, bør således dokumentere det samme niveau for tilslutning til fællesskabet, som udlændinge i dag skal dokumentere for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at en opfyldelse af de gældende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt gøres til en forudsætning for, at alle herboende udlændinge, herunder også flygtninge, kan få deres ægtefælle hertil.

Hvis den herboende udlænding allerede har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, jf. lov nr. 572 af 31. maj 2010, skal den pågældende dog ikke på ny i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring dokumentere at opfylde betingelserne.

En herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, vil kunne søge om at få tidsubegrænset opholdstilladelse

efter de gældende regler mod betaling af gebyr herfor. I denne situation vil den herboende skulle opfylde samtlige betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse på tilsvarende måde, som andre udlændinge, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, efter de gældende regler. Vælger den herboende at søge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, vil den pågældende bevare sin tidsubegrænsede opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, hvis den pågældende får afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler.

Personer med dansk indfødsret eller personer med statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, vil ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse, da de ikke er omfattet af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse.

De foreslåede betingelser vil derimod som udgangspunkt også skulle finde anvendelse i forhold til de udlændinge, som efter tidligere gældende regler har fået tidsubegrænset opholdstilladelse på mere lempelige vilkår end andre udlændinge, herunder f.eks. familiesammenførte unge udlændinge, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med det fyldte 18 år. Tilsvarende, hvis den herboende ægtefælle i sin tid fik tidsubegrænset opholdstilladelse, hvor en eller flere af de dagældende betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev fraveget.

Gruppen af udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på grund af deres stærke tilknytningsforhold til Danmark, vil kunne undtages fra nogle af de nævnte betingelser på tilsvarende vis, som de i dag vil være fritaget for nogle af betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det drejer sig om udlændinge, der enten tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre, samt udlændinge, der har danske forældre.

De betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som foreslås overført til familiesammenføringsreglerne er bl.a., at meget alvorlig kriminalitet som udgangspunkt skal være en hindring for at få ægtefællesammenføring i Danmark.

Det foreslås derfor, at der som udgangspunkt ikke vil kunne ske ægtefællesammenføring, hvis den herboende ægtefælle på et tidspunkt er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Tilsvarende vil det være en hindring for ægtefællesammenføring, hvis den herboende ægtefælle er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

For at sikre den herboendes uafhængighed af det offentlige system foreslås det, at den herboende ikke må have forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr. Den herboende ægtefælle vil på tro og lov skulle erklære, at den pågældende ikke har forfalden gæld til det offentlige. Hvis udlændingen har forfalden gæld til det offentlige, skal den herboende erklære, at der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr.

I forlængelse af dette krav foreslås det endvidere, at den herboende udlænding ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Den herboende ægtefælle vil ligeledes skulle underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis have tilkendegivet at acceptere indholdet heraf. Det kan f.eks. være nødvendigt at lade herboende tilkendegive sin accept af erklæringens indhold på anden vis, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand til at underskrive erklæringen.

Det foreslås endvidere, at den herboende ægtefælle skal have bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Det foreslås endvidere, at den herboende ægtefælle skal dokumentere at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgningen. Den herboende skal endvidere fortsat kunne antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor der meddeles ansøger opholdstilladelse.

Ved ordinær beskæftigelse forstås lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den herboende som udgangspunkt skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Såfremt herboende har fået tildelt førtidspension, vil den pågældende ikke skulle opfylde kravene om beskæftigelse ved en ansøgning om ægtefællesammenføring.

Det foreslås endvidere, at den herboende udlænding udover de nævnte betingelser, enten vil skulle have yderligere arbejdsmarkedstilknytning, således at den pågældende i alt har haft 4 års ordinær fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 4 år og 6 måneder og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet forud for ansøgningen, have færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark, eller have bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

De foreslåede betingelser vil kunne fraviges enkeltvis, såfremt Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette. Der henvises til afsnit 2.5.

Den gældende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse om, at den herboende udlænding skal bestå en medborgerskabsprøve eller have udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v., vil ikke blive overført som betingelse for ægtefællesammenføring.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. x, ..

2.4 Skærpede krav til ansøger

2.4.1 Et moderniseret 24 års krav – opfyldelse af et pointkrav

Generelt er beskæftigelsen steget markant blandt indvandrere og efterkommere i Danmark. Flere nyankomne udlændinge kommer i beskæftigelse eller uddannelse, og det sker hurtigere end tidligere. Det er en positiv udvikling i udlændinges integration i det danske samfund og deltagelse i fællesskabet, og det viser, at der er flere udlændinge, der viser vilje og evne til at integrere sig.

I forhold til udlændinge, der kommer til Danmark som led i familiesammenføring, kan der dog med fordel strammes op. I dag stilles der ikke krav til ansøgers kvalifikationer, og der er derfor mange ægtefællesammenførte, der har vanskeligt ved at blive integreret, og dermed tilegne sig danske værdier og træde ind på det danske arbejdsmarked.

Regeringen finder derfor, at der er behov for en modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring. Det skal sikres, at også de udlændinge, der gennem ægtefællesammenføring ønsker at tage fast og varigt ophold i Danmark, dokumenterer, at de har forudsætningerne og viljen til at bidrage til det danske samfund. Samtidig skal 24-årsreglen moderniseres, så udlændinge, der er særligt kvalificerede, skal kunne blive ægtefællesammenført på et tidligere tidspunkt end i dag.

Det indgår i aftalen af 7. november 2010, at der fremadrettet skal stilles nye håndfaste krav om, at den enkelte ægtefællesammenførte udlænding, som en betingelse for ægtefællesammenføring, er i besiddelse af integrationsrelevante kvalifikationer, der også gør den ægtefællesammenførte i stand til at bidrage til det danske samfund. Som led i disse håndfaste krav skal reglerne for familiesammenføring bygge på objektive kriterier efter et pointsystem, hvori ansøgers integrationspotentiale også indgår.

Ægtefællesammenføring skal således først kunne opnås, når ansøger bl.a. har opfyldt et pointkrav, som skal være udtryk for, at ansøger gennem konkrete resultater er i besiddelse af integrationsrelevante kvalifikationer.

Det nye krav om, at ansøger skal besidde integrationsrelevante kvalifikationer, ligger i naturlig forlængelse af regeringens og Dansk Folkepartis aftale af 15. marts 2010, hvorved bl.a. reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev reformeret.

Vægtningen af integrationsrelevante kvalifikationer for ansøger vil samtidig mindske risikoen for tvangsægteskaber, ligesom det vil gavne kommende generationers integration, når det sikres, at forældregenerationen er integreret på arbejdsmarkedet og i samfundslivet.

Det indgår i aftalen, at ansøger – hvis både den herboende og ansøger er over 24 år – skal opnå 60 point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier, og at ansøger – hvis enten den herboende eller ansøger eller begge parter er under 24 år – skal opnå 120 point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier.

Pointene opnås på baggrund af integrationsrelevante kriterier vedrørende bl.a. færdiggjort erhvervs erfaring, sprogkunderskaber og færdiggjort uddannelse. Ansøger kan inden for hver af disse kategorier alene opnå point én gang.

Der vil endvidere supplerende kunne opnås op til yderligere 20 point efter nærmere fastsatte kriterier. Der vil således bl.a. kunne opnå point på baggrund af supplerende sprogkunderskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2.

Regeringen og Dansk Folkeparti finder endvidere, at udlændinge, som bosætter sig uden for et udsat boligområde, bør belønnes. Der vil således kunne opnås supplerende point, hvis den herboende ikke bor i et udsat boligområde, og det er hensigten, at ansøger og herboende skal flytte sammen på herboendes nuværende adresse. Et udsat boligområde er et område, der opfylder betingelserne i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger (regler om kombineret udlejning)

Tilsvarende vil ansøger kunne opnå supplerende point ved at have deltaget aktivt i en global humanitær organisation.

Endvidere finder regeringen og Dansk Folkeparti, at det er vigtigt at sende et signal om betydningen af selvforsørgelse. Det er således helt afgørende, at udlændinge, som kommer til Danmark, ikke ligger det offentlige til last. Har en udlænding været selvforsørgende i hjemlandet, vil det normalt kunne forudsættes, at dette også vil gøre sig gældende, når udlændingen kommer her til landet, og regeringen og Dansk Folkeparti finder derfor, at selvforsørgelse i hjemlandet ligeledes skal være pointgivende.

Pointene i det nye pointsystem er fastsat ud fra objektivt konstaterbare krav, således at det bliver let og overskueligt for den enkelte at se, hvordan pointene opnås. Det gør samtidig administrationen så enkel som mulig.

Pointene gives efter følgende kriterier:

Erhvervserfaring:

- 40 point for almindelig fuldtidsbeskæftigelse i 2½ år ud af de seneste 3 år i Danmark eller i udlandet, eller
- 60 point for kvalificeret erhvervserfaring (positivliste-job) i 2½ år ud af de seneste 3 år i udlandet eller
- 80 point for kvalificeret erhvervserfaring (positivliste-job) i 2 år i Danmark

Sproglige kvalifikationer

- 50 point for at dokumentere enten dansk-, svensk- eller norskkundskaber på niveau svarende til studieprøven (C 1) eller
- 40 point for at dokumentere enten engelsk-, tysk-, fransk-, eller spanskundskaber på niveau svarende til studieprøven (C 1)

Færdiggjort uddannelse:

- 40 point for at dokumentere at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en dansk erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse, eller

- 50 point for at dokumentere at have færdiggjort en erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på tilsvarende niveau i Danmark, eller
- 50 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet i udlandet, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse, eller
- 70 point for at dokumentere at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 20 bedste i verden, eller
- 80 point for at dokumentere at have færdiggjort en PhD eller en kandidatuddannelse på et universitet i udlandet, som er på niveau med en dansk PhD eller kandidatuddannelse, eller
- 120 point for at dokumentere at have færdiggjort en PhD eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 20 bedste i verden.

Supplerende point – maksimalt 20 point i alt:

- 20 point for at dokumentere danskkundskaber på niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2)
- 20 point for at dokumentere enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spanskundskaber på niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2)
- 20 point hvis ansøger ikke bosætter sig i et udsat boligområde
- 10 point for aktiv deltagelse i en global humanitær organisation
- 10 point for selvforsørgelse (kan ikke kombineres med erhvervsarbejde)

Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for, om en ansøger kan opnå point.

Det nye pointsystem er indeholdt i forslaget til en ny § 9, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr.

2.4.1.1 Erhvervs erfaring

Det foreslås, at ansøgeren opnår 40 point for at dokumentere at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for sidste 3 år i enten Danmark eller i udlandet.

Med ordinær fuldtidsbeskæftigelse henvises til andre typer beskæftigelse end arbejde omfattet af den såkaldte positivliste, hvorved der forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der i Danmark er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Der

stilles således ikke krav om, at ansøger skal have gennemført en uddannelse for at kunne opnå point på baggrund af erhvervserfaring.

Det foreslås endvidere, at ansøger opnår 60 point for at dokumentere at have haft kvalificeret erhvervserfaring (positivliste-job) i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år i udlandet.

Det foreslås endvidere, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, opnår 80 point for at dokumentere at have haft kvalificeret erhvervserfaring (positivliste-job) i 2 år i Danmark.

Ved kvalificeret erhvervserfaring forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der i Danmark er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Disse erhverv er omfattet af positivlisten. Positivlisten fremgår af udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Både for så vidt angår kvalificeret og ordinær fuldtidsbeskæftigelse skal der være tale om reel og lovlig beskæftigelse. Herudover er det et krav, at der efter hjemlandets standard dels er tale om fuldtidsbeskæftigelse, dels at beskæftigelsen er udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin erhvervserfaring. En ansøger vil kun kunne opnå point på baggrund af én type beskæftigelse, og vil således højst kunne opnå 80 point på baggrund af beskæftigelse i Danmark omfattet af positivlisten.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 1 jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

2.4.1.2 Sproglige kvalifikationer

Det foreslås, at en ansøger kan opnå 40 point for at dokumentere at have enten engelsk, tysk, fransk eller spansk kundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1).

Det foreslås endvidere, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, alternativt kan opnå 50 point for at dokumentere at have enten dansk, svensk eller norsk kundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1).

En ansøger kan alene opnå point for sprogkundskaber på C1-niveau for ét sprog. En ansøger, der f.eks. både måtte beherske dansk og engelsk på C1-niveau, vil

således opnå 50 point i alt, ligesom en ansøger, der f.eks. behersker fransk og spansk på C1-niveau i alt vil kunne opnå 40 point.

En udlænding, der har sprogkundskaber på C1-niveau kan forstå en bred vifte af krævende, længere tekster og kan opfatte underforstået betydning. Man kan udtrykke sig flydende og spontant uden alt for tydeligt at lede efter et udtryk og anvende sproget fleksibelt og virkningsfuldt til sociale, uddannelsesmæssige og faglige formål. Man kan endvidere producere en klar, velstruktureret og detaljeret tekst om komplekse emner.

Sprogkravet til de videregående uddannelser i Danmark er normalt C1 (svarende til studieprøven). På nuværende tidspunkt er anerkendte prøver i ALTE-regi samt anerkendte engelskprøver i USA (TOEFL), Australien og New Zealand (IELTS) godkendt som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau.

En oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen.

Såfremt en ansøger taler et af de nævnte sprog som sit modersmål, vil dokumentation for, at ansøger også behersker dette sprog på C1-niveau både mundtlig som skriftligt kunne være, at ansøger har bestået en uddannelse i hjemlandet f.eks. svarende til en dansk gymnasieuddannelse, der som studieprøven, vil være adgangsgivende til de videregående uddannelser.

Det påhviler ansøgere at dokumenteres sin sprogkundskaber.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. x

2.4.1.3 Færdiggjort uddannelse

En ansøger kan opnå point på baggrund af uddannelse. Denne uddannelse skal være færdiggjort for, at ansøger kan opnå point, herunder ved at alle afsluttede eksaminer er bestået. Der stilles således krav om bestået eksamen.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå 40 point for at dokumentere at have afsluttet en uddannelse i udlandet svarende til niveauet for en dansk erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse. Tilsvarende gælder for en gennemført uddannelse i udlandet svarende til niveauet for en dansk diplomingeniøruddannelse.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point for at dokumentere at have afsluttet en erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark. Dette vil således f.eks. kunne omfatte en gennemført diplomingeniøruddannelse..

Erhvervsakademiuddannelser, professionsbacheloruddannelser og diplomingeniøruddannelse udbydes på erhvervsakademier, professionshøjskoler, ingeniørhøjskoler og Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i henhold til Undervisningsministeriets regler herom.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point for at dokumentere at have afsluttet en bacheloruddannelse på et udenlandsk universitet, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse, og som ikke ligger på top 20 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 70 point for at dokumentere at have afsluttet en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet som ligger på top 20 over verdens bedste universiteter, jf. nedenfor. En ansøger kan f.eks. opnå 70 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse eller uddannelse på bachelorniveau under Kulturministeriet eller dets uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 80 point for at dokumentere at have afsluttet en PhD- eller en kandidatuddannelse på et udenlandsk universitet, som ikke ligger på top 20 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås endelig, at en ansøger på baggrund af uddannelse alternativt kan opnå 120 point for at dokumentere at have afsluttet en PhD- eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet som ligger på top 20 over verdens bedste universiteter.

En ansøger vil ikke kunne opnå point fra mere et af de nævnte uddannelseskriterier. En ansøger vil f.eks. ikke kunne opnå 50 point ved afslutte en bacheloruddannelse i udlandet og dernæst yderligere 80 point ved at tage en kandidatgrad på et andet udenlandsk universitet, ligesom en ansøger f.eks. ikke vil kunne opnå det dobbelte antal point ved at tage to forskellige bacheloruddannelser.

Danske universiteter omfatter universiteter under universitetsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 17. juni 2010, mens der ved top 20-listen over verdens bedste universiteter henvises til den rangliste, som Quacquarelli Symonds (QS)

udarbejder, og som Videnskabsministeriet og Undervisningsministeriet aktuelt anvender.

Andre danske uddannelsesinstitutioner, som ikke er omfattet af universitetsloven, kan f.eks. være uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. Disse omfatter de statslige videregående uddannelsesinstitutioner, jf. Lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet og Lov om Danmarks biblioteksskole.

Det bemærkes, at EU-Kommissionen har igangsat udarbejdelsen af et nyt system for vurdering af videregående uddannelsesinstitutioner, "U-Multirank". Såfremt kommissionen afslutter dette arbejde, og regeringen herefter beslutter, at "U-Multirank" skal benyttes i stedet for QS, vil denne beslutning medføre, at pointgivende top 20-universiteter efter det foreslåede pointsystem, vil være universiteter på "U-Multirank-listen".

Det påhviler ansøger at dokumentere sin uddannelse og uddannelsessted.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

2.4.1.4 Øvrige supplerende point

Det foreslås, at en ansøger kan supplerende de ovennævnte point med op til yderligere 20 point i alt efter nærmere fastsatte kriterier

Det foreslås således, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå supplerende 20 point for at dokumentere at have danskundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2).

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, alternativt kan opnå 20 point for at dokumentere at have enten engelsk, tysk, fransk eller spanskundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2).

En udlænding, der har sprogkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2, forventes at kunne indgå i samtale om en lang række dagligdags emner, som har almen karakter, f.eks. om familieforhold og arbejde, klare enkle indkøbssituationer og kunne samtale med skolens personale om sit barns skolegang, når sproget er forholdsvis enkelt. Desuden kan man give udtryk for sine synspunkter og begrunde dem, når emnet har dagligdags karakter.

Udlændingen kan læse tekster på et niveau, som svarer til f.eks. enkle artikler i gratisaviser, og skrive forståelige breve om enklere emner.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes at kunne varetage faglært og ufaglært arbejde og at kunne tage del i visse kompetencegivende uddannelser, f.eks. grundkursus til social- og sundhedsuddannelser (SOSU) samt faglige efteruddannelser.

Prøve i Dansk 2 skønnes at svare til engelskniveauet i folkeskolens 9. klasse.

En ansøger vil kunne højst opnå supplerende point for ét yderligere sprog ud over de i enten stk. 2 nævnte sprog på C1-niveau. Det vil sige, at en ansøger kan opnå yderligere 20 point for andre sprogkunderskaber i et sprog, såfremt ansøger har opnået point efter et andet af de i stk. 2 nævnte sprog. En ansøger vil f.eks. ikke kunne opnå 20 point for at have engelskkunderskaber på B2-niveau, såfremt ansøger også har opnået 50 point for at beherske engelsk på C1-niveau. En ansøger vil ej heller kunne opnå 20 point på baggrund af engelskkunderskaber og dernæst yderligere 20 point for franskkunderskaber, hvis begge er på B2-niveau.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring, kan opnå 20 point for ikke at bosætte sig i et udsat boligområde. Et boligområde anses som et udsat boligområde, hvis boligområdet er omfattet af de såkaldte regler om kombineret udlejning.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, er fastsat i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse i områder, hvor der er en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet. Der kan dels være tale om områder (fysisk sammenhængende almene afdelinger), hvor der bor mindst 1.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 40 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er udenfor arbejdsmarkedet, dels være tale om områder, hvor der bor mindst 5.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 30 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er udenfor arbejdsmarkedet.

Socialministeriet beregner og offentliggør hvert år (1. oktober) en liste over områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse. På baggrund af denne liste kan Socialministeriet tillige udarbejde en liste over berørte postadresser. Denne liste over berørte postadresser vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk.

Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for om en ansøger kan opnå point

Socialministeriets liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning den 1. oktober 2010, gælder, indtil Socialministeriet den 1. oktober 2011 offentliggør en ny liste.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring, alternativt kan opnå 10 point for at dokumentere aktiv deltagelse i en global humanitær organisation.

De globale humanitære organisationer, hvori aktiv deltagelse kan give point, er som udgangspunkt organisationer, som er medlem af en af tre følgende paraplyorganisationer på det humanitære område. Det drejer sig om henholdsvis ICVA (international Council of Voluntary Agencies); Inter Action og VOICE, som må anses som toneangivende på området.

ICVA er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med FN, og er beliggende i Geneve. Medlemskab af ICVA er åben for internationale NGO'ere, som har aktiviteter i mindst to lande, internationale sammenslutninger og internationale eller nationale grupperinger af NGO'ere. Aktuelt ses der at være omkring 70 medlemmer. Listen over medlemmer kan ses ICVA's hjemmeside på www.icva.ch.

Inter Action er en paraplyorganisation for humanitære organisationer i USA. Der ses aktuelt at være over 180 medlemmer, som samlet har aktiviteter over hele verdenen rettet mod fattige og udsatte områder. Listen over medlemmer kan findes på *Inter Action's* hjemmeside: www.interaction.org.

VOICE er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med EU. Der ses aktuelt at være 83 medlemmer, som alle er europæiske organisationer. Listen over medlemmer kan findes på VOICE's hjemmeside: www.ngovoice.org.

En organisations medlemskab af én af de nævnte paraplyorganisationer vil ikke sig selv være udslagsgivende for, at aktiv deltagelse for denne organisation også kan give point til ansøger. Det vil være en forudsætning, at der er tale om en humanitær organisation, som tager udgangspunkt i demokratiske værdier, således at deltagelsen i en sådan organisation kan styrke ansøgeren til bedre at kunne indgå i det danske fællesskab og grundlæggende værdier, normer og principper.

Ved aktiv deltagelse forstås frivilligt, ulønnet arbejde jævnligt gennem mindst 1 år. Det vil bero på en konkret vurdering, om der er tale om aktiv deltagelse. Selve medlemskabet af eller donation af penge til organisationerne er ikke tilstrækkeligt. Det kræves ikke, at ansøgeren fortsat er aktivt deltagende i organisationen på det

tidspunkt, hvor opholdstilladelse kan gives. Endvidere kræves det ikke, at ansøgeren har deltaget aktivt i samme organisation jævnligt gennem 1 år. Det påhviler ansøger at dokumentere, at pågældende har deltaget aktivt i en af de organisationer, der er medlemmer af en de ovennævnte paraplyorganisationer. Ansøgeren kan dokumentere at have deltaget aktivt i organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra organisationen, som udlændingen har deltaget hos.

Det foreslås tillige, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring, kan opnå 10 point for at dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet. Der kan ikke opnås point på baggrund af både selvforsørgelse og erhvervs erfaring.

Det påhviler ansøgeren at dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet.

En ansøger vil højst kunne opnå 20 supplerende point i alt. En ansøger, der dokumenteret behersker f.eks. fransk på B2-niveau, og dermed opnår 20 supplerende point, vil således ikke kunne opnå yderligere supplerende point ved f.eks. ikke at bo i udsat boligområde eller ved at have været selvforsørgende.

Ansøger skal selv dokumentere at opfylde betingelserne for at opnå point:

Ansøgeren vil samtidig blive forpligtet til på tro og love at erklære, at vedkommende opfylder pointkravet, og at vedkommende har fremlagt fornøden dokumentation herfor. Erklæringen skal afgives til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen søger om ægtefællesammenføring. Udlændingesservice vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Hvis en ansøger har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161. En ansøger, der har opnået sin opholdstilladelse på baggrund af urigtige oplysninger eller svig, vil tillige kunne få sin opholdstilladelse inddraget, jf. henholdsvis udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 2, nr. 1.

2.4.2 Skærpelse af indvandringsprøven

Regeringen finder fortsat, at det skal være et krav for ægtefællesammenføring, at ansøger består en prøve, som kan styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund. Det må således antages, at udlændinge, der består en prøve i dansk og danske samfundsforhold, vil være bedre rustet til at deltage i det integrationsforløb, som tilbydes nyankomne

ægtefællesammenførte, og til at blive integreret i det danske samfund. Modsat må udlændinge, der ikke kan bestå en prøve i dansk og danske samfundsforhold, antages at have meget vanskeligt ved at gennemføre integrationsforløbet og blive integreret i Danmark.

Regeringen finder imidlertid ligeledes, at den gældende indvandringsprøve ikke i tilstrækkelig grad understøtter den foreslåede modernisering af ægtefællesammenføringsreglerne og det øgede fokus på ansøgers integrationsrelevante kvalifikationer.

I forlængelse af, at det fremadrettet bliver ansøgere, som besidder et vist kendskab til Danmark og det danske sprog, der ægtefællesammenføres her i landet, finder regeringen, at niveauet for indvandringsprøvens sprogdelt skal hæves i forhold til det niveau, som indvandringsprøven har i dag.

Det foreslås, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter det nærmere ikrafttrædelsestidspunkt for indvandringsprøven med et skærpet sprogniveau ved ægtefællesammenføring. Dette vil ske, når prøvens indhold, kursusmateriale mv. er blevet udarbejdet.

Forslaget vil om skærpelse af det sproglige niveau vil ikke omfatte udlændinge med opholdstilladelse som religiøs forkynner m.v. Disse vil således fortsat skulle bestå indvandringsprøven på det gældende niveau ved ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen.

Ved at skærpe dansksprogniveauet i indvandringsprøven for ansøgere om ægtefællesammenføring understøttes den foreslåede modernisering af ægtefællesammenføringsreglerne bedst muligt. Formålet er således at styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund.

Indvandringsprøven er fortsat et supplement til den danskuddannelse og det introduktionsprogram, der gives her i landet. Prøven medvirker til at sikre, at den enkelte udlænding, der ønsker opholdstilladelse i Danmark, på et tidligt tidspunkt tager ansvaret for sin egen integration, og at den pågældende kan dokumentere at have motivation til og et ønske om at blive en del af det danske samfund.

Den skærpede indvandringsprøveskal som udgangspunkt alle udlændinge, der søger om opholdstilladelse med henblik på ægtefællesammenføring.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for den gældende indvandringsprøve.

De nærmere regler om indvandringsprøven er fastsat i bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010. Denne vil af integrationsministeriet blive ændret i fornødent omfang i forhold til det skærpede sprogrøveniveau.

Der vil fortsat i overensstemmelse med gældende praksis være mulighed for at se bort fra betingelser for ægtefællesammenføring, hvis der foreligger særlige grunde. Dette gælder ligeledes for betingelsen om en bestået skærpet indvandringsprøve.

Der henvises til afsnit 2.4.2.4 om dispensationsadgang, herunder forholdet til Danmarks internationale forpligtelser.

2.4.2.1. Tidspunkt for aflæggelse af den skærpede indvandringsprøve

Det foreslås, at den skærpede indvandringsprøve som den gældende indvandringsprøve skal aflægges, når Udlændingesservice har vurderet, at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, dog bortset fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse.

Udlændinge, der i forvejen opholder sig lovligt i Danmark, f.eks. i kraft af et besøgsvisum, og som har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil fortsat kunne vælge at aflægge prøven, før Udlændingesservice har vurderet, at de øvrige betingelser er opfyldt. Det vil for disse udlændinge være deres eget valg, om de vil aflægge prøven, inden Udlændingesservice har vurderet, om udlændingen er omfattet af kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, og hvorvidt de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, eller om de vil vente med evt. at aflægge prøven til Udlændingesservices afgørelse foreligger. Hvis udlændingen vælger at aflægge prøven, og Udlændingesservice efterfølgende meddeler afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til, at en anden betingelse ikke er opfyldt, eller Udlændingesservice vurderer, at udlændingen ikke er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, vil udlændingen ikke få det betalte gebyr for prøveafleggelsen tilbage. Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

Hvis udlændingen ikke har bestået prøven, inden Udlændingesservice har vurderet, at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, og at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, skal udlændingen bestå prøven indenfor en bestemt frist. Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

Når udlændingen har bestået den skærpede indvandringsprøve, og kravet om sikkerhedsstillelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 4, er opfyldt, skal udlændingen og den herboende ægtefælle på tro og love erklære, at betingelserne for ægtefællesammenføring fortsat er opfyldt.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger i en tro og love erklæring, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161. En ansøger, der har opnået sin opholdstilladelse på baggrund af urigtige oplysninger eller svig, vil tillige kunne få sin opholdstilladelse inddraget, jf. henholdsvis udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 2, nr. 1.

2.4.2.2. Frist for aflæggelse af den skærpede indvandringsprøve

Hvis Udlændingesservice har vurderet, at samtlige øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (bortset fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse) er opfyldt, og der er grundlag for at udstede et eventuelt nødvendigt visum, kan udlændingen indrejse i Danmark for at aflægge den skærpede indvandringsprøve.

Udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring fra udlandet, vil normalt efter udlændingelovens § 4 a, stk. 2, få meddelt et visum til Danmark af kortere varighed (normalt 4 uger), hvorefter Udlændingesservice, når udlændingen er indrejst, oplyser udlændingen om udlændingens frist for at aflægge og bestå den skærpede indvandringsprøve og samtidig tillader, at udlændingen opholder sig her i landet under færdigbehandlingen af ægtefællesammenføringssagen. Det sikres herved, at fristen for at aflægge prøven løber fra udlændingens indrejse i Danmark og ikke fra datoen for visummets gyldighed, hvor udlændingen kan befinde sig uden for Danmark. Dette vil fortsat være gældende ved den skærpede indvandringsprøve. Det bemærkes, at det ved at fastsætte en kort gyldighedsperiode for visummet sikres, at udlændingene retter henvendelse til Udlændingesservice straks efter indreisen i Danmark for at sikre sig bevis for processuelt ophold.

Det bemærkes endvidere, at det ved at fastsætte en frist på 3 måneder, regnet fra indreisen, for beståelse af den skærpede indvandringsprøve: sikres, at udlændinge, der ikke består prøven indenfor fristen på 3 måneder – der svarer til den almindelige gyldighedsperiode for et visum – skal udrejse, idet Udlændingesservice i sådanne tilfælde vil meddele afslag på ægtefællesammenføring og i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist.

Hvis Udlændingesservice ved udløbet af fristen for at bestå den skærpede indvandringsprøve ikke har modtaget underretning fra de af Udlændingesservice udpegede censorer om, at udlændingen har bestået prøven, vil Udlændingesservice

således normalt meddele afslag på ægtefællesammenføring og i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33, hvorefter udlændingen skal udrejse.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. x

2.4.2.3. Dispensationsadgang, herunder gebyrfritagelse

Formålet med den skærpede indvandringsprøve er at styrke den enkelte udlændings mulighed for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund.

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Dette forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende ret.

Der henvises til afsnit 2. 1 om udlændingelovens § 9, stk. 2.

Regeringen finder endvidere, at kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve ikke bør stilles, hvis det ud fra udlændingens kvalifikationer er helt åbenbart, at udlændingen allerede har et grundlæggende kendskab til det danske sprog og det danske samfund. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor udlændingen i en længere årrække har opholdt sig i Danmark i kraft af et andet opholdsgrundlag og taget en videregående uddannelse i Danmark. Der vil således kunne dispenseres fra kravet om den skærpede indvandringsprøve, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 5 år og har sådanne danskundskaber, som er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. hvis udlændingen kan dokumentere at besidde danskundskaber svarende til Prøve i Dansk 2.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

Herudover vil visse grupper af udlændinge i medfør af associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet af 12. september 1963 være undtaget fra kravet om gebyrbetaling for den skærpede indvandringsprøve, men ikke i forhold til kravet om at bestå prøven.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol (vedtaget i 1972) samt Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som i 1980 blev vedtaget inden for rammerne af denne aftale. Tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 indeholder standstill-klausuler, der indebærer et forbud mod at vedtage nye begrænsninger inden for visse områder.

Det følger således af tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, at de kontraherende parter afholder sig fra indbyrdes at indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 følger det, at Fællesskabets medlemsstater og Tyrkiet ikke må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på nævnte landes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til gældende lovgivning.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af den nuværende indvandringsprøve den 15. november 2010, blev det vurderet, at kravet om indvandringsprøve og betaling af gebyr herfor ikke kan stilles over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

Denne vurdering blev foretaget på baggrund af EU-domstolens domme i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07).

Efter EU-domstolens afsigelse af dom i de forenede sager Toprak m.fl. (dom af 9. december 2010, C-300/09 og C-301/09) blev der foretaget en yderligere analyse af EU-domstolens praksis i sager vedrørende associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet og stand still-klausulerne i tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80.

Som en konsekvens af denne analyse, er det vurderingen, at stand still-klausulerne ikke hindrer, at der vedtages nye foranstaltninger for familiesammenføring til tyrkiske statsborgere. Kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve kan derfor stilles også over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger.

Der er fortsat vurderingen, at et krav om gebyrbetaling for aflæggelse af en indvandringsprøve ved ansøgning om ægtefællesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, vil være i strid med stand still-klausulerne i tillægs-protokollens artikel 41, stk. 1, og afgørelse nr. 1/80 artikel 13, hvis gebyret er uforholdsmæssigt højere i forhold til det gebyr, som under lignende omstændigheder kræves af EU-borgere.

Der henvises til EU-domstolens praksis i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07).

Dommenes resultater må fortolkes således, at familiemedlemmer til i Danmark økonomisk aktive tyrkiske statsborgere efter omstændighederne ikke kan opkræves gebyrer, der ikke normalt pålægges familiemedlemmer, der familiesammenføres med herboende EU-borgere.

Da der i Danmark ikke opkræves gebyr for behandlingen af sager vedrørende EU-borgere og deres familiemedlemmer, er det vurderingen, at der ikke kan stilles krav om betaling af gebyr for aflæggelse af en indvandringsprøve over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

Familiemedlemmer til i Danmark økonomisk aktive tyrkiske statsborgere er således ikke fritaget fra kravet om at bestå den skærpede indvandringsprøve, men de skal ikke betale gebyr for at aflægge prøven.

I forhold til vurderingen af, om den herboende tyrkiske statsborger kan anses for økonomisk aktiv som arbejdstager i afgørelse nr. 1/80's forstand, skal der ifølge EU-domstolens faste praksis tages udgangspunkt i fortolkningen af arbejdstagerbegrebet i EU-retten.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder, om en person kan betragtes som arbejdstager i EU-rettens forstand. Det er afgørende, om der er tale om udøvelsen af faktisk og reel beskæftigelse. Ved vurderingen af, om der er tale om faktisk og reel beskæftigelse, lægges der vægt på, at den pågældende præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger.

Beskæftigelse, der fremstår som et rent marginalt supplement, er udelukket fra anvendelsesområdet, idet reglerne om fri bevægelighed for arbejdstagere alene er møntet på at garantere den fri bevægelighed for personer, der udøver økonomisk aktivitet. Den omstændighed, at den pågældende som led i arbejdsforholdet kun arbejder ganske få timer, kan være et holdepunkt for, at den udøvede beskæftigelse kun er et rent marginalt supplement. Det er derfor normalt en betingelse, at der er tale om beskæftigelse i minimum 10-12 timer ugentligt.

Betingelsen om, at der normalt skal foreligge 10-12 timers ugentlig beskæftigelse, er baseret på EU-domstolens praksis, jf. dommen Kempf (C-139/85) og dommen Megner og Scheffel (C-444/93). EU-domstolen har i dommen Genc (C-14/09) fastslået, at kriterier såsom ret til betalt ferie, løn under sygdom, arbejdsforholdets tidsmæssige udstrækning, samt om man er dækket af en overenskomst, skal indgå i den samlede konkrete vurdering af, om et arbejdsforhold, hvor det ugentlige timetal ikke overstiger 10-12 timer, er reelt og faktisk.

Der kan ikke ved vurderingen fastsættes en nedre grænse for, hvor længe arbejdsforholdet skal vare.

EU-domstolen har i dommen Franca Ninni-Orasche (C-413/01) fastslået, at en tidsbegrænset kontrakt på 10 ugers arbejde var tilstrækkelig til, at der var tale om en arbejdstager i EU-rettens forstand. Sagen vedrørte uddannelsesstøtteområdet, og der blev på baggrund heraf udstedt en vejledning til kommunerne for, hvornår en person skal anses som arbejdstager. Vejledningen vedrører ansættelsesforhold, der på forhånd er aftalt til at have en kort varighed. I vejledningen er fastsat en tidsgrænse på 10 uger i sådanne sager. Det understreges dog, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering. En person, som har en tidsbegrænset ansættelse, men som ophører med arbejdet efter mindre end 10 uger, vil efter omstændighederne kunne opfylde betingelserne for at være arbejdstager i EU-rettens forstand, ligesom en person, der har arbejdet mere end 10 uger, ikke altid vil opfylde betingelserne, f.eks. fordi der er tale om en beskæftigelsesform, der har et så lidet omfang, at det fremstår som et rent marginalt supplement.

Vurderingen af, om betaling af gebyr for den skærpede indvandringsprøve skal fraviges for ansøgere, der indgiver ansøgning om familiesammenføring med tyrkiske statsborgere, der er økonomisk aktive som arbejdstagere, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteydere, vil være baseret på de oplysninger, der fremgår af udlændingemyndighedernes registre, og de oplysninger, der er afgivet i forbindelse med ansøgningen. Ansøger og den herboende vil i ansøgningskemaet blive vejledt om at afgive de til brug for vurderingen fornødne oplysninger.

2.4.2.4. Den skærpede indvandringsprøves indhold og aflæggelse i praksis

Den skærpede indvandringsprøve skal – som efter den gældende indvandringsprøve – indeholde en prøve i viden om Danmark og det danske samfund (herefter vidensprøve) samt en prøve i dansk (herefter sprogprøve). Kravet til niveauet for sprogprøvedelen vil skulle forhøjes fra A1-minus til A2-niveau, jf. nedenfor.

Der er til brug for forberedelse af den gældende indvandringsprøve udarbejdet en uddannelsespakke, som bl.a. indeholder en film om Danmark. Etableringen af den skærpede indvandringsprøve, hvor niveauet for og indholdet i sprogprøven ændres i forhold til den gældende indvandringsprøve, betyder, at dele af forberedelsesmaterialet vil blive ændret.

Den praktiske aflæggelse af den skærpede indvandringsprøve vil foregå på samme måde som den gældende indvandringsprøve. Der vil være tale om en mundtlig prøve, der er understøttet af en it-løsning, og hvor prøven optages og efterfølgende rettes af beskikkede censorer. Prøven kan tages løbende, ligesom der er løbende tilmelding.

Vestegnens Sprog- og Kompetencecenter er efter udbud udpeget som operatør i forhold til afvikling af den gældende indvandringsprøve i perioden frem til april 2013. Operatørens opgaver omfatter bl.a. tilmelding, betaling, id-kontrol, afvikling den it-understøttede prøve og kontakt til censorer.

Udlændingesservice vil træffe - som for den gældende indvandringsprøve - den formelle afgørelse om, hvorvidt prøven er bestået. Dette sker på baggrund af bedømmelse fra beskikkede censorer.

Det forudsættes som hidtil, at udlændingen selv tager ansvaret for at opnå de nødvendige færdigheder og dermed selv beslutter, hvordan han eller hun vil forberede sig.

Det bemærkes, at Udlændingesservices afgørelser kan påklages til Integrationsministeriet, medmindre andet er bestemt, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2. Udlændingesservices afgørelser om, hvorvidt udlændingen opfylder betingelsen om en bestået skærpet indvandringsprøve, kan således efter udlændingelovens almindelige ordning påklages til Integrationsministeriet.

2.4.2.5. Sprogniveau i den skærpede indvandringsprøve

Da det fremadrettet bliver ansøgere, som besidder integrationsrelevante kvalifikationer, og som allerede har et vist kendskab til Danmark samt det danske sprog, der ægtefællesammenføres her i landet, finder regeringen, at niveauet for den skærpede indvandringsprøves sprogprøve skal hæves til sprogfærdighedsniveauet: A2 i forhold til den gældende indvandringsprøves sprogfærdighedsprøveniveau: A1-minus.

Efter sprogfærdighedsniveauet A2 kan en udlænding forstå sætninger og hyppigt anvendte udtryk, der omhandler forhold af umiddelbar betydning. Det kan eksempelvis være meget basale informationer om personlige og familiære forhold, indkøb, lokal geografi og beskæftigelse. Udlændingen vil også kunne kommunikere i ukomplicerede og rutineprægede situationer, der kræver en enkel og direkte udveksling af information om velkendte og rutineprægede forhold, ligesom udlændingen med enkle udtryk kan beskrive sider af sin baggrund og sit nærmiljø.

samt udtrykke sine umiddelbare behov. Udlændingen kan betegnes som en basis-sprogbruger.

2.4.2.6. *Gebyrdækning*

Driften af og administrationen i tilknytning til den skærpede indvandringsprøve gebyrfinansieres. Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

Gebyret skal gå til at dække personale- og øvrige løbende driftsudgifter, administration og vedligeholdelse af de nødvendige faciliteter i Udlændingesservice.

Gebyret for prøven vil blive fastsat ud fra et skøn over de samlede udgifter til afholdelse af prøven, hvilket omfatter udgifter til prøveafholder, betaling af censorer, andre udgifter til censorer, betalingsadministration, it-licenser og udgifter til it-support. I opgørelsen af omkostningerne indgår desuden afledte sagsbehandlingsudgifter, herunder Udlændingesservices omkostninger i forbindelse med prøven og Integrationsministeriets klagesagsbehandling.

Gebyret vil blive fastsat ud fra et treårigt skøn over udgifter og antal tilmeldte.

Gebyret for at tage den skærpede indvandringsprøve fastsættes i prøvebekendtgørelsen.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.5. *Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser*

2.5.1. *Relevante internationale forpligtelser på ægtefællesammenføringsområdet*

Den primære internationale konvention vedrørende retten til familiesammenføring samt muligheden for regulering heraf er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

Hertil kommer, at staten efter omstændighederne har en positiv forpligtelse til at sikre en effektiv opfyldelse af rettighederne efter artikel 8. Sondringen mellem negative og positive forpligtelser under artikel 8 er imidlertid ikke skarp, ligesom den ikke nødvendigvis bliver afgørende for udfaldet af den konkrete vurdering. I begge situationer må der foretages en vurdering af hensynet til den enkelte set i forhold til retten til at kontrollere udlændinges indrejse m.v., jf. f.eks. Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996) og I.M. mod Holland (afgørelse af 25. marts 2003).

Artikel 8 indebærer således ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har anerkendt det almindelige internationale princip om, at det enkelte land har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til ophold i landet. Kompetencen skal dog benyttes med respekt af bl.a. artikel 8 i konventionen.

Det følger af EMDs praksis, at et afslag på familiesammenføring skal stå i rimeligt forhold til de formål, afslaget skal varetage. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder om det er proportionalt at henvise ægtefællerne til at udøve familielivet i et andet land. Efter EMDs praksis vil der således i særlige tilfælde ikke kunne nægtes familiesammenføring.

I EMD's proportionalitetsafvejning lægges der bl.a. vægt på tidspunktet for etableringen af familielivet, herunder om ægteskabet er indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet i det pågældende land, samt herboendes og ansøgers tilknytning og familieforhold til værtshjemlandet kontra ansøgers hjemland. Domstolen ser endvidere på årsagen til den adskillelse, der ønskes tilendebragt, herunder om denne skyldes de pågældendes eget valg. Omstændighederne ved etableringen og udbygningen af familielivet har således betydning bl.a. under hensyn til, om ægtefællerne på tidspunktet for etableringen af familielivet kunne have en berettiget forventning om familiesammenføring.

Det følger endvidere af EMD's praksis, at hvis ægtefællernes kendskab til reglerne for familiesammenføring indebærer, at de er bekendt med, at det er usandsynligt, at de vil få familiesammenføring, vil dette tale imod, at staten har en positiv forpligtelse til beskytte familielivet, jf. Pejcinowski mod Østrig (afgørelse af 23. marts 1999), ligesom det forhold, at ægtefællerne har præsenteret deres familieliv som et "fait accompli" over for værtslandet, idet ansøger er indrejst uden opholdstilladelse og efter indrejsen ansøger om opholdstilladelse på baggrund af det udøvede familieliv, vil tale imod, at staten har en positiv forpligtelse til at beskytte deres familieliv, jf. Chandra mod Holland (afgørelse af 13. maj 2003).

Der lægges endvidere vægt på, om det herboende familiemedlem har mulighed for at tage ophold sammen med det udenlandske familiemedlem i det andet land. Efter EMD's praksis tillægges det meget stor betydning, hvis der er uoverstigelige hindringer for, at familielivet kan udøves i det andet land, jf. f.eks. Afonso og Antonio mod Holland (afgørelse af 8. juli 2003). I denne sag havde manden dog haft opholdstilladelse i Holland frem til det tidspunkt, hvor han fik statsborgerskab under henvisning til forholdene i hjemlandet, men forholdene i hjemlandet var på tidspunktet for hans ægtefælles ansøgning om ægtefællesammenføring ikke længere til hinder for, at familien kunne udøve familielivet i hjemlandet

EMRK sikrer således ikke en ret til at vælge, i hvilket land et familieliv skal optages. En pligt for landet til at tillade familiesammenføring vil som udgangspunkt kun foreligge, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med EMRK, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende har et handicap eller lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan dog ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark eller behandling er forbundet med økonomiske udgifter.

Efter artikel 14 i EMRK skal rettigheder i henhold til konventionen beskyttes uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Efter artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination må der ikke ske diskrimination på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.

Efter artikel 26 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder er alle mennesker lige for loven og berettigede til lovens ligelige beskyttelse uden nogen forskelsbehandling.

Endelig indeholder Verdenserklæringen om menneskerettigheder i artikel 16, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter den enkelte uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har ret til at gifte sig og stifte familie. Erklæringen er ikke bindende for medlemsstaterne.

Det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Årsagen til den nedsatte funktionsevne vil ofte være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det ligeledes, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

Artikel 17 og 23 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder beskytter retten til respekt for blandt andet familielivet. Ligeledes artikel 10 i FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Disse konventioner anerkender ingen ret til familiesammenføring, men kan efter omstændighederne indirekte føre til en beskyttelse af en sådan ret. Det antages, at heller ikke disse bestemmelser indeholder en videre beskyttelse end EMRK artikel 8.

Artikel 11 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder tager bl.a. sigte på at beskytte kvinder, som er på barsel, og i øvrigt er i erhverv. Perioder med f.eks. barsel og omsorgsdage inden for rammerne af et ansættelsesforhold, indgår i beregningen af beskæftigelseskravet, således at der ses bort fra fravær af disse årsager.

2.5.2. Lovforslaget set i forhold til Danmarks internationale forpligtelser

For så vidt angår forslaget om, at en herboende udenlandsk ægtefælle, som ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, jf. lov nr. 572 af 31. maj 2010, fremover som udgangspunkt vil skulle opfylde de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse for at kunne opnå familiesammenføring, finder regeringen, at dette krav i sig selv ikke er i modstrid

med artikel 14 i EMRK, jf. artikel 8. Dette gælder, uanset at der herved opstilles forskellige krav for ægtefællesammenføring for forskellige grupper af herboende ægtefæller.

Dette skal samtidig ses i sammenhæng med, at tidligere betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke på tilsvarende måde som i dag sikrer, at den herboende udlænding er en aktiv medborger, som har været selvforsørgende gennem flere år, herunder ved f.eks. at have bestået Prøve i Dansk 2 samt en medborgerskabsprøve og ved at have haft en længerevarende og aktuel arbejdsmarkedstilknudning på tidspunktet for meddelelsen. Herboende udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark efter tidligere regler, har således kunnet opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på andre og mere lempelige vilkår, hvilket også har som konsekvens, at de lettere kan opfylde den grundlæggende betingelse om at have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i tre år for at kunne få ægtefællesammenføring.

Det er således en uens situation, der foreligger, alt efter om den herboende har skullet opfylde de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse eller tidligere gældende regler. Regeringen finder derfor, at forslaget sikrer, at herboende udlændinge som udgangspunkt stilles lige i forhold til muligheden for at opnå ægtefællesammenføring.

En herboende udlænding, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, har allerede skulle opfylde betingelserne herfor, og vil derfor ikke på ny skulle dokumentere opfyldelse af disse krav ved en senere ansøgning om ægtefællesammenføring, når denne udlænding har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i tre år.

Det fremgår endvidere af forslaget, at overførslen af betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse også skal gælde for herboende udlændinge med enten flygtninge- eller beskyttelsesstatus, som ellers ikke skal opfylde betingelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse i tre år for at kunne få ægtefællesammenføring. De vil således på lige fod med andre udlændinge skulle opfylde disse betingelser for at kunne få ægtefællesammenføring, såfremt de enten endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse eller har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler. Udlændinge med flygtninge- eller beskyttelsesstatus ligestilles således med andre herboende udlændinge i forhold til betingelserne for ægtefællesammenføring.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at betingelserne for ægtefællesammenføring, herunder betingelserne fra tidsubegrænset opholdstilladelse, kun kan stilles, hvis den herboende flygtning eller udlænding med beskyttelsesstatus har mulighed for at

udøve sit familieliv med ansøger i et andet land. Kravene fraviges således generelt, hvis f.eks. den herboende med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. artikel 8 i EMRK. Der henvises til afsnit 2.5.3.

For så vidt angår det forhold, at der stilles forskellige betingelser for ægtefællesammenføring til herboende ægtefæller med og uden dansk indfødsret, således at herboende udlændinge, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter reglerne før lovændringen i maj 2010, foruden at skulle have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i tre år, fremover ligeledes skal opfylde kravene efter lovændringen i maj 2010, for at kunne blive ægtefællesammenført, bemærkes, at Højesteret i U 2005. 2086 H vurderede, om det kunne anses for konventionsstridigt, at der blev opstillet forskellige betingelser for ægtefællesammenføring baseret på statsborgerskab. Sagen vedrørte, hvorvidt det var i strid med EMRK artikel 14, jf. EMRK artikel 8, at det daværende tilknytningskrav ikke blev stillet over for danske statsborgere, men kun over for herboende udlændinge. Højesteret fastslog i den forbindelse, at forskelsbehandling på grundlag af indfødsret ikke er i strid med diskriminationsforbuddet i artikel 14 i EMRK sammenholdt med artikel 8 og henviste i den forbindelse ligeledes til EMDs dom af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod UK, præmisserne 84-86.

Der kan i den forbindelse endvidere henvises til U. 2010.1035 H. Den konkrete sag omhandlede det gældende tilknytningskrav, hvorefter personer med dansk indfødsret også er omfattet af tilknytningskrav, medmindre de har haft dansk indfødsret i 28 år. Spørgsmålet var, om 28-års reglen kunne anses for at være i strid med EMRK artikel 14, jf. artikel 8, da der sondres imellem, i hvor lang tid en person har haft dansk indfødsret, og om dette således var diskrimination mod tidligere udenlandske statsborgere, som ikke er født med dansk indfødsret, men først senere har erhvervet dette f.eks. som voksne.

Højesterets flertal anfører bl.a. i dommen, at efter "Menneskerettighedsdomstolens praksis har en person ikke en ubetinget ret til i sit hjemland at blive familiesammenført med en udlænding, idet der også i forhold til statsborgere kan tages tilknytningsforhold i betragtning. Det er ikke i sig selv konventionsstridigt, hvis en stat i sin lovgivning forskelsbehandler mellem grupper af statsborgere i relation til muligheden for at blive familiesammenført med en udlænding i statsborgerlandet".

Højesterets flertal henviser i den forbindelse til Menneskerettighedsdomstolens dom af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabalea og Balkandali mod UK, præmis 88, og

anfører i den forbindelse, at "[h]er fandt Domstolen, at det ikke var konventionsstridigt, at en person, der er født i Egypten, og som senere var rejst til UK og blevet statsborger i UK og Kolonierne, var ringere stillet i relation til at opnå ret til familiesammenføring med en udlænding end en statsborger, der var født i UK, eller som havde en forælder, der var født i UK."

Højesterets flertal henviser endvidere i sine præmisser til, at: "I almindelighed vil det være sådan, at en 28-årig, der har haft dansk indfødsret fra fødslen, vil have en større reel tilknytning til Danmark og indlevelse i det danske samfund, end en 28-årig, der – som B – først som ung eller voksen har fået forbindelse til det danske samfund. Dette gælder også for de danske statsborgere, der – f.eks. i forbindelse med uddannelse eller arbejde – har opholdt sig i udlandet i en kortere eller længere periode. Efter vores opfattelse bygger 28 – års – reglen således på et objektive kriterium, der må anses for sagligt begrundet i hensynet til at udpege en gruppe af statsborgere, der ud fra en generel betragtning har en sådan tilknytning til Danmark, at det vil være uproblematisk at tillade familiesammenføring med en udenlandsk ægtefælle eller samlever her i landet, idet der normalt vil kunne ske en vellykket integration i det danske samfund."

2.5.3. Administration af de foreslåede betingelser

Det vil i hver enkelt sag altid og i overensstemmelse med hidtidig praksis skulle foretages en vurdering af ansøgningen i forhold til Danmarks internationale forpligtelser.

Hvis det lægges til grund, at den herboende ikke kan henvises til at udøve sit familieliv i ansøgers hjemland eller opholdsland, eller hvis det lægges til grund, at det vil være i strid med EMRK artikel 8 at henvise den herboende til at udøve familielivet i et andet land, vil samtlige betingelser for ægtefællesammenføring blive fraveget.

En herboende udlænding eller en ansøger, der som følge af handicap ikke er i stand til at opfylde en eller flere af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse eller opnå det tilstrækkelige antal point, vil i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter FNs handicapkonvention ikke skulle opfylde disse specifikke krav. Det vil dog kun være de konkrete betingelser, som den herboende udlænding eller ansøger grundet sit handicap eller f.eks. på grund af kronisk eller alvorlig sygdom ikke kan opfylde, der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil således skulle opfyldes, medmindre der herudover kan være grundlag for at fritage herfor på baggrund af andre konventionsforpligtelser, herunder efter en proportionalitetsbetragtning, jf. EMRK artikel 8.

I forhold til vurderingen efter artikel 8 i EMRK, kan der således ikke slutes fra, at den herboende på grund af f.eks. et handicap eller kronisk sygdom er undtaget fra at opfylde en eller flere af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse til, at den herboende ikke kan henvises til at udøve familielivet i ansøgers hjemland uanset sit handicap eller sygdom.

Omvendt kan der dog heller ikke slutes ud fra f.eks. det forhold, at en herboende person, uanset om denne måtte have dansk indfødsret eller ikke, har kunnet bevare en beskæftigelsesmæssig tilknytning til arbejdsmarkedet, at den herboende så kan henvises til at udøve familielivet i ansøgers hjemland. Der vil altid i overensstemmelse med gældende praksis skulle foretages en konkret proportionalitetsafvejning heraf, herunder om herboendes forhold omkring sit handicap eller sygdom vil ændre sig så væsentlig i negativ retning ved at skulle udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland, at ansøger bør meddeles opholdstilladelse i Danmark som ægtefællesammenført. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvis den herboende person har en kronisk sygdom, som f.eks. medicinsk kan behandles eller kontrolleres i Danmark, men at de samme eller andre relevante behandlingsmuligheder ikke er tilgængelige i ansøgers hjemland, og hvor en henvisning til at udøve familielivet i ansøgers hjemland, derfor vil medføre en væsentlig forværring af herboendes helbreds-mæssige forhold.

Det forhold, at lægeadgang og -behandling er mere begrænset eller vanskelig tilgængelig, eller at prisen for eventuel medicin og behandling er dyrere i ansøgers hjemland end i Danmark, vil som udgangspunkt ikke kunne føre til fravigelse af betingelserne for ægtefællesammenføring, da den herboende ikke hermed kan anses for at være afskåret fra at få den fornødne behandling. Tilsvarende vil være udgangspunktet, hvis herboendes sygdomsforhold er kroniske og/eller behandlingsmuligheder i Danmark i øvrigt må anses for udtømte, herunder hvis der alene gives lindrende medicin eller behandling, som tilsvarende er tilgængelig i ansøgers hjemland. Det vil således fortsat skulle afgøres efter en konkret vurdering, om det kan anses for proportionalt at henviser den herboende til at udøve sit familieliv i ansøgers hjemland. Denne vurdering vil i overensstemmelse med gældende praksis skulle ske på grundlag af indhentelse af nærmere oplysninger om den konkrete og aktuelle behandling i Danmark samt om behandlingsmuligheder m.v. i ansøgers hjemland – typisk indhentet via de danske repræsentationer.

Vurderingen af, hvorvidt der er grundlag for at fravige betingelserne for ægtefællesammenføring, jf. artikel 8 i ERMK, forudsættes i øvrigt administreret i overensstemmelse med hidtidig praksis.

For så vidt angår opfyldelse af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, vil disse kunne fraviges enkeltvis på grund af herboendes særlige forhold eller situation.

Der vil f.eks. kunne ske fravigelse af de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 1 og 2, hvor der som udgangspunkt ikke kan meddeles ægtefællesammenføring, hvis den herboende har begået alvorlig kriminalitet, i tilfælde, hvor den idømte straf ligger langt tilbage i tid, og hvor den herboende ikke efterfølgende har begået ny kriminalitet. Det vil bl.a. skulle indgå i en proportionalitetsafvejning heraf, hvornår den herboende begik det eller de strafbare forhold, om den herboende ægtefælle ud over den straf, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 12, nr. 1 og 2, efterfølgende har været idømt fængselsstraf betinget eller ubetinget, om ægteskabet er indgået før eller det strafbare forhold, herunder om ægtefællerne kan antages at have en berettiget forventning om, at familielivet kan udøves i Danmark, ligesom det kan indgå, om den herboende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter den idømte fængselsstraf i overensstemmelse med eventuelt tidligere gældende regler i udlændingeloven om fastsatte karenstider, eller har begået de(t) strafbare forhold efter opnåelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 4, vil skulle ses i sammenhæng med den gældende betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 5, da disse to bestemmelser som udgangspunkt har samme anvendelsesområde. Efter begge bestemmelsers indhold vil det forhold, at den herboende ægtefælle har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialhjælp eller integrationsloven inden for de sidste tre år, som udgangspunkt indebære, at der skal meddeles afslag på ægtefællesammenføring.

Bestemmelserne indeholder dog visse forskelle. Udlændingelovens § 9, stk. 5, finder som udgangspunkt anvendelse i alle tilfælde af ægtefællesammenføring, uanset om den herboende ægtefælle har dansk indfødsret eller efter hvilket regelsæt, den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingelovens § 9, stk. 5, omfatter endvidere modtagelse af offentlig hjælp inden for sidste tre år forud for afgørelsestidspunktet, mens den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, omfatter modtagelse af offentlig hjælp inden for de sidste tre år forud for ansøgningstidspunktet. Efter udlændingelovens § 9, stk. 5, undtages dog offentlig hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Såfremt den offentlige modtagne ydelse må anses for bagatelagtig og ikke direkte er relateret til forsørgelse, vil modtagelsen af en sådan offentlig ydelse inden for de sidste tre år, således ikke afskære den herboende fra ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 5. Dette er ikke tilfældet

for den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, der er undtagelsesfri.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 4, vil således have selvstændig betydning ved siden af udlændingelovens § 9, stk. 5, i de situationer, hvor en herboende udlænding har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, og hvor den herboende inden for de sidste tre år fra ansøgningstidspunktet har modtaget en offentlig ydelse, som må anses for at være hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke direkte er relateret til forsørgelse.

Det vil således skulle indgå i en proportionalitetsafvejning i forhold til § 9, stk. 12, nr. 4, om den karenstid på tre år, der opstår på baggrund af den modtagne offentlige ydelse, kan anses for proportional i forhold til baggrunden for modtagelsen af den offentlige ydelse. Det vil i den forbindelse skulle indgå, om det må have stået udlændingen klart, at modtagelsen af ydelsen kunne få betydning for en ægtefællesammenføringssag. Det vil samtidig også skulle indgå, at det følger af de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse, at en udlænding, som har modtaget offentlige ydelser inden for de sidste tre år forud for afgørelsestidspunktet, ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, før der er forløbet tre år, og dermed også som udgangspunkt vil skulle vente en periode, før der kan opnås tidsubegrænset opholdstilladelse og dernæst yderligere tre år, før der kan opnås ægtefællesammenføring.

Der vil endvidere kunne være grundlag for at fravige betingelserne om aktuel fuldtidsbeskæftigelse, jf. § 9, stk. 12, nr. 7, hvis den herboende udlænding på grund af længerevarende uddannelsesmæssig tilknytning ikke er i stand til opfylde beskæftigelseskravet.

Det kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse som 18-årig, efter at være født og opvokset her i landet, og efterfølgende har været i gang med at uddanne sig og fortsat aktuelt er i uddannelse. I sådanne tilfælde vil det som udgangspunkt kunne være uproportionalt at meddele afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at den herboende ikke har været i beskæftigelse i mindst 2 ½ år inden for de sidste tre år. Den herboende har således vedvarende dygtiggjort sig i forhold til arbejdsmarkedet, hvorfor det som udgangspunkt må anses for uproportionalt i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, at den herboende skal afbryde sine studier og dernæst arbejde i mindst 2 ½ år, før ægtefællesammenføring kan ske, forudsat den herboende i øvrigt fortsat er studieaktiv. Det vil ikke som konsekvens heraf samtidig være udgangspunktet, at de øvrige integrationskrav også bør fraviges, f.eks. bestået Prøve i Dansk 2 eller ikke at have offentlig gæld.

Hvis den herboende på ansøgningstidspunktet er uden beskæftigelse, men i øvrigt har været i beskæftigelse umiddelbart før ansøgningens indgivelse, vil det som udgangspunkt ikke være uproportionalt, at der stilles krav om aktuel og vedvarende arbejdsmarkedstilknytning for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at den herboende ægtefælle også vil skulle opfylde et løbende krav om forsørgelse.

Såfremt den herboende har været på barsel før ansøgningstidspunktet, følger det af FNs konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, at der ved opgørelse over herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal tages højde herfor. Hvis den herboende således efter endt barsel er vendt tilbage til sit tidligere job forud for barslen, vil barselsperioden skulle medregnes i beskæftigelsesperioden. Hvis herboende er på barsel på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, vil den afholdte barselsperiode tilsvarende skulle indgå i vurderingen, såfremt den herboende efter barsel skal vende tilbage til sin tidligere beskæftigelse.

Såfremt den herboende er tilkendt førtidspension, vil den herboende i forbindelse med ægtefællesammenføringssagen ikke skulle opfylde den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 7, om aktuel fuldtidsbeskæftigelse, mens de øvrige overførte betingelser som udgangspunkt fortsat skal opfyldes. Som udgangspunkt vil en førtidspensionist således skulle opfylde en af de øvrige betingelser i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 8, uanset at pågældende på grund af sin førtidspensionering ikke kan opfylde betingelsen om aktuel fuldtidsbeskæftigelse i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, det vil sige enten betingelsen om enten at have færdiggjort en lang videregående uddannelse m.v. eller have bestået Prøve i Dansk 3. Dette vil dog ikke være tilfældet, hvis det må anses for uproportionalt i forhold til grundlaget for førtidspensionen at kræve, at den herboende skal dokumentere uddannelse eller yderligere dansk kundskaber.

Hvis den herboende udlænding på grund af et handicap ikke kan opfylde en eller flere af de overførte gældende betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse, vil disse ligeledes skulle fraviges i det omfang, at den manglende opfyldelse skyldes den herboendes handicap, jf. FNs handicapkonvention. Det kan navnlig være relevant i forhold til opfyldelse af beskæftigelseskrav eller til opfyldelse af sprogrøvekrav. Tilsvarende vil gælde, hvis den herboende lider af en kronisk eller alvorlig sygdom. Hvorvidt samtlige betingelser for ægtefællesammenføring vil skulle fraviges på grund af den herboendes handicap vil dog afhænge af, om det samtidig må anses for uproportionalt at henvise herboende til sammen med ansøger at udøve familielivet i et andet land, jf. EMRK artikel 8.

De angivne eksempler på, hvornår en eller flere af de overførte gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse konkret kan fraviges, er ikke udtømmende.

Det er samtidig en grundlæggende betingelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at en herboende udlænding, der ikke har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, skal have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst tre år for at kunne få ægtefællesammenføring. Det bemærkes, at alle nye ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse indgivet fra og med den 26. marts 2010 vurderes efter de gældende betingelser.

Såfremt den pågældende ikke opfylder denne betingelse, vil det efter praksis blive vurderet efter udlændingelovens § 9 c, stk.1, om der alligevel foreligger sådanne ganske særlige grunde, at der alligevel bør meddeles opholdstilladelse. Dette vil være tilfældet, hvis det må anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at henvise parret til at udøve deres familieliv i et andet land.

Såfremt en udlænding har fået tidsubegrænset opholdstilladelse – uanset om det er efter tidligere gældende regler eller efter gældende regler – men endnu ikke har haft denne i tre år, vil der således skulle foretages en vurdering af, om der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i overensstemmelse med gældende praksis.

Såfremt en herboende udlænding er blevet meddelt afslag på sin ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende betingelser, vil der på tidspunktet for en ansøgning om ægtefællesammenføring også skulle foretages en proportionalitetsafvejning af, om årsagen til og konsekvensen af den manglende opfyldelse af kravet om at have tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst tre år må anses for uforholdsmæssigt i forhold til ønsket om at opnå ægtefællesammenføring i Danmark.

Dette kunne navnlig være tilfældet, hvis den herboende udlænding helt er afskåret fra nogen siden at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, f.eks. hvis den pågældende er idømt fængselsstraf af mindst 1 år og 6 måneders varighed, men at denne kriminalitet på tidspunktet for ansøgningen om ægtefællesammenføring ligger langt tilbage i tid, og udlændingen i øvrigt ikke har begået kriminalitet siden. Der vil således skulle foretages en tilsvarende proportionalitetsvurdering som i den situation, hvor en herboende udlænding, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, ikke kan opfylde de overførte betingelser fra tidsubegrænset opholdstilladelse om ikke at have begået alvorlig kriminalitet, jf. ovenfor. I givet fald vil ansøgningen om ægtefællesammenføring i

stedet skulle vurderes efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Som udgangspunkt vil samtlige de øvrige betingelse for ægtefællesammenføring forsat skulle stilles, medmindre den herboende udlænding i øvrigt ikke kan henvises til udøve sit familieliv med ansøger i et andet land.

Såfremt den herboende udlænding har fået afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, fordi den pågældende f.eks. har haft ophold her i landet i under fire år, eller på grund af kriminalitet har fået fastsat en karenstid, inden den pågældende kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, vil udgangspunktet forsat skulle være, at den herboende vil skulle have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst tre år for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Der vil således alene skulle gives opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 c, stk.1, hvis der foreligger sådanne ganske særlige grunde, at parret ikke bør henvises til at udøve deres familieliv i et andet land. Tilsvarende vil gælde i situationer, hvor udlændingen har fået afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse på grund af f.eks. manglende opfyldelse af danskprøvekrav, der ikke kan tilskrives et handicap hos den herboende, eller f.eks. såfremt den herboende har opbygget en gæld til det offentlige, som pågældende forsat må vurderes at have mulighed og evne for at få afviklet.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, at der skal stilles krav om opfyldelse af pointkravet, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod. Udgangspunktet vil derfor være, at såfremt herboende kan henvises til at udøve familielivet med ansøger i ansøgers hjemland, vil ansøger skulle opnå de fastsatte point for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Det fornødne antal point skal være optjent på ansøgningstidspunktet.

Betingelsen om ansøgers opnåelse af point vil dog herudover konkret kunne fraviges, hvis f.eks. ansøger har et handicap, som indebærer, at ansøger ikke har mulighed for at opnå det krævede antal point for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Såfremt ansøger på grund af sit handicap ikke kan opnå point inden for enten erhvervs erfaring, uddannelse eller sprogkundskab, vil bestemmelsen blive administreret således, at der helt vil blive dispenseret fra ansøgers opnåelse af point. De øvrige betingelser for ægtefællesammenføring vil ikke kunne fraviges grundet ansøgers handicap, men vil alene kunne fraviges, såfremt den herboendes forhold tilsiger dette.

Der vil herudover ikke blive stillet krav over for en ansøger om opnåelse af point, hvis ansøgeren på grund af f.eks. sit køn eller sin religion sammenholdt med de generelle forhold i ansøgers hjemland reelt er afskåret fra at kunne optjene point, f.eks. hvis en kvindelig ansøger generelt i sit hjemland må anses for afskåret fra at

opnå beskæftigelse eller uddannelse på grund af generelt accepterede samfundsnormer eller strukturer i ansøgers hjemland, hvad enten disse er formelt vedtaget ved lov eller mere må anses som samfundsstyrende normer. Tilsvarende vil gælde, hvis en ansøger tilhørende en etnisk minoritet eller et religiøst mindretal reelt er afskåret fra f.eks. at kunne videreuddanne sig.

Hvis et fravalg af f.eks. skolegang/uddannelse primært skyldes ansøgers families valg, herunder på grund af manglende økonomiske resurser, eller den manglende beskæftigelse alene bundet i lokale kulturelle forhold eller økonomiske forhold, mens andre fra samme gruppe defineret ud fra køn, religion m.v. eller som i øvrigt må anses for at være i en sammenlignelig situation ikke er afskåret fra uddannelse eller beskæftigelse, vil der som udgangspunkt skulle stilles krav om opnåelse af point for ansøger.

For så vidt angår forslagene om at hæve beløbet for den gældende økonomiske sikkerhedsstillelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 4, samt at skærpe det gældende tilknytningskrav, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, er der i begge tilfælde tale en justering af gældende betingelser, som ikke er i modstrid med Danmarks internationale forpligtelser. Muligheden for at fravige disse betingelser forudsættes ikke ændret, og den hidtidige praksis vil således fortsat være gældende. Der henvises herved til afsnittene herom om gældende ret – afsnit 2.1. om henholdsvis udlændingelovens § 9, stk. 4, og § 9, stk. 7.

3. *Forslag om skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud*

Når en udlænding meddeles et indrejseforbud, kan det bl.a. skyldes, at den pågældende har begået kriminalitet her i landet eller har opholdt sig her uden tilladelse. Ved indrejseforbuddet tilkendegives det, at den pågældende ikke er velkommen her i landet og ikke må tage ophold her, så længe indrejseforbuddet står ved magt.

Regeringen finder, at det helt uacceptabelt, at udlændinge forsøger at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud eller tilhold. Det gælder særligt i gentagelsestilfælde og uanset årsagen til indrejsen.

Det foreslås derfor, at strafmaksima for overtrædelse af et indrejseforbud eller et tilhold forhøjes fra 2 års fængsel til 3 års fængsel, og at det ved straffens fastsættelse skal betragtes som en skærpende omstændighed, hvis der foreligger et gentagelsestilfælde.

Det forudsættes med forslaget, at indrejse i strid med et indrejseforbud eller et tilhold i 1. gangstilfælde normalt skal straffes med ubetinget frihedsstraf fra 10 dage

og op til 2 måneder. I 2. gangstilfælde skal en overtrædelse af udlændingelovens § 59 b normalt straffes med ubetinget frihedsstraf fra 2-4 måneder og i 3. gangstilfælde med ubetinget frihedsstraf i mere end 4 måneder.

Strafudmålingen i de enkelte sager vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens omstændigheder, og de angivne strafpositioner vil således kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der foreligger yderligere skærpende henholdsvis formildende konkrete omstændigheder.

Straffastsættelsen efter § 59 b skal afgøres efter en konkret vurdering, hvor samtlige sagens omstændigheder inddrages, herunder det almindelige proportionalitetsprincip.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. X.

4. Initiativer på studieområdet

4.1 Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 6, kan integrationsministeren fastsætte nærmere regler om meddelelse af opholdstilladelse til udlændinge, der er optaget på en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution i Danmark.

Reglerne om meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske studerende findes i bekendtgørelse nr. 904 af 4. juli 2007 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende (studiebekendtgørelsen), som ændret ved bekendtgørelse nr. 296 af 14. april 2009.

Det følger af § 6 i studiebekendtgørelsen, at en opholdstilladelse som studerende er betinget af, at udlændingen er optaget på den uddannelse eller det kursus, der søges opholdstilladelse til.

Det følger af § 9 i studiebekendtgørelsen, at der ikke kan gives opholdstilladelse som studerende, hvis der er en vis formodning for, at udlændingens intention ikke er at studere i Danmark.

Ved vurderingen heraf kan der blandt andet indgå oplysninger om udlændingens sprogkunderskaber, jf. § 9, nr. 1.

De danske repræsentationer i udlandet vurderer i forbindelse med indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse på grundlag af studier, om ansøgeren skal indkaldes til et interview med henblik på test af sprogkunderskaber. I en række lande

er modtagelse af en ansøgning om opholdstilladelse dog udlagt til private aktører. Endvidere kan Udlændingesservice anmode repræsentationerne om at gennemføre en sådan test Dette er dog kun en mulighed i lande, hvor Danmark har en repræsentation og således ikke i de lande, hvor Danmark er repræsenteret ved et andet lands repræsentation.

Det følger af § 7, stk. 1, i studiebekendtgørelsen, at en opholdstilladelse som studerende er betinget af, at udlændingens forsørgelse er sikret gennem egne midler, stipendium, studielån eller lignende. I praksis vil det sige, at den studerende skal dokumentere at have ca. 4.200 kr. til rådighed pr. måned.

Kravet om dokumentation for selvforsørgelse gælder ikke, hvis udlændingen ansøger om opholdstilladelse med henblik på studier ved en videregående uddannelse, og den pågældende har betalt den påkrævede studieafgift for uddannelsen, så længe studieafgiften mindst udgør betaling for første semester af uddannelsen.

Selvforsørgelseskravet kan dokumenteres ved hjælp af udskrift fra bankkonto i eget navn, bankerklæring i eget navn, dokumentation for stipendiemidler, studielån eller lignende.

Stipendiemidler dækker som udgangspunkt over både statsstipendier og private stipendier. Det afgørende er således ikke, om et konkret stipendium er af privat eller statslig karakter, men om Udlændingesservice i forbindelse med behandlingen af den studerendes ansøgning finder at kunne lægge til grund, at stipendiet har en sådan karakter, at det kan anses for at opfylde selvforsørgelseskravet. Det vil f.eks. være når et stipendium er givet af en privat dansk eller udenlandsk virksomhed, hvorimod et stipendium givet af et af ansøgerens familiemedlemmer normalt ikke vil være at anse for et stipendium i § 7, stk. 1's forstand.

Hvis et stipendium (statsligt eller privat) dækker en del af forsørgelseskravet, skal Udlændingesservice kun kræve dokumentation for den del af forsørgelsen, som ikke er dækket af stipendiet. Den studerende skal således dokumentere det fulde forsørgelseskrav, men dette kan godt ske ved, at den studerende har fået et stipendium, som dækker en del af forsørgelseskravet, mens resten af beløbet (op til det fulde forsørgelseskrav) dokumenteres på anden vis.

I forhold til studiebekendtgørelsens § 7, stk. 2, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at en studerende, som ansøger om opholdstilladelse for at følge en videregående uddannelse, ikke skal dokumentere egen forsørgelse, hvis vedkommende har betalt den påkrævede studieafgift for uddannelsen, og den erlagte studieafgift mindst udgør betaling for første semester af uddannelsen, er det afgørende for, om den

studerende er omfattet af § 7, stk. 2, 2. pkt., at den studerende rent faktisk har betalt den påkrævede studieafgift, og at denne mindst udgør betaling for første semester af uddannelsen. Det har i den forbindelse ingen betydning, om pengene hidrører fra et stipendium eller ej.

4.2 Forslag om at indføre krav om aflagt sprogtest som dokumentation for den studerendes engelskkundskaber

Når en udenlandsk studerende søger om optagelse på en dansk uddannelsesinstitution, vurderer uddannelsesinstitutionen, om udlændingen opfylder betingelserne for optagelse, herunder om den pågældende har det fornødne sproglige niveau til at følge uddannelsen.

Universiteterne og de højere læreanstalter kræver allerede i dag som hovedregel, at en udenlandsk studerende forud for optagelse dokumenterer sine sprogkundskaber ved fremlæggelse af en anerkendt sprogtest. Er der tale om en udvekslingsstuderende, garanterer hjemuniversitetet dog som hovedregel for sprogniveauet. Andre uddannelsesinstitutioner anvender også sprogtest som dokumentation for sprogkundskaber, men det er ikke et systematisk krav.

For at forhindre, at udenlandske studerende, der har opholdstilladelse i Danmark med henblik på at følge en uddannelse, hvor undervisningssproget er engelsk, men som alligevel ikke kan svare på selv simple spørgsmål på engelsk, når de antræffes af danske myndigheder, foreslås det, at der indføres et formelt krav om at objektivisere testningen af de udenlandske studerendes sprogkundskaber som betingelse for opnåelse af opholdstilladelse som studerende.

Sprogtest skal ved hjælp af en score angive udlændingens engelskniveau. Der skal være tale om en officielt anerkendt sprogtest, f.eks. IETLS.

Det foreslås derfor at objektivisere testningen af de udenlandske studerendes sprogkundskaber således, at en ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af studier fremover betinges af, at udlændingen fremlægger dokumentation for aflagt sprogtest, der ved hjælp af en score angiver udlændingens engelskniveau.

Kravene til en udlændings sprogfærdigheder varierer alt efter hvilken uddannelse, der søges opholdstilladelse til. Således skal der stilles højere krav til en udlænding, som ønsker at studere på et universitet, end til en udlænding, som ønsker at følge et forløb på en folkehøjskole.

Integrationsministeriet vil i samarbejde med Undervisningsministeriet, Videnskabsministeriet, Kulturministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet

fastlægge hvilke sprogniveauer og sprogprøver, der kan dokumentere fornødne engelsksprogkundskaber til de forskellige uddannelsesniveauer, som udenlandske studerende i dag kan søge om opholdstilladelse med henblik på deltagelse i. Det forventes, at dette arbejde vil kunne være færdigt ved udgangen af 2011.

Udvekslingsstuderende fra et universitet, hvor hjemuniversitetet indestår for det sproglige niveau, gæstestuderende, der tager en del af deres universitetsuddannelse i Danmark, og hvor hjemuniversitetet ligeledes indestår for det sproglige niveau samt udenlandske studerende, der har engelsk som modersmål, er ikke omfattet af dokumentationskravet.

Det vil endvidere blive fastlagt hvilke sprogniveauer og sprogprøver, der kan dokumentere fornødne dansksprogkundskaber til at følge en uddannelse, hvor undervisningssproget er dansk.

4.3 Forslag om at indføre krav om oprettelse af spærret konto i en dansk bank som dokumentation for den studerendes selvforsørgelse

Bankudskrifter fra udenlandske banker giver et øjebliksbillede af, at den udenlandske studerende har tilstrækkelige midler til at være selvforsørgende under opholdet i Danmark. Det er ofte erfaringen, at pengene er lånt af familie eller venner eller eventuelt af en agent, og at pengene returneres kort efter, at udskriften eller erklæringen er udleveret. Desuden har dokumenter fra nogle landes banker ringe validitet, da kontoudskrifter er behæftet med stor usikkerhed eller f.eks. på grund af udbredt korruption og lignende. Disse forhold medfører en høj sandsynlighed for, at de økonomiske midler ikke er tilgængelige for udlændingen på det tidspunkt, hvor den pågældende meddeles opholdstilladelse som studerende i Danmark.

For i højere grad at sikre, at det alene er reelle udenlandske studerende med tilstrækkelige midler, der søger om opholdstilladelse som studerende i Danmark, foreslås det at skærpe selvforsørgelseskravet ved at ændre formen, hvorpå en udenlandsk studerende kan dokumentere selvforsørgelse, samt ved at hæve størrelsen på det krævede beløb. Det foreslås derudover at udvide kredsen af udenlandske studerende, som skal opfylde selvforsørgelseskravet.

Det foreslås således at ændre selvforsørgelseskravet, så det fremover bliver en betingelse for meddelelse af opholdstilladelse som studerende, at udlændingen fremlægger dokumentation for at have oprettet en spærret konto i en dansk bank med et beløb svarende til den årlige sats før skat for SU for udeboende på en videregående uddannelse). Kontoen skal være etableret med en løbende udbetaling på 1/12 af beløbet (aktuelt 5.486 kr.) hver måned. En udlænding uden dansk cpr-nr.

vil kunne oprette en dansk bankkonto ved fremsendelse af farvekopi af pas og eventuelt kørekort.

Dokumentation for oprettelse af en spærret konto i en dansk bank skal indsendes sammen med ansøgningen om opholdstilladelse som studerende.

Uanset opholdets varighed skal udlændingen maksimalt dokumentere et beløb svarende til et års SU for udeboende og minimum et beløb svarende til 1/12 af den årlige SU-sats for hver måned, den pågældende skal opholde sig i Danmark som studerende. Dvs. har udlændingen ansøgt om opholdstilladelse som studerende for en periode på 6 måneder, skal den pågældende dokumentere et beløb på mindst 32.916 kr. med en månedlig udbetaling på 5.486 kr.

En udenlandsk studerende har fortsat mulighed for at sikre sin forsørgelse gennem stipendium eller studielån ved at indsætte midlerne på en spærret dansk bankkonto. Udbetales stipendiet eller studielånet i månedlige rater, kan dokumentation herfor udgøre hel eller delvis dokumentation for selvforsørgelseskravet

Det foreslås, at det skærpede selvforsørgelseskrav som i dag skal omfatte udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse med henblik på deltagelse i et adgangsgivende kursus i forbindelse med en videregående uddannelse, i en grund- eller ungdomsuddannelse, og i et ophold på folkehøjskoler eller lignende.

Det foreslås endvidere, at selvforsørgelseskravet udvides til også at omfatte udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse med henblik på deltagelse i en erhvervsakademiuddannelse, uanset om den pågældende har betalt den påkrævede studieafgift.

Udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse med henblik på deltagelse i en professionsbacheloruddannelse eller en lang videregående uddannelse, og som har betalt den påkrævede studieafgift for uddannelsen, er ikke omfattet af det skærpede forsørgelseskrav, så længe afgiften mindst udgør betaling for første semester af uddannelsen..

Forslaget omfatter endvidere ikke udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse som udvekslingsstuderende.

Studiebekendtgørelsen vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*

[udfyldes senere]

6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.*

[udfyldes senere]

7. *Administrative konsekvenser for borgere*

[udfyldes senere]

8. *Miljømæssige konsekvenser*

[udfyldes senere]

9. *Forholdet til EU-retten*

[udfyldes senere]

10. *Hørte myndigheder*

ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty Nu, Amnesty International, Boligselskabernes Landsforening, Børnerådet, Danmarks Lejeforeninger, Danmarks Rederiforening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Missionsråd, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Regioner, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Akademi, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsakademi Fyn-Vejle, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Nordøst, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business, Familiestyrelse, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtninge Under Jorden, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Højskolernes Sekretariat, Håndværksrådet, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Fredsfonden, Kulturministeriets Rektorkollegium, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Kommune, Københavns Tekniske Skole, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisation af kvindekrisecentre, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Niels Brock, Politiforbundet i

Danmark, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, PROSA – Forbundet for It-professionelle, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, samtlige byretter, SOS mod Racisme, Sø- og Handelsretten, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR, Ægteskab uden grænser.

11. *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget [udfyldes senere]		
	Positive konsekvenser/ Mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		
Administrative konsekvenser for det offentlige		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, nr. 1, vil det ikke længere være et ufravigeligt krav for ægtefællesammenføring efter bestemmelsen, at ansøger eller den herboende begge er over 24 år. Dette er en konsekvensændring af indførelsen af det nye pointsystem for ansøger og skærpelse af betingelser for herboende, jf. de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12-15, jf. lovforslaget § 1, nr. 9.

Til nr. 2

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, 2. pkt., skal opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (som ægtefællesammenført), medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en skærpet indvandringsprøve.

Forslaget indebærer, at det gældende krav om at ansøger skal bestå en indvandringsprøve for at få ægtefællesammenføring skærpes i forhold til niveauet for danskkundskaberne.

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles, jf. Danmarks internationale forpligtelser. Dette forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende ret, jf. afsnit xx.

Der vil endvidere kunne dispenseres fra kravet på baggrund af udlændingens kvalifikationer og forudgående ophold i Danmark. Der kan således dispenseres fra kravet om familiesammenføringsprøven, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 5 år og har sådanne danskkundskaber, der er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. hvis udlændingen kan dokumentere at besidde danskkundskaber svarende til Prøve i Dansk 2.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., er opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinget af, at de i § 9, stk. 2-17, nævnte betingelser er opfyldt.

Henvisningen til § 9, stk. 2, betyder, at den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, hvorefter opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter § 9, stk. 1, nr. 1, som udgangspunkt er betinget af, at ansøgeren har bestået den skærpede

indvandringsprøve, tillige finder anvendelse i sager om ægtefællesammenføring efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Kravet om en bestået indvandringsprøve stilles dog ikke, hvor en udlænding søger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som medfølgende ægtefælle til en herboende udlænding med opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse efter § 9 a.

Udlændinge, der i forvejen opholder sig lovligt i Danmark, f.eks. i kraft af et besøgsvisum, og som har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil kunne vælge at aflægge den skærpede indvandringsprøve, før Udlændingetjenesten har vurderet, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt.

Udlændinge, der opholder sig udenfor Danmark under behandlingen af ægtefællesammenføringssagen, vil skulle afvente, at Udlændingetjenesten har taget stilling til, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse – er opfyldt.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 2, 3. pkt., at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, regler om udpegning af prøveafholdere, om betingelser for at deltage i prøven, om opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister samt om prøvens indhold og gennemførelse m.v.

Bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010 om indvandringsprøven er udstedt med hjemmel i denne bemyndigelsesbestemmelse. Integrationsministeriet vil foranledige, at bekendtgørelsen ændres i fornødent omfang.

Det er hensigten i bekendtgørelsen, også at fastsætte de nærmere regler for den skærpede indvandringsprøve, hvor mange spørgsmål, der skal besvares korrekt for, at prøven anses for bestået, hvem der kan fungere som prøveafholder, udpegning af censorer, gebyr for deltagelse i prøven, og hvornår en klage over en afgørelse om, at den skærpede indvandringsprøve ikke er bestået, senest skal indgives, således at en hurtig sagsbehandling kan sikres. Det er endvidere hensigten at fastsætte en frist for, at udlændingen kan klage til Udlændingetjenesten om forhold hos prøveafholder i forbindelse med prøvetagningen.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at når en udlænding, der hidtil ikke har opholdt sig her i landet under ægtefællesammenføringssagens behandling, er indrejst i Danmark, skal udlændingen underrette Udlændingetjenesten herom, herunder fremlægge dokumentation for indrejsedatoen i Danmark.

Udlændingesservice vil herefter give udlændingen tilladelse til at opholde sig her i landet under færdigbehandlingen af ægtefællesammenføringssagen. Dette fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 18.

Det er dertil hensigten at fastsætte regler om, at Udlændingesservice i den forbindelse vil fastsætte en frist på 3 måneder, regnet fra udlændingens indrejse, for beståelse af den skærpede indvandringsprøve, og hvornår udlændingen senest skal have aflagt prøven inden for 3 måneders-fristen.

Udlændingen skal senest gøre sidste forsøg på at bestå den skærpede indvandringsprøve 75 dage efter indrejsen. De af Udlændingesservice udpegede censorer vil dermed kunne nå at bedømme den aflagte prøve inden for 3 måneders-fristen. Udlændingesservice vil i forbindelse med fastsættelse af fristen på 3 måneder vejlede ansøgere om, hvornår det vil være hensigtsmæssigt at tage prøven, hvis der skal være mulighed for prøvetagning mere end én gang inden for de 3 måneder, samt de risici, der er forbundet med at aflægge prøven kort tid for fristens udløb, således at det ikke – ved et evt. negativt resultat – vil være muligt at aflægge prøven på ny.

Det er hensigten, at ovennævnte frister også skal gælde for de udlændinge, der har opholdt sig her i landet under behandlingen af ægtefællesammenføringssagen og eventuelt har aflagt, men ikke bestået prøven, inden Udlændingesservice har vurderet, at de er omfattet af kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, og at udlændingen opfylder de øvrige betingelser for at få ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse. De ovennævnte frister vil gælde fra Udlændingesservices afgørelse om dette.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at fristen for at bestå den skærpede indvandringsprøve kun kan forlænges, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der skal som altovervejende hovedregel være tale om omstændigheder, der ikke skyldes udlændingens forhold, men forhold hos myndighederne eller prøveafholdelsesstedet, såsom at udlændingen ikke har kunnet få en tid til at aflægge prøven inden for rimelig tid, eller at bedømmelsen af prøven er trukket ud. Ganske særlige omstændigheder vil endvidere undtagelsesvist kunne foreligge, hvis udlændingen kan dokumentere, at udlændingen ikke har kunnet nå at bestå prøven på grund af en længere sygdomsperiode eller andre helt ekstraordinære omstændigheder.

Hvis udlændingen ikke overholder fristen på 75 dage for, hvornår udlændingen senest skal have aflagt den skærpede indvandringsprøve, således at der ikke foreligger oplysninger om, at udlændingen har bestået prøven inden for 3

måneders-fristen, skal Udlændingesservice normalt give afslag på ægtefællesammenføring og fastsætte en udrejsefrist.

I forbindelse med, at Udlændingesservice underretter udlændingen om, at Udlændingesservice har vurderet, at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, og at udlændingen opfylder de øvrige betingelser for at få ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse – vil Udlændingesservice vejlede udlændingen om ovennævnte frister, og hvor og hvordan udlændingen tilmelder sig prøven.

Ved fastsættelse af fristen for beståelse af den skærpede indvandringsprøve vil Udlændingesservice også vejlede udlændingen om prøven, herunder hvor og hvordan udlændingen kan tilmelde sig og aflægge prøven, klageadgang m.v., samt om konsekvenserne af, at udlændingen ikke består prøven.

Udlændingen skal herefter tilmelde sig til prøven hos den private prøveudbyder, der har fået opgaven med den praktiske afholdelse af den skærpede indvandringsprøven, og aflægge prøven her.

Hvis udlændingen består prøven, meddeler Udlændingesservice udlændingen, at der vil kunne udstedes opholdstilladelse, når udlændingen og udlændingens ægtefælle inden for en nærmere fastsat frist har indsendt dokumentation for sikkerhedsstillelse og en underskrevet tro- og loveerklæring om, at betingelserne for ægtefællesammenføring fortsat er opfyldt.

Hvis udlændingen ikke består prøven, vil Udlændingesservice underrette udlændingen herom og i den forbindelse vejlede om klageadgang og muligheden for at aflægge prøven igen.

Hvis Udlændingesservice ikke fra de af Udlændingesservice udpegede censorer har modtaget underretning om, at udlændingen har bestået den skærpede indvandringsprøve inden for fristen på 3 måneder, vil Udlændingesservice normalt meddele afslag på ægtefællesammenføring. Udlændingesservice vil i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33.

Udlændingesservice vil opprioritere sagsbehandlingen og hurtigt træffe afgørelse i disse sager.

Udlændingesservices afgørelser vil kunne påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Fristen for at bestå den skærpede indvandringsprøve suspenderes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over en afgørelse om ikke at have bestået prøven. Udlændingen må således sideløbende med klagesagsbehandlingen aflægge prøven på ny inden for den fastsatte frist, hvis udlændingen vil aflægge endnu en prøve. Udlændingenservice vil således kunne meddele afslag, uanset at der er en verserende klagesag i Integrationsministeriet om, hvorvidt udlændingen har bestået en aflagt indvandringsprøve. Hvorvidt den pågældende har bestået den skærpede indvandringsprøve, vil herefter indgå i en eventuel klage over afslag på ægtefællesammenføring.

Hvis Integrationsministeriet giver udlændingen medhold i en klage over en afgørelse om ikke at have bestået den skærpede indvandringsprøve, og udlændingen under klagesagsbehandlingen har betalt gebyr for aflæggelse af prøven på ny i forsøget på at nå at bestå prøven inden 3 måneders-fristen, vil gebyret blive refunderet til udlændingen.

Fristen for at bestå den skærpede indvandringsprøve suspenderes ligeledes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over en afgørelse om, at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve. Hvis Integrationsministeriet giver ansøger medhold i klagen, vil gebyr for evt. aflagte prøver blive refunderet.

Hvis en udlænding klager over Udlændingenservices afslag på ægtefællesammenføring, der er givet under henvisning til manglende beståelse af den skærpede indvandringsprøve, skal der tages stilling til spørgsmålet om opsættende virkning.

De til enhver tid gældende regler og praksis for opsættende virkning i forhold til en fastsat udrejsefrist vil gælde i forbindelse med klager over Udlændingenservices afslag på familiesammenføring under henvisning til manglende beståelse af den skærpede indvandringsprøve.

I forbindelse med endelig fastsættelse af udrejsefristen kan udlændingemyndighederne anmode politiet om at foretage udrejsekontrol.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for afholdelse af den gældende indvandringsprøve

Til nr. 3

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 4, skal den herboende ægtefælle fremover stille en økonomisk sikkerhedsstillelse på 100.000 kr. til dækning af eventuelle

fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Det angivne beløb vil blive fastsat som niveau for 2011 og skal reguleres fra og med 2012 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Der skal som udgangspunkt stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse i alle tilfælde af ægtefællesammenføring

Der vil i overensstemmelse med hidtidig praksis kun kunne undtages fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse i de tilfælde, hvor ægtefællesammenføring skal tillades som følge af Danmarks internationale forpligtelser. Der vil således kun helt undtagelsesvist kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der ikke skal stilles krav om sikkerhedsstillelse. Bestemmelsen forudsættes anvendt i overensstemmelse med hidtidig praksis. Der henvises herved til afsnit XX.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring. Det angivne beløb skal således fastsættes som niveau for 2011, og skal reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 5 og 7

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 6

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-d, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Med forslaget strammes det gældende tilknytningskrav i udlændingelovens § 9, stk. 7, således, at ægteparret fremover samlet skal have en væsentlig større tilknytning til Danmark end til et andet land. Er dette tilfældet, kan der meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis de øvrige gældende betingelser herfor er opfyldt.

Er ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land lige så stor som til Danmark, eller er ægtefællernes samlede tilknytning alene større, men ikke væsentlig større til

Danmark end til et andet land, skal der som udgangspunkt meddeles afslag på ægtefællesammenføring.

Ved vurderingen af, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, skal udlændingemyndighederne som i dag inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, skal der i overensstemmelse med hidtil gældende praksis foretages en samlet afvejning af ægtefællernes forhold, herunder en afvejning på den ene side af den herboende persons tilknytning til Danmark og på den anden side ægtefællens tilknytning til sit hjemland eller et andet land. Hertil kommer også en afvejning af den herboende persons tilknytning til ægtefællens hjemland eller et andet land over for ægtefællernes tilknytning til Danmark.

Med forslaget strammes der op på, hvilken vægt forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurdering, skal indgå med både i forhold til den herboende ægtefælle og til ansøger.

Der skal foretages en nøje afvejning af ægtefællernes uddannelses – eller arbejdsmæssige tilknytning til Danmark eller et andet land, ligesom der skal foretages en afvejning af ægtefællernes sproglige færdigheder, herunder om den herboende taler dansk, om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ansøgers hjemland, og på hvilket niveau ansøger taler dansk.

For at kunne opfylde det skærpede tilknytningskrav, vil det skulle være udgangspunktet, for så vidt angår afvejningen af den herboendes tilknytning, at den herboende skal haft ophold i Danmark med opholdstilladelse i over 15 år samt forsøgt efter bedste evne i denne periode at blive integreret, for at opholdets varighed i Danmark i sig selv kan danne grundlag for, at den herboende kan anses for at have en væsentlig større tilknytning til Danmark end til et andet land. Herboendes oprindelig eller delvise opvækst og uddannelse samt erhvervserfaring i ansøgers hjemland vil samtidig skulle tillægges stor vægt i afvejningen af tilknytningskravet.

For at den herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal kunne føre til, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund forud for mindst 15 års ophold med opholdstilladelse, skal den herboende som udgangspunkt have været i beskæftigelse i mindst 8-9 år.

Beskæftigelsen skal som udgangspunkt have været fuldtidsbeskæftigelse eller reelt svarende til fuldtidsbeskæftigelse og uden større afbrydelser. Hvis et eller flere ansættelsesforhold har været deltidsansættelse mv. vil det således stille større krav til perioden for arbejdsmarkedstilknytningen. Det vil samtidig være en forudsætning, at man i det væsentligste i sine ansættelsesforhold har haft dansktalende kolleger og/eller kunder i hovedparten af sine ansættelser. En ansættelse som f.eks. buschauffør vil således kunne anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til danske samfund, hvis herboende har haft dette arbejde igennem 8-9 år.

Hvis den herboende omvendt igennem længerevarende perioder har arbejdet uden dansktalende kolleger eller kunder, eller kun i begrænset omfang har haft kontakt hertil, vil dette ligeledes skulle tillægges vægt ved afvejningen af den herboendes tilknytning til Danmark, og dermed som udgangspunkt forlænge kravet til den periode, hvor den herboende skal have været tilknyttet det danske arbejdsmarked før den pågældende som udgangspunkt kan anses for at have en væsentlig større tilknytning til Danmark end et andet land.

Bestemmelsen vil endvidere skulle administreres således, at det kun vil være undtagelsesvist, at en herboende på baggrund af sin fuldtidsbeskæftigelse kan anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund end et andet land før 8-9 års ansættelse.

Hvis den herboende allerede før 8-9 års uafbrudt arbejdsmarkedstilknytning undtagelsesvist skal kunne anses for at opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund, vil det skulle være beskæftigelse, som indebærer store krav til herboende om mundtlig kommunikation på dansk på et højt niveau og med en vis kompleksitet, ligesom der også bør være tale om beskæftigelse, som indebærer et væsentlig element af skriftlig og varieret kommunikation eller formidling af egne skriftlige oplæg mv. Det kan f.eks. være en sagsbehandler i det offentlige eller en medarbejder en privat virksomhed, som både internt som eksternt skal kommunikere mundtligt og skriftligt på dansk til forskellige typer af kunder og/eller interessenter.

Der bør endvidere være tale om ansættelse af denne karakter i mindst 5-6 år, og der skal have været tale om fast arbejdsmarkedstilknytning.

Det vil også undtagelsesvist kunne afkorte perioden for herboendes ophold med opholdstilladelse her i landet, hvis den herboende har taget en uddannelse i Danmark og derefter er i beskæftigelse på baggrund af denne uddannelse, også selv om der i det efterfølgende ansættelsesforløb måtte være et mere begrænset krav om selvstændig skriftlig kommunikation på dansk.

Det vil dog være et krav, at der ikke er tale om sammenlagte korterevarende uddannelsesforløb af et par måneders varighed, som eventuelt led i en oplæring på en arbejdsplads, men at der tale om et uddannelsesforløb på dansk, som minimum har strakt sig over tre år. Såfremt der er tale om uddannelse, som indeholder et eller flere praktikforløb, vil der samtidig også skulle være tale om uddannelse, som indeholder væsentlige elementer af teori ved siden af praktik. Der kan eksempelvis være tale om et gennemført uddannelsesforløb som social- og sundhedsassistent, der bygger videre på en uddannelse som social- og sundhedshjælper, og som samlet tager over tre år. Der vil ligeledes være et krav at der tale om aktuel fuldtidsbeskæftigelse eller svarende dertil på mindst to til tre år uden afbrydelser efter gennemførelsen af uddannelsen.

Det skærpede tilknytningskrav vil endvidere stille større krav til ansøgers tilknytning til Danmark. Dette gælder ved siden af det opstillede pointsystem for ansøger. Fremadrettet skal ansøger således som udgangspunkt have haft mindst to visumophold eller visumfri ophold i Danmark, for at tilknytningskravet som minimum kan anses for opfyldt.

Såfremt en ansøger tidligere har haft ophold i Danmark med opholdstilladelse vil det således ikke være nødvendigt at stille krav til ansøger om mindst to visumophold eller visumfri ophold herudover for at kunne opfylde tilknytningskravet. Det tidligere ophold med opholdstilladelse vil fortsat i overensstemmelse med gældende praksis indgå i tilknytningsvurdering af parrets samlede tilknytning til Danmark. Såfremt en ansøger tidligere har opholdt sig som asylansøger i Danmark eller på processuelt ophold i øvrigt, vil opholdet som udgangspunkt ikke kunne tillægges vægt i tilknytningsvurderingen.

Derudover skal ansøger i forbindelse med minimum ét af sine ophold gennemføre et kursus i dansk, som ansøger selv skal betale. Det kan f.eks. være et gennemført dansk kursus på Studieskolen, et højskoleophold arrangeret af en dansk myndighed, uddannelsesinstitution eller organisation eller ved at modtage undervisning på en sommerskole i Danmark. Dansk kurset skal være gennemført på A1- niveau.

På sprogfærdighedsniveau A1 kan en person forstå og anvende velkendte dagligdags udtryk og meget elementære udtryk med henblik på tilfredsstillelse af konkrete behov. Personen kan præsentere sig selv og andre og kan stille og besvare spørgsmål om personlige detaljer, som hvor han/hun bor, folk han/hun kender, og ting, som han/hun er i besiddelse af. Personen kan indgå i en enkel samtale forudsat, at den anden person taler langsomt og tydeligt og er indstillet på at hjælpe.

Hvis ansøgeren kan dokumentere at have gennemført et danskursus i udlandet svarende til niveauet for undervisning på A 1 niveau i Danmark, vil dette indgå i tilknytningsvurdering på samme måde som et kursus gennemført i Danmark

Ansøger kan som nævnt ligeledes opfylde sin del af tilknytningskravet ved tidligere at have haft opholdstilladelse i Danmark og i den forbindelse tilegnet sig danskundskaber, f.eks. ved deltagelse i et danskursus i forbindelse med et au pair-ophold, eller deltagelse i en dansk uddannelse m.v. Det påhviler ansøger at dokumentere sine danskundskaber, herunder gennemførelse af et relevant danskursus.

Ved at kræve, at ansøger som minimum skal have haft to visumophold og i den forbindelse tilegnet sig danskundskaber, vil der således blive lagt vægt på i afvejningen, at det kun er ansøgere, som har vist et mere bestandigt ønske om at opnå tilknytning til Danmark og som har tilegnet sig visse danskundskaber, som kan ægtefællesammenføres her i landet.

Hvis ansøger og den herboende i øvrigt er nærmere beslægtede med hinanden, vil det i overensstemmelse med gældende praksis skulle indgå med stor vægt i tilknytningsafvejningen og tale for, at tilknytningen til ansøgers hjemland må anses for væsentlig større. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende kulturelt som familiemæssig har en meget stærk tilknytning til ansøgers hjemland. Hvorvidt ansøger og herboende er nærmere beslægtede, vil skulle afgøres ud fra de samme kriterier, som er fastlagt i forhold til udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt's anvendelsesområde. Dette kriterium kan således få selvstændig betydning, såfremt de pågældende selv ved dokumentation har fjernet formodningen for tvangsægteskab eller der foreligger sådanne særlige grunde, at der alligevel kan meddeles opholdstilladelse på baggrund af ægteskabet, herunder f.eks. hvis parret har fået flere børn eller har samlevet igennem en årrække, og hvor det må lægges til grund, at begge parter nu ønsker at fortsætte samlivet.

Ved tilknytningsvurderingen vil der som udgangspunkt ikke skulle lægges særlig vægt på den herboendes forældremyndighed over eller samvær med børn, som den herboende har sammen med ansøgeren. Begrundelsen herfor er, at mindreårige fællesbørn normalt kan følge med forældrene til et andet land med henblik på at udøve familielivet dér. Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis. Fællesbørnene vil dog kunne have opnået en sådan stærk tilknytning til Danmark, at der bør tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom den herboende og ansøgers samlede tilknytning til Danmark ikke er væsentlig større end deres samlede tilknytning til et andet land, jf. nedenfor.

Det vil som hidtil være tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag. Såfremt den herboende har haft et oprindeligt familieliv med ansøger i hjemlandet forud for herboendes indrejse i Danmark, vil dette i overensstemmelse med hidtidig praksis fortsat tale med betydelig vægt imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, uanset f.eks. herboendes arbejdsmarkedstilknytning eller ansøgers gentagne visumophold og deltagelse i danskundervisning.

Som hidtil vil det i afvejningen skulle tillægges vægt, hvis begge ægtefæller måtte have et andet hjemland end Danmark, men der ikke tale om det samme hjemland. Den herboendes tilknytning til Danmark vil derfor ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende har personlig og/eller kulturel tilknytning, herunder eventuel sproglig til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende kun har opholdt sig i Danmark i en begrænset årrække.

Der vil som i dag i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er væsentlig større end til et andet land. Muligheden for at fravige tilknytningskravet forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende praksis, herunder i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.

Til nr. 8

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, vil det som udgangspunkt være en forudsætning for en herboende person for at opnå ægtefællesammenføring, at den herboende opfylder de overførte gældende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse i forhold til herboende udlændinge, der har opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste tre år. Personer med dansk indfødsret eller personer med statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, som ikke i øvrigt er omfattet af reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse, er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Bestemmelsen vil endvidere alene skulle finde anvendelse for herboende udlændinge, som ikke er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter den

gældende bestemmelse, jf. udlændingelovens § 11 som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Herboende udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler herfor, vil derfor som udgangspunkt skulle opfylde betingelserne efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, uanset på hvilket tidspunkt de er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse og efter hvilket regelsæt, såfremt de ønsker ægtefællesammenføring til Danmark.

Dette gælder tilsvarende, hvis den herboende ægtefælle i sin tid fik tidsubegrænset opholdstilladelse, hvor en eller flere af dagældende betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev fraveget.

Den foreslåede bestemmelse vil tilsvarende finde anvendelse i forhold til de udlændinge, som efter tidligere gældende regler har fået tidsubegrænset opholdstilladelse på mere lempelige vilkår end andre udlændinge, herunder f.eks. familiesammenførte unge udlændinge, der fået tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med det fyldte 18. år.

Gruppen af udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på grund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, vil dog kunne undtages for nogle af de nævnte betingelser på tilsvarende vis, som de efter de gældende regler, jf. lov nr. 572 af 31. maj 2010, kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det drejer sig om udlændinge, der enten tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, samt udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Se tillige nedenfor bemærkningerne til de foreslåede affattelser af § 9, stk. 13 og 14.

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 1, vil den herboende ægtefælle, som udgangspunkt ikke kunne opnå ægtefællesammenføring i Danmark, hvis den herboende tidligere er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 2, er det som udgangspunkt endvidere en betingelse for ægtefællesammenføring, at den herboende ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

De foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 1 og 2, betyder, at der som udgangspunkt ikke vil kunne ske ægtefællesammenføring, hvis herboende er idømt ubetinget fængselsstraf på mindst 1 år og 6 måneders fængsel, eller er idømt

ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13. Dette er uanset, hvornår herboende er idømt de nævnte straffe.

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 3, er det endvidere en betingelse for ægtefællesammenføring, at den herboende ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr.

Bestemmelsen vil som udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, uanset at gældens størrelse måtte være væsentlig under 100.000 kr., hvis der ikke er givet henstand med tilbagebetaling af gælden. Der gælder således ikke nogen nedre bagatelgrænse.

Den herboende skal på tro og love erklære, at den pågældende ikke har forfalden gæld til det offentlige. Hvis udlændingen har forfalden gæld til det offentlige, skal den herboende erklære, at der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen, og gælden ikke overstiger 100.000 kr. Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Hvis den herboende har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar jf. straffelovens § 161. Afgivelsen af forkerte oplysninger vil også samtidig kunne danne grundlag for en eventuel inddragelse af ansøgers opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 19, såfremt ansøgeren har fået opholdstilladelse på baggrund af bl.a. denne erklæring.

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 4, vil opholdstilladelse til ansøger som udgangspunkt være betinget af, at herboende ikke inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse til ansøger har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Betingelsen vil som udgangspunkt finde anvendelse uanset det modtagne beløb må anses for at være et mindre engangsbetrag. Der gælder således som udgangspunkt ingen bagatelgrænse i forhold til § 9, stk. 12, nr. 4's anvendelsesområde. Der henvises herved til afsnit 2.5

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 5, vil den herboende ægtefælle ligeledes skulle underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis have tilkendegivet at acceptere indholdet heraf. Det kan f.eks. være nødvendigt at lade herboende tilkendegive sin accept af erklæringens indhold på anden vis, hvis

udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand til at underskrive erklæringen. Erklæringen skal indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 6, skal den herboende endvidere i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring som udgangspunkt dokumenterer: at pågældende har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Der er på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der kan anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2.

Efter den foreslåedes affattelse af § 9, stk. 12, nr. 7, skal den herboende som udgangspunkt tillige dokumenterer at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgningen. Den herboende skal endvidere fortsat kunne antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor der meddeles ansøger opholdstilladelse meddeles. Den foreslåede bestemmelse har en tæt sammenhæng med den foreslåede bestemmelse til § 9, stk. 12, nr. 7, se nærmere nedenfor.

Den herboende ægtefælle skal således fortsat være i beskæftigelse på tidspunktet, hvor ansøger meddeles opholdstilladelse. Den herboende antages at være fortsat tilknyttet arbejdsmarkedet, hvis den herboende kan godtgøre at være lønmodtager i en uopsagt tidsubegrænset stilling og ikke at arbejde i en virksomhed, som er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis den herboende kan godtgøre at være selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis den herboende på anden måde kan godtgøre, at han eller hun forventer at være tilknyttet arbejdsmarkedet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved ordinær beskæftigelse forstås lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at den herboende som udgangspunkt skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Er den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke væsentligt under 37 timer, og er den herboende lønnet således, at den pågældende må påregnes at kunne forsørge sig selv i samme udstrækning som en person med en arbejdstid på 37 timer om ugen eller derover, anses herboende dog for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse. Hvis den herboende arbejder på nedsat tid forlænges kravet til beskæftigelsesperioden tilsvarende. Således vil beskæftigelse i gennemsnitlig ca. 30 timer om ugen i 3 år svare til en ugentlig arbejdstid på mindst 37 timer i 2 ½ år.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Om beskæftigelseskravet er opfyldt vurderes på baggrund af startdato og eventuel slutdato for ansættelsesperioden eller -perioderne. Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage, barsel m.v. inden for rammerne af ansættelsesforholdet indgår i beregningen, således at der ses bort fra fravær af disse årsager.

Den herboende skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen.

Hvis den herboende har været beskæftiget flere steder samtidig, anses udlændingen for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse, hvis den samlede ugentlige arbejdstid har været på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Såfremt herboende har fået tildelt førtidspension, vil den pågældende ikke skulle opfylde betingelsen i § 9, stk. 12. nr. 7.

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, nr. 8, vil den herboende ægtefælle ud over bl.a. at have bestået Prøve i Dansk 2 og have haft 2 år og 6 måneders

arbejdsmarkedstilknytning inden for de sidste 3 år, yderligere skulle påvise sin integration i det danske samfund, ved enten at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for afgørelsen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark, eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Såfremt herboende har fået tildelt førtidspension, og derfor er undtaget fra at opfylde beskæftigelseskravet på mindst 4 års fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 4 år og 6 måneder, vil den herboende fortsat som udgangspunkt skulle opfylde enten kravet om en lang videregående uddannelse m.v. eller have bestået Prøve i Dansk 3. Dette gælder dog ikke, hvis det må anses for uproportionalt i forhold til grundlaget for førtidspensionen, hvis det kræves, at den herboende skal dokumentere uddannelse eller yderligere dansk kundskaber.

Såfremt de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, ikke er opfyldt, vil det som udgangspunkt betyde, at der vil skulle meddeles afslag på ægtefællesammenføring, medmindre der foreligger ganske særlige grunde til enten at dispensere fra en eller flere af bestemmelserne. Der henvises til afsnit 2.5.

Det fremgår af den foreslåede affattelse af § 9, stk. 13, at såfremt den herboende person har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse ved at opnå mindst 100 point, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, anses betingelserne i § 9, stk. 12, nr. 1-8, opfyldt. Det vil sige, hvis personen har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende betingelser herfor, jf. lov nr. 572 af 31. maj 2010. Disse udlændinge vil således ikke på et senere tidspunkt i forbindelse med ansøgning om ægtefællesammenføring skulle opfylde betingelserne i stk. 12, nr. 1-7.

Det vil således ikke være en hindring for meddelelse af ægtefællesammenføring, at den herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. lov nr. 572 af 31. maj 2010, på tidspunktet for ansøgningen om ægtefællesammenføring f.eks. aktuelt har været arbejdsløs i mere end et halvt år eller har forfalden gæld til det offentlige. Dog vil den herboende dog fortsat som udgangspunkt skulle opfylde betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 5, om at den herboende i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring.

Det fremgår endvidere af den foreslåede affattelse, at såfremt den herboende uden at have opnået 100 point, er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 10-12, som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, er den herboende ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, ligesom der ikke skal foretages en fornyet vurdering af, om der fortsat er grundlag for at dispensere for en eller flere af betingelserne i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Det fremgår endvidere af den foreslåede affattelse af § 9, stk. 14, 1. pkt., at herboende udlændinge, som oppebærer folkepension ikke skal opfylde de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 6 og nr. 7.

Forslaget indebærer, at udlændinge, som er folkepensionister ikke skal opfylde de foreslåede betingelse om ordinær fuldtidsbeskæftigelse, Prøve i Dansk 3 eller krav om færdiggjort undervisningsforløb for at kunne få ægtefællesammenføring. Den pågældende vil dog fortsat skulle opfylde de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring i § 9, stk. 12, herunder om kriminalitet, ingen forfalden gæld til det offentlige, medborgerskabserklæring og bestået Prøve i Dansk 2.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 14, 2. pkt., at herboende udlændinge, der forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 572 af 31. maj 2010 har opnået deres tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, vil kunne anses for at opfylde betingelserne i § 9, stk. 12, på tilsvarende vilkår, som disse persongrupper i dag vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 11.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 11, kan således visse persongrupper, der har et særlig stærk tilknytningsforhold til Danmark, således meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt og på andre vilkår end andre udlændinge. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Persongruppen skal for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse opfylde de betingelser, der er omfattet af udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2-4 og 7, (om kriminalitet, ingen forfalden gæld til det offentlige og danskprøvekrav (Prøve i Dansk 2)). I forhold til opfyldelse af danskprøvekrav er der fastsat nærmere regler for, hvornår danskprøvekravet for denne persongruppe kan anses for opfyldt defineret ud fra de enkelte undergruppers respektive tilhørsforhold til Danmark. De nærmere kriterier herfor fremgår af www.nyidanmark.dk.

Endvidere stilles beskæftigelseskravet, jf. udlændingelovens i § 11, stk. 4, nr. 8, i visse enkelte tilfælde over for udlændinge, der har en særlig tilknytning til Danmark. Det drejer sig om udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre. Denne gruppe tilhørende det danske mindretal i Argentina, vil skulle opfylde beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter 1. juli 2006.

Udlændinge, der tilhører gruppen af udlændinge med et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, og som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, og ikke i henhold til § 11, som denne bestemmelse er affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, vil således i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring skulle opfylde kravene i de foreslåede bestemmelser § 9, stk. 12, nr. 1-5, mens betingelserne i de foreslåede § 9, stk. 12, nr. 6 og 7, som udgangspunkt allerede vil skulle anses som opfyldt.

Det fremgår endvidere af den foreslåede affattelse af § 9, stk. 15, at der, medmindre der foreligger særlige grunde, kun kan gives opholdstilladelse, hvis ansøgeren og den herboende er over 24 år, og ansøger opnår 60 point, eller hvis den herboende og ansøger er under 24 år og ansøger opnår 120 point, jf. den foreslåede affattelse af § 9, stk. 15.

Forslaget indebærer, at der vil kunne meddeles ægtefællesammenføring, uanset at ansøger og/eller herboende er under 24 år, dog forudsat, at ansøger kan opnå 120 point. Såfremt både ansøger og herboende begge er over 24 år, vil der kunne ske ægtefællesammenføring, såfremt ansøger kan opnå 60 point.

Der kan dispenseres fra opnåelse af de relevante point, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles.

Der henvises herved til afsnit 2.5.

Ansøger skal opfylde pointkravene på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Hvis ansøger ikke opfylder pointkravene på tidspunktet for ansøgningen, vil ansøger kunne meddeles afslag på ægtefællesammenføring under henvisning hertil, medmindre der er særlige grunde til at fravige betingelsen om ansøgers opfyldelse af point, herunder i forhold til Danmarks internationale forpligtelser. Der henvises herved til afsnit 2.5.

Det foreslås i § 9, stk. 15, at en ansøger kan opnå point på baggrund af henholdsvis erhvervserfaring, specifikke sprogkundskaber på et højt niveau og uddannelse. Ansøger kan inden for hver af disse tre kategorier alene opnå point én gang.

Herudover kan ansøger supplere med op til 20 point yderligere, såfremt ansøgeren enten har sproglige kvalifikationer på et relevant sprog på lavere niveau, såfremt ansøger og herboende bosætte sig uden for et udsat boligområde, ansøger aktivt har deltaget i en global humanitær organisation eller kan dokumentere selvforsørgelse i hjemlandet.

For så vidt angår opnåelse af point på baggrund af erhvervserfaring foreslås det i § 9, stk. 15, nr. 1, litra a, at ansøger ansøgeren kan opnå 40 point ved at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2½ år ud af de seneste 3 år i enten Danmark eller i udlandet.

Med ordinær fuldtidsbeskæftigelse henvises til andre typer beskæftigelse end arbejde omfattet af den såkaldte positivliste, hvorved der forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der i Danmark er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Der stilles således ikke krav om, at ansøger skal have gennemført en uddannelse for at kunne opnå point.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 1, litra b, at ansøger alternativt kan opnå 60 point ved at dokumentere at have haft kvalificeret erhvervserfaring i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år i udlandet.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 1, litra c, at en ansøger alternativt kan opnå 80 point for at have haft kvalificeret erhvervserfaring i 2 år i Danmark.

Ved kvalificeret erhvervserfaring forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft i Danmark. Disse erhverv er omfattet af positivlisten. Positivlisten fremgår af udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Både for så vidt angår kvalificeret og anden erhvervserfaring skal der være tale om reel og lovlig beskæftigelse. Herudover er det et krav, at der efter hjemlandets standard dels er tale om fuldtidsbeskæftigelse, dels at beskæftigelsen er udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin erhvervserfaring. Dette kan ske ved f.eks. fremlæggelse af ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæring, lønsedler mv.

En ansøger vil kun kunne opnå point på baggrund af én type beskæftigelse, og vil således højst kunne opnå 80 point på baggrund af beskæftigelse i Danmark omfattet af positivlisten.

Det foreslås endvidere, at sproglige kvalifikationer skal give point. Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, litra a, kan en ansøger opnå 40 point ved at dokumentere at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spanskundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1).

Det foreslås herudover i § 9, stk. 15, nr. 2, litra b, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere at have enten dansk-, svensk- eller norskkundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1).

En ansøger kan alene opnå point for sprogkundskaber på C1-niveau for ét sprog. En ansøger, der f.eks. både måtte beherske dansk og engelsk på C1-niveau, vil således kunne opnå 50 point i alt, ligesom en ansøger, der f.eks. behersker fransk og spansk på C1-niveau i alt vil kunne opnå 40 point.

Det foreslåede niveau for sprogkundskaber svarende til studieprøven indebærer, at en ansøger kan forstå en bred vifte af krævende, længere tekster og kan opfatte underforstået betydning. Ansøger kan endvidere udtrykke sig flydende og spontant uden alt for tydeligt at lede efter et udtryk og anvende sproget fleksibelt og virkningsfuldt til sociale, uddannelsesmæssige og faglige formål. Ansøger kan endvidere producere en klar, velstruktureret og detaljeret tekst om komplekse emner.

Studieprøven er normalt det dansksproglige adganggrundlag til en række videre gående uddannelser.

Europarådet har i 2001 med udgivelsen af *Common European Framework of Reference* (CEFR) foretaget en standardbeskrivelse af sprogniveauer på seks forskellige trin: A1, A2, B1, B2, C1 og C2. A1, som er det lavest beskrevne niveau, repræsenterer et lille begynderprog, mens C2 er det højest beskrevne niveau, som ligger tæt på niveauet for en modersmålstalende.

I dag søger knap 30 europæiske lande at relatere deres sprogprøver for udlændinge til CEFR. Via medlemskabet af den uafhængige organisation ALTE (*Association of Language Testers in Europe*) kan de enkelte landes sprogprøver kvalitetstjekkes. Et blandt mange andre kvalitetsparametre er, hvorvidt en relatering til CEFR kan godtgøres.

På nuværende tidspunkt er anerkendte prøver i ALTE-regi samt anerkendte engelskprøver i USA (TOEFL), Australien og New Zealand (IELTS) godkendt som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau.

En oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk.
Aktuelt kan følgende oplyses:

Anerkendte sprogprøver

Danmark

- C1: Studieprøven

Norge

Norsk Språkttest, Bergens Folkeuniversitet

- C1: Test i norsk - høyere nivå / "Bergentesten" (Godt bestått)

Sverige

Stockholms Universitet

- C1: TISUS

England

University of Cambridge ESOL

- C1: Certificate in Advanced English (CAE)
- C2: Certificate of Proficiency in English (CPE)

Trinity College London

- C1: Level 2 (Grade 10, Grade 11: ISE III)
- C2: Level 3 (Grade 12: ISE IV)

USA

- TOEFL

Australien og New Zealand

- IELTS

Tyskland

Goethe Institut

- C1: Goethe-Zertifikat C1
- C2: Goethe-Zertifikat Zentrale Oberstufenprüfung (ZOP)
- C2: Kleines Deutsches Sprachdiplom (KDS)
- C2: Großes Deutsches Sprachdiplom (GDS)

TesDaF-Institut (Test Deutsch als Fremdsprache)

- B2/C1: Test Deutsch als Fremdsprache (TestDaF)

TELC

- C1: Telc Deutsch C1

Frankrig

CIEP (Centre international d'études pédagogiques, afholdes bl.a. af Alliance

Francaise) (DELF: Diplome d'études en langue française, DALF: Diplome approfondi de langue française)

- C1: DALF C1
- C2: DALF C2

CCIP (Chambre de commerce et d'industrie de Paris)

- C1: TEF C1
- C2: TEF C2

Spanien

Sprogprøver udbudt af Instituto Cervantes og Universidad de Salamanca

- C1: El Diploma de Espanol Nivel C1

Såfremt en ansøger taler et af de nævnte sprog som sit modersmål, vil dokumentation for, at ansøger også behersker dette sprog på C1-niveau både mundtlig som skriftligt kunne være, at ansøger har bestået en uddannelse i hjemlandet f.eks. svarende til en dansk gymnasieuddannelse, der som studieprøven, vil være adgangsgivende til de videregående uddannelser.

Det påhviler ansøger at dokumentere sine sprogkunderskaber.

Det foreslås endvidere, at ansøger også kan opnå point for at have færdiggjort bestemte typer af uddannelser. Ansøger kan kun opnå point for en færdiggjort uddannelse.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 3, *litra a*, at en ansøger kan opnå 40 point ved at dokumentere at have afsluttet en uddannelse i udlandet på niveau med en dansk erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 3, *litra b*, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere at have afsluttet en erhvervsakademi- eller en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark.

Erhvervsakademiuddannelser, professionsbacheloruddannelser og diplomingeniøruddannelse udbydes på erhvervsakademier, professionshøjskoler, ingeniørhøjskoler og Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i henhold til Undervisningsministeriets regler herom.

Det foreslås § 9, stk. 15, nr. 3, *litra c*, at en ansøger ligeledes kan opnå 50 point ved at have afsluttet en bacheloruddannelse på et udenlandsk universitet, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse, og som ikke ligger på top 20 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 3, *litra d*, at en ansøger alternativt kan opnå 70 point for at dokumentere at have afsluttet en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet som ligger på top 20 over verdens bedste universiteter, jf. nedenfor.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 3, litra e, at en ansøger alternativt kan opnå 80 point for at dokumentere at have afsluttet en PhD- eller en kandidatuddannelse på et udenlandsk universitet, som er på niveau med en dansk PhD eller kandidatuddannelse, og som ikke ligger på top 20 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 3, litra f, at en ansøger alternativt kan opnå 120 point for at dokumentere at have afsluttet en PhD- eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet som ligger på top 20 over verdens bedste universiteter.

Danske universiteter omfatter universiteter under Universitetsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 17. juni 2010, mens der ved top 20 listen over verdens bedste universiteter henvises til den rangliste, som Quacquarelli Symonds (QS) udarbejder, og som Videnskabsministeriet og Undervisningsministeriet aktuelt anvender.

Andre danske uddannelsesinstitutioner, som ikke er omfattet af universitetsloven, kan f.eks. være uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. Disse omfatter de statslige videregående uddannelsesinstitutioner, jf. Lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet og Lov om Danmarks biblioteksskole.

Det bemærkes, at EU-Kommissionen har igangsat udarbejdelsen af et nyt system for vurdering af videregående uddannelsesinstitutioner, U-Multirank. Såfremt kommissionen afslutter dette arbejde, og regeringen herefter beslutter, at U-Multirank skal benyttes i stedet for QS, vil denne beslutning medføre, at pointgivende top 20-universiteter efter det foreslåede pointsystem, vil være universiteter på U-Multirank listen.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin uddannelse og uddannelsessted

Det foreslås herudover, at ansøger kan supplere de sine point inden for de tre ovennævnte kategorier. En ansøger vil kunne supplere sine opnåede point inden for erhvervserfaring, sprogkundskaber og færdiggjort uddannelse med op til 20 point i alt.

Det foreslås således i § 9, stk. 15, nr. 4, litra a, at en ansøger kan opnå 20 point ved at dokumentere at have danskkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2).

Der kan ikke opnås point ved at bestå Prøve i Dansk 2, hvis ansøger tillige kan dokumentere dansk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, litra a.

En ansøger, der har sprogkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2, forventes at kunne indgå i samtale om en lang række dagligdags emner, som har almen karakter, f.eks. om familieforhold og arbejde, klare enkle indkøbssituationer og kunne samtale med skolens personale om sit barns skolegang, når sproget er forholdsvis enkelt. Desuden kan ansøger give udtryk for sine synspunkter og begrunde dem, når emnet har dagligdags karakter. Ansøger kan endvidere læse tekster på et niveau, som svarer til f.eks. enkle artikler i gratisaviser, og skrive forståelige breve om enklere emner.

En ansøger, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes derfor at kunne varetage faglært og ufaglært arbejde og at kunne tage del i visse kompetencegivende uddannelser, f.eks. grundkursus til social- og sundhedsuddannelser (SOSU) samt faglige efteruddannelser.

Tilsvarende foreslås det i § 9, stk. 15, nr. 4, litra b, at en ansøger kan opnå 20 point ved at dokumentere at have enten engelsk, tysk, fransk eller spansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2), jf. ovenfor. Prøve i Dansk 2 skønnes at svare til engelskniveauet i folkeskolens 9. klasse

Der kan ikke opnås point ved enten at have engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2), hvis ansøger tillige kan dokumentere sprogkundskaber på det samme sprog på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, nr. 2, litra b. En ansøger kan således ikke opnå point for de samme sprogkundskaber, i f.eks. engelsk, to gange. En ansøger vil ej heller kunne opnå 20 point på baggrund af engelskkundskaber og dernæst yderligere 20 point for fransk kundskaber, hvis begge er på B2-niveau.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 4, litra c, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå 20 point for sammen med den herboende ikke at bosætte sig i et udsat boligområde.

Et boligområde anses som et udsat boligområde, hvis boligområdet er omfattet af reglerne om kombineret udlejning.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, er fastsat i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at reglerne om kombineret udlejning kan finde

anvendelse i områder, hvor der er en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet. Der kan dels være tale om områder (fysisk sammenhængende almene afdelinger), hvor der bor mindst 1.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 40 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er udenfor arbejdsmarkedet, dels være tale om områder, hvor der bor mindst 5.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 30 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er udenfor arbejdsmarkedet.

Socialministeriet beregner og offentliggør hvert år (1. oktober) en liste over områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse. På baggrund af denne liste kan Socialministeriet tillige udarbejde en liste over berørte postadresser, som kan lægges til grund for udlændingemyndighedernes sagsbehandling. Listen over berørte postadresser, som er placeret inden for et udsat boligområde, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk.

Socialministeriets liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning den 1. oktober 2010, gælder, indtil Socialministeriet den 1. oktober 2011 offentliggør en ny liste.

Det er den liste over boligområder, der gælder på ansøgningstidspunktet, der er afgørende for, om der kan gives point for ikke at bosætte sig i et udsat boligområde.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 4, litra d, at en udlænding, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, opnår 10 point ved at dokumentere aktiv deltagelse i en global humanitær organisation.

En ansøger kan ikke ved at deltage i flere globale humanitære organisationer opnå mere end 10 point.

De globale humanitære organisationer, hvori aktiv deltagelse kan give point, er som udgangspunkt organisationer, som er medlem af en af tre følgende paraplyorganisationer på det humanitære område. Det drejer sig om henholdsvis ICVA (international Council of Voluntary Agencies); Inter Action og VOICE, som må anses som toneangivende på området.

ICVA er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med FN, og er beliggende i Geneve. Medlemskab af ICVA er åben for internationale NGO'ere, som har aktiviteter i mindst to lande, internationale sammenslutninger og internationale eller nationale grupperinger af NGO'ere. Aktuelt ses der at være omkring 70 medlemmer. Listen over medlemmer kan ses ICVA's hjemmeside på www.icva.ch.

Inter Action er en paraplyorganisation for humanitære organisationer i USA. Der ses aktuelt at være over 180 medlemmer, som samlet har aktiviteter over hele verdenen rettet mod fattige og udsatte områder. Listen over medlemmer kan findes på *Inter Action's* hjemmeside: www.interaction.org.

VOICE er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med EU. Der ses aktuelt at være 83 medlemmer, som alle er europæiske organisationer. Listen over medlemmer kan findes på *VOICE's* hjemmeside: www.ngovoice.org.

En organisations medlemskab af én af de nævnte paraplyorganisationer vil ikke sig selv være udslagsgivende for at aktiv deltagelse for denne organisation også kan give point til ansøger. Det vil være en forudsætning, at der er tale om en humanitær organisation, som tager udgangspunkt i demokratiske værdier, således at deltagelsen i en sådan organisation kan styrke ansøgeren til bedre at kunne indgå i det danske fællesskab og grundlæggende værdier, normer og principper.

Ved aktiv deltagelse forstås frivilligt, ulønnet arbejde jævnligt gennem mindst 1 år. Det vil bero på en konkret vurdering, om der er tale om aktiv deltagelse. Selve medlemskabet af eller donation af penge til organisationerne er ikke tilstrækkeligt. Det kræves ikke, at udlændingen fortsat er aktivt deltagende i organisationen på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse kan gives. Endvidere kræves det ikke, at udlændingen har deltaget aktivt i samme organisation jævnligt gennem 1 år.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at udlændingen har deltaget aktivt i en af de nævnte organisationer. Udlændingen kan dokumentere at have deltaget aktivt i organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra organisationen, som udlændingen har deltaget hos.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 4, litra e, at en ansøger endelig kan opnå 10 point ved at dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet.

Der kan ikke opnås point på baggrund af både selvforsørgelse og erhvervserfaring. En ansøger højst kan opnå 20 supplerende point i alt. En ansøger, der f.eks. har dokumentation for franskkundskaber på B2-niveau, og som dermed opnår 20 supplerende point, vil således ikke kunne opnå yderligere supplerende point ved f.eks. ikke at bo i udsat boligområde eller ved at have været selvforsørgende.

Det påhviler udlændingen, ved indsendelse af relevante dokumenter til Udlændingesservice i forbindelse med ansøgningens indgivelse, at dokumentere at de oplysninger, der skal lægges til grund for pointvurderingen..

Udlændingen vil samtidig blive forpligtet til på tro og love at erklære, at de afgivne oplysninger om opnåede erhvervs erfaring, sprogkunderskaber og uddannelse samt oplysninger vedrørende de supplerende point er korrekte, og at den fremlagte dokumentation er korrekt. Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen søger om ægtefællesammenføring. Udlændingesservice vil herefter normalt lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161. Det vil være udgangspunkt ved vurderingen af om et tilstrækkeligt antal point er opnået, at udlændingens oplysninger om pointgrundlaget og dokumentationen herfor lægges til grund uden nærmere efterprøvelse, medmindre der måtte være konkrete omstændigheder i sagen, der peger i retning af, at der er afgivet forkerte oplysninger. Såfremt der foreligger mistanke om forkerte afgivne oplysninger, vil Udlændingesservice kunne foranledige en nærmere undersøgelse heraf eller anmode udlændingen om yderligere dokumentation for sine oplysninger.

Til nr. 9-18

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at danskprøveniveauet i indvandringsprøven hæves for ansøgere om ægtefællesammenføring, mens danskprøveniveauet i indvandringsprøven for religiøse forkyndere, som skal bestå indvandringsprøven i forbindelse med den første forlængelse af deres opholdstilladelse ikke ændres. Forlængelse af opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. er således skal betinges af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. x, og de almindelige bemærkninger afsnit 2.xx

Til nr. 20-23

Som følge af de foreslåede lovændringer for ægtefællesammenføring vil gebyrene for området for ægtefællesammenføring tilsvarende skulle ændres.

Til nr. 24-29x

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 30

Den foreslåede ændring af § 59 b indebærer, at en udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Det betyder, at strafmaksima for overtrædelse af et indrejseforbud eller tilhold forhøjes fra 2 års fængsel til 3 års fængsel.

Det skal ved straffens fastsættelse betragtes som en skærpende omstændighed, hvis der foreligger et gentagelsestilfælde.

Det vil endvidere tale i skærpende retning, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet eller tilholdet med det formål at begå ny kriminalitet.

Det forudsættes med forslaget, at indrejse i strid med et indrejseforbud eller et tilhold i 1. gangstilfælde normalt skal straffes med ubetinget frihedsstraf fra 10 dage og op til 2 måneder. I 2. gangstilfælde skal en overtrædelse af § 59 b normalt straffes med ubetinget frihedsstraf fra 2-4 måneder og i 3. gangstilfælde med ubetinget frihedsstraf i mere end 4 måneder.

Straffastsættelsen efter § 59 b skal afgøres efter en konkret vurdering, hvor samtlige sagens omstændigheder inddrages, herunder det almindelige proportionalitetsprincip.

Der henvises til afsnit **x** i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til § 2

Det foreslås i § 2, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2011, jf. dog stk. 2 - 4.

Det foreslås i § 2, *stk. 2*, at de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9, stk. 4, 1. og 4. pkt., § 9, stk. 7, 1. og 3. pkt., og § 9, stk. 12-15, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, 3-18 og 20-29, ikke finder anvendelse for udlændinge, der

inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring, der indgivet inden den 1. juli 2011, behandles efter de hidtil gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9.

Det foreslås i § 2, *stk. 3*, at tidspunktet for den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, *stk. 2*, 2. pkt., fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Det forventes, at den skærpede indvandringsprøve kan sættes i kraft primo 2012. I perioden frem til ikrafttrædelsen af den skærpede indvandringsprøve, vil ansøgere om familiesammenføring i stedet skulle bestå den gældende indvandringsprøve.

Den foreslås i § 2, *nr. 4*, at den foreslåede ændring af § 59 b finder anvendelse for overtrædelser af indrejseforbud eller tilhold begået efter lovens ikrafttræden. For overtrædelser og dermed indrejse begået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse, uanset hvornår indrejseforbuddet eller tilholdet er meddelt.

til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.